

WITAJ
W TWOIM OSOBISTYM
STUDIUM BIBLI

WŁASNOŚĆ:

WPROWADZENIE

Witaj w twoim osobistym studium Biblii!

Oddajemy w twoje ręce serię lekcji biblijnych „Kroki z Jezusem”. Naszym pragnieniem jest, aby te materiały stały się dla ciebie narzędziem do osobistego spotkania z Bogiem oraz praktyczną pomocą w dzieleniu się Ewangelią z innymi.

Autor tych lekcji, Michael Dörnbrack, stworzył je z myślą o odkrywaniu przemieniającej mocy Słowa Bożego. Wierzymy, że każdy temat to zaproszenie od samego Jezusa, by poznać Jego miłujący charakter i postawić kolejny krok na drodze wiary.

➔ Jak najlepiej korzystać z tych lekcji?

Aby w pełni wykorzystać potencjał tego kursu, zachęcamy cię do przyjęcia trzech prostych kroków:

- **Studuj samodzielnie:** Zaczynaj od osobistego czasu z Bogiem. Lekcje są skonstruowane tak, abyś na podstawie pytań mógł sam odkrywać biblijne prawdy i zapisywać swoje przemyślenia. To czas na twój wzrost i budowanie więzi ze Zbawicielem.
- **Dziel się z innymi:** Gdy doświadczysz Bożego błogosławieństwa, zaprosz innych do wspólnego studiowania Pisma Świętego. Możesz wykorzystać te same teksty i pytania, aby prowadzić rozmowy w grupach domowych, podczas nabożeństw rodzinnych lub indywidualnych spotkań z przyjaciółmi.
- **Zostawiaj Słowo:** Chcemy, aby po wspólnym studium twoi rozmówcy mogli utrwalić zdobytą wiedzę. Dlatego zachęcamy cię do wręczania im poszczególnych tematów w wersji drukowanej.

➔ Materiały do pobrania

Jeśli potrzebujesz dodatkowych egzemplarzy konkretnych lekcji, aby podarować je osobie, z którą studiujesz Biblię, wszystkie tematy znajdziesz w wersji elektronicznej na naszej stronie internetowej (adres wraz z kodem QR znajdziesz na następnej stronie).

Modlimy się, aby te lekcje nie tylko przybliżyły cię do wieczności, ale stały się inspiracją do budowania Bożej społeczności w twoim otoczeniu.

Z chrześcijańskim pozdrowieniem,
Wydawcy

KROKI Z JEZUSEM

01 Spotkanie z Bogiem

- LB 01:** Jaki jest Bóg
- LB 02:** Moc Bożego Słowa
- LB 03:** Plan zbawienia*

02 Zrozumienie zbawienia

- LB 04:** Stworzenie
- LB 05:** Upadek w grzech
- LB 06:** Pochodzenie zła*
- LB 07:** Mesjasz
- LB 08:** Bóg staje się człowiekiem
- LB 09:** Dlaczego krzyż
- LB 10:** Zmartwychwstanie Jezusa
- LB 11:** Proroctwa mesjanistyczne
- LB 12:** Powtórne przyjście Jezusa*

03 Doświadczenie zbawienia

- LB 13:** Czym jest grzech
- LB 14:** Upamiętanie i skrucha
- LB 15:** Przebaczenie
- LB 16:** Łaska
- LB 17:** Zbawienie*
- LB 18:** Pewność zbawienia*
- LB 19:** Chrzest*

04 Wzrastanie w wierze

- LB 20:** Boskość Jezusa*
- LB 21:** Osobowość Ducha Świętego*
- LB 22:** Dar Ducha Świętego*
- LB 23:** Napętnienie Duchem Świętym*
- LB 24:** Modlitwa*
- LB 25:** Społeczność

- LB 26:** Radzenie sobie z pokusami
- LB 27:** Przebaczenie innym
- LB 28:** Obciążenia okultystyczne

05 Życie dla Jezusa

- LB 29:** Służenie i pomaganie
- LB 30:** Dzielenie się wiarą*
- LB 31:** Twoja historia z Jezusem
- LB 32:** Przedstawianie Ewangelii*
- LB 33:** Dawanie
- LB 34:** Chrześcijański styl życia*
- LB 35:** Całościowa koncepcja zdrowia*
- LB 36:** Odżywianie w Biblii*
- LB 37:** Małżeństwo i rodzina

06 Naśladowanie Jezusa

- LB 38:** Świątynia*
- LB 39:** Jezus nasz najwyższy kapłan*
- LB 40:** Prawo Boże (część 1)*
- LB 41:** Prawo Boże (część 2)*
- LB 42:** Szabat w Starym Testamencie*
- LB 43:** Szabat w Nowym Testamencie*
- LB 44:** Zmiana dnia odpoczynku*
- LB 45:** Święcenie szabatu w praktyce*

07 Wspólne podążanie za Jezusem

- LB 46:** Kościół*
- LB 47:** Dary duchowe*
- LB 48:** Dar prorokowania*
- LB 49:** Wieczerza Pańska (część 1)*
- LB 50:** Wieczerza Pańska (część 2)*
- LB 51:** Dziesięcina i dary*

08 Życie wieczne

- LB 52:** Zmartwychwstanie*
- LB 53:** Stan umarłych*
- LB 54:** Milenium*
- LB 55:** Piekło*
- LB 56:** Nowa ziemia*

09 Z Jezusem przez czasy końca

- LB 57:** Znaki czasu
- LB 58:** Objawienie Jezusa Chrystusa (Ap 1;22)
- LB 59:** Serce Apokalipsy (Ap 4;5)
- LB 60:** Kościół czasów końca (Ap 12)
- LB 61:** Bóg zna przyszłość (Dn 2)
- LB 62:** Antychryst zdemaskowany (Dn 7)
- LB 63:** Dobra nowina o sądzie
- LB 64:** Godzina sądu (część 1/ Dn 8)
- LB 65:** Godzina sądu (część 2/ Dn 9)
- LB 66:** Rozczarowanie i zadanie (Ap 10)
- LB 67:** Wolność w niebezpieczeństwie (Ap 13)
- LB 68:** Pieczęć czy znamię
- LB 69:** Ostatnie Boże przestanie (Ap 14)
- LB 70:** Ostatni Boży kościół*

* Te tematy są wyjątkowo ważne i nie należy ich pominać.

Materiały do pobrania

Te lekcje biblijne możesz także pobrać w formacie pdf na stronie: poludnie.adwent.pl/podziel-sie-slowem.

Tu możesz je też znaleźć w języku niemieckim:

**PODZIEL SIĘ
SŁOWEM**

nie trzymał się ich ludzkich nakazów, za to troszczył się o ludzi, którymi oni gardzili – tak jak jest to opisane w tych dwóch wersetach. Jezus opowiedział trzy przypowieści, aby pokazać im, co Bóg myśli o ludziach, którymi gardzili: przypowieść o zagubionej owcy, o zagubionej drachmie i wreszcie o synu marnotrawnym.

Co mówi o Jezusie fakt, że spędzał czas z celnikami i grzesznikami?

➔ Ewangelia Łukasza 15,11-12

O co młodszy syn poprosił ojca?

Dlaczego ojciec się na to zgodził i dał mu jego część dziedzictwa?

» Ojciec uszanował wolną wolę syna i pozwolił mu odejść. Miłości i wierności nie można wymusić, muszą one być darowane dobrowolnie. Nawet Bóg nie może i nie chce zmuszać nas do kochania Go i pozostania z Nim. On chce, abyśmy to robili z własnej, nieprzymuszonej woli.

➔ Wersety 13-16

Jak radził sobie syn w obcym kraju?

» Dla Żyda pasienie świń było ostatnią i najbardziej poniżającą rzeczą, jakiej mógł się podjąć. Niżej nie dano się upaść.

➔ Wersety 17-19

Co działo się w sercu syna?

➔ Wersety 20-24

W jaki sposób ojciec przyjął syna?

➔ Werset 25-32

Jak zareagował starszy syn? Co jego słowa mówią o jego relacji z ojcem?

» Podczas gdy młodszy syn reprezentował celników i grzeszników, starszy syn uosabia uczonych w Piśmie i faryzeuszy. Tak jak oni nie chcieli się cieszyć z tego, że ludzie, którymi gardzili, odnajdywali drogę do Boga dzięki Jezusowi, tak starszy syn nie chciał się cieszyć z powrotu brata. Nie postrzegał go nawet jako swojego brata, gdyż nie powiedział „mój brat”, lecz „twój syn”. Mieszkał z ojcem, ale żył jak sługa, który pracuje na swoją zapłatę.

Opowieść pozostawia otwartą kwestię tego, czy starszy syn dał się namówić na wejście do środka. To tak, jakby Jezus mówił im: „O tym, jak skończy się ta historia, zdecydujecie wy sami”. Jest jednak jeszcze jeden ważny punkt: w dwóch pierwszych przypowieściach – o zagubionej owcy i zagubionej monecie – ktoś wyrusza w drogę, aby szukać tego, co zginęło. W przypowieści o synu marnotrawnym nikt nie wyrusza na poszukiwania. Tymczasem to starszy brat powinien był udać się na poszukiwania młodszego brata, aby sprowadzić go z powrotem do domu – tak samo jak zadaniem uczonych w Piśmie i faryzeuszy powinno być prowadzenie celników i grzeszników do Boga. Niestety tego nie zrobili; co więcej, nawet nie wpadli na pomysł, że mogłoby to być ich zadaniem. Dokładnie tak, jak starszy syn w tej historii. Biblia mówi nam, że to sam Jezus jest naszym Starszym Bratem, który wyruszył w drogę, aby nas odszukać i przyprowadzić do domu (por. List do Rzymian 8,29).

➔ Ewangelia Jana 8,30-32:

➔ 2 List do Tymoteusza 3,14-17:

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

02 MOC BOŻEGO SŁOWA

Jak Biblia zmienia ludzi

Ludzie, którzy otwierają się na Boga, doświadczają tego, jak Jego słowo ich zmienia. Biblia jest pełna historii osób, które doświadczyły właśnie takiej przemiany. Jedną z nich był Szymon Piotr. Przez to, czego doświadczył z Jezusem, możemy się nauczyć, jak w praktyce żyć mocą Bożego słowa.

➔ Ewangelia Łukasza 5,1-11

Czego dowiadujemy się z tej historii o Jezusie i o tym jak odnosi się do ludzi?

Dlaczego tego dnia tłum przyszedł do Jezusa? **(werset 1)**

» *Tłoczyli się wokół Jezusa, żeby słuchać Bożego słowa. Mieli w sobie głębokie pragnienie usłyszenia tego, co Bóg ma im do przekazania. Byli też mocno przekonani, że kiedy Jezus do nich mówi, słyszą samego Boga. Dokładnie tak samo my możemy doświadczać mocy Bożego słowa, gdy czytamy Biblię z autentycznym pragnieniem, by Bóg do nas mówił – i gdy faktycznie spodziewamy się, że to zrobi.*

O co Jezus poprosił Piotra? Jak Piotr na to zareagował? **(wersety 3-5)**

» Piotr powiedział: „na Twoje słowo zarzucę sieci”. Odważył się zaufać Jezusowi i przeżył coś, co odmieniło jego życie. Ta historia pokazuje, jak ważne jest nie tylko słuchanie i czytanie Słowa Bożego, ale także odpowiednie działanie. Poprzez Biblię Bóg pragnie nie tylko nas informować o różnych rzeczach, ale także nas zmieniać. Ona jest jak książka kucharska. Jeśli tylko czytamy przepisy i myślimy o nich, to nigdy nie dowiemy się, jak dobrze smakują przyrządzone według nich potrawy. Ten kto jedynie czyta Biblię, ale nie stosuje jej zaleceń w swoim życiu, nigdy nie doświadczy tego, jak Boże Słowo go zmienia. Natomiast ten, kto czyta Boże Słowo i przekłada je na praktykę, będzie miał ciągle nowe doświadczenia z Bogiem.

Czego doświadczył Piotr, kiedy zrobił to, o co Jezus go poprosił? **(wersety 6-9)**

» Jezus wszedł z Piotrem do łodzi, a ten przeżył połowę swojego życia. Wtedy zobaczył kontrast między własną słabością a mocą i czystością Jezusa. Mógł to dostrzec tylko dlatego, że Jezus był tak blisko niego. Z nami jest tak samo. Im bliżej Jezusa jesteśmy, tym wyraźniej widzimy, że jesteśmy grzeszni i potrzebujemy przebaczenia.

Jak zmieniło się życie Piotra przez to doświadczenie? **(wersety 10-11)**

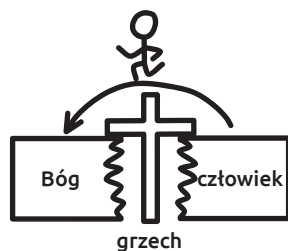
» Jezus powołał Piotra do tego, by resztę życia spędził na opowiadaniu innym o Bogu. Dzięki temu jeszcze mocniej doświadczył mocy Bożego słowa.

Zastanów się nad tym jeszcze raz: czego ta historia uczy nas o tym, jak my możemy doświadczać mocy słowa Bożego?

» Ważne jest, abyśmy czytali Biblię ze szczerym pragnieniem dowiedzenia się, co Bóg chce nam powiedzieć. Możemy przy tym mieć całkowitą pewność, że przez Biblię Bóg mówi do nas osobiście. Jeśli potem wdrożymy w życie to, czego się nauczyliśmy, i przekażemy to innym, na pewno doświadczymy tego, jak Bóg zmienia nas przez swoje słowo.

Co poniższe teksty biblijne mówią o tym, jak Bóg chce zmieniać nasze życie przez Biblię?

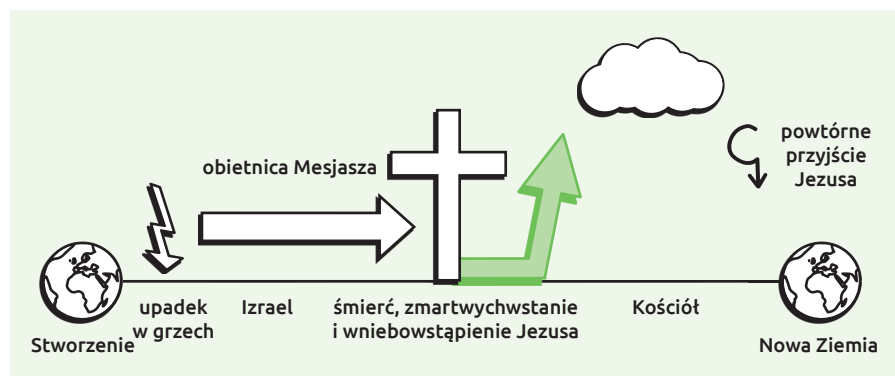
➔ **Ewangelia Jana 5,39-40:**

➔ Ewangelia Jana 14,1-3

Jezus zmartwychwstał trzeciego dnia i 40 dni później wstąpił do nieba na oczach swoich naśladowców. Co będzie kolejnym wielkim wydarzeniem?

» Jezus obiecał, że przyjdzie ponownie, aby wziąć do domu w niebie ludzi, którzy mu zaufali. Następnie stworzy nową ziemię, na której będziemy z Nim żyć na zawsze.

W kolejnych tematach weźmiemy pod lupę poszczególne części tej wielkiej historii, aby jeszcze lepiej ją zrozumieć.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

03 PLAN ZBAWIENIA

Motyw przewodni Biblii

Biblia to jedna wielka opowieść, na którą składa się mnóstwo mniejszych historii. Jej głównym bohaterem jest Jezus Chrystus. Stary Testament zapowiada Jego przyjście z ogromną szczegółowością, natomiast Nowy opisuje Jego życie, śmierć, zmartwychwstanie, wniebowstąpienie i powtórne przyjście. To największa historia miłosna wszech czasów: Bóg staje się człowiekiem, by ratować ludzi przed grzechem i śmiercią oraz podarować im życie wieczne. Ten wątek ciągnie się jak czerwona nitka przez całą Biblię. Wszystko inne, o czym mówi Pismo Święte, można właściwie zrozumieć tylko w świetle tej historii.

➔ Księga Rodzaju 1,1-31

Jaki był nasz świat, kiedy Bóg go stworzył? Których negatywnych elementów dzisiejszego świata wtedy nie było?

» Bóg stworzył nasz świat doskonałym. Nie było grzechu, chorób, wojen, rozwodów, głodu... po prostu niczego, co sprawia, że życie na tym świecie jest tak trudne.

➔ Księga Apokalipsy 21,1-5

Co Bóg w końcu stworzy? Jak tam będzie?

» Historia Biblii jest więc historią ludzkości od raju do raju – od Edenu do Edenu. Opisuje, jak ludzie stracili ten raj i jak Bóg go dla nich odzyskał. Skoro na początku wszystko było idealne i nowa ziemia również będzie idealna, to nasuwa się pytanie: jeśli na starcie i na końcu jest „bardzo dobrze”, to co się stało, że nasza dzisiejsza rzeczywistość wygląda zupełnie inaczej?

➔ Księga Rodzaju 2,8-9.15-17

Co Bóg dał ludziom i czego im zabronił? Dlaczego?

» Ewidentnie z drzewem poznania dobra i zła chodziło o coś więcej niż tylko o owoc. Biblia opisuje, jak jeszcze przed stworzeniem naszego świata najwyższy anioł zbuntował się przeciwko Bogu i zaczął szerzyć kłamstwa na Jego temat. Ponieważ Bóg jest miłością, a miłość może istnieć tylko tam, gdzie jest wolność, Bóg dał aniołom w niebie i ludziom na ziemi możliwość opowiedzenia się za Nim lub przeciwko Niemu.

Dlaczego to takie ważne, że Bóg stworzył nas, ludzi, z wolną wolą? Kim bylibyśmy bez niej?

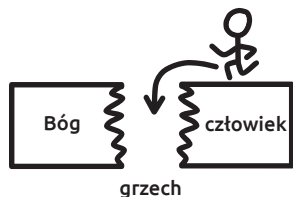
➔ Księga Rodzaju 3,1-7

Upadły anioł, zwany także szatanem i diabłem, przybył do raju, aby przeciągnąć Adama i Ewę na swoją stronę i odciągnąć ich od Boga. Używa do tego węża jako medium. Za pomocą jakich kłamstw diabeł zwiódł Ewę?

» Diabeł twierdził, że Bóg pozbawił ich czegoś, co byłoby dla nich dobre. A to po to, by ich krótko trzymać. Gdyby Bóg naprawdę taki był, to nie miałby nic wspólnego z kochającym i sprawiedliwym Ojcem. Niestety diabeł odniósł sukces w swoich staraniach. Adam i Ewa odczuli nagle wstyd oraz poczucie winy i ukryli się przed Bogiem.

➔ Księga Izajasza 59,1-2

Jak prorok Izajasz opisuje konsekwencje grzechu? I kto właściwie ponosi winę za to rozdzielenie?

» Przez grzech powstała między nami a Bogiem przepaść, której nie jesteśmy w stanie pokonać o własnych siłach.

➔ List do Rzymian 6,23

Jakie jeszcze inne, straszne konsekwencje niesie za sobą grzech?

» Bóg jest nie tylko kochającym Ojcem. Jest również Sędzią i Prawodawcą. Nie może łamać własnych praw, ponieważ są one odzwierciedleniem jego charakteru. Grzech jest jak nowotwór, który coraz bardziej się rozprzestrzenia. Dlatego musi zostać zniszczony. Bóg nie może zamieść grzechu pod dywan. Dlatego właśnie Bóg znalazł się w rozterce. Jego sprawiedliwość domagała się ukarania grzesznika, a Jego miłość pragnęła go uratować. Bóg musiał znaleźć sposób, by zadośćuczynić żądaniom zarówno sprawiedliwości, jak i miłości. I o to właśnie chodzi w zbawieniu.

➔ Ewangelia Jana 3,16

Jaki sposób znalazł Bóg, abyśmy mogli znowu żyć wiecznie?

➔ Księga Izajasza 53,4-6

W jaki sposób opisano tutaj to, co Jezus uczynił, aby nas uratować?

» Bezpośrednio po upadku pierwszych ludzi Bóg obiecał Odkupiciela, który pokona zło, ale sam przy tym poniesie śmierć (Księga Rodzaju 3,15). Tym Odkupicielem miał być nie kto inny jak sam Bóg (Księga Izajasza 9,5). Miał on umrzeć zamiast ludzi i wziąć na siebie winę całej ludzkości. Dokładnie to uczynił Jezus, udowadniając tym samym zarówno Bożą miłość, jak i sprawiedliwość.

» Tak jak podczas stwarzania świata Bóg najpierw przygotował przestrzeń, a potem ją wypełnił, tak teraz stwarza człowieka i „wypełnia” go swoim podobieństwem. Oznacza to, że zaszczepia w nim swoje cechy charakteru – takie jak miłość, pragnienie wspólnoty czy sprawiedliwość – aby móc budować z nim głęboką relację. Dał mu również zdolność wydawania na świat potomstwa, pozwalając w ten sposób uczestniczyć w cudzie dawania życia.

W jaki sposób fakt, że Bóg stworzył człowieka na swoje podobieństwo, wpływa na to, jak postrzegamy i obchodzimy się z naszymi bliźnimi? Jak wpływa to na nasze postrzeganie samych siebie?

Co sprawiło, że siódmy dzień stał się dniem wyjątkowym? (Księga Rodzaju 2,1-3)

Co Bóg chciał osiągnąć przez ten dzień?

» Pierwsze sześć dni opisuje, CO Bóg zrobił. Natomiast siódmy dzień pokazuje, DLACZEGO to wszystko zrobił. Bóg odpoczywał nie dlatego, że był zmęczony, ale aby mieć społeczność z Adamem i Ewą i dać im przykład. Chciał zbudować z nimi relację, aby mogli zrozumieć, jaki On jest. Takie właśnie jest znaczenie szabatu.

➔ **Mój krok z Jezusem**

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

04 STWORZENIE

Pochodzenie życia

Pytanie o pochodzenie życia od zawsze fascynowało ludzi. Wielu wierzy w ewolucję, według której życie rozwinęło się samoistnie. Bóg ma na to zupełnie inną odpowiedź: stworzenie. Pierwszy rozdział Biblii opisuje, jak Bóg stworzył naszą planetę oraz człowieka. W niesamowicie kreatywny sposób przygotował ludziom przepiękny dom i umieścił ich w ogrodzie Eden.

➔ **Księga Rodzaju 1,1**

Jakim prostym stwierdzeniem rozpoczyna się Biblia?

» Biblia zaczyna się od prostego stwierdzenia, że Bóg stworzył ten świat i to zdanie jest punktem wyjścia dla wszystkiego, co jest opisane później.

Jak podoba ci się myśl, że nasz świat nie jest dziełem przypadku, ale został stworzony przez Boga?

Dlaczego ważne jest, abyśmy przyjęli to pierwsze zdanie Biblii jako prawdę?

» Jeśli to nie Bóg stworzył ten świat, to nie mamy żadnych podstaw, by wierzyć w cokolwiek innego, co o sobie powiedziały. Gdyby ten świat powstał przez przypadek, nie mielibyśmy powodu wierzyć, że kiedykolwiek nastąpi zmartwychwstanie czy powstanie nowa ziemia.

➔ **Księga Rodzaju 1,2-2,4**

Co Bóg uczynił w poszczególnych dniach stworzenia?

Bóg stworzył przestrzeń	Bóg wypełnił tę przestrzeń
Dzień 1.:	Dzień 4.:
Dzień 2.:	Dzień 5.:
Dzień 3.:	Dzień 6.:

» Opis stworzenia opiera się na wyraźnym schemacie: najpierw Bóg tworzy przestrzeń do życia, a potem ją wypełnia. Po pierwszych trzech dniach istniały już trzy elementy niezbędne do życia: woda, światło i powietrze. Co ciekawe, w Biblii Bóg jest opisywany właśnie za pomocą tych elementów (por. Ewangelia Jana 7,37-39; 8,12; Księga Hioba 33,4; hebrajskie słowo tłumaczone jako „duch” można również oddać jako „wiatr” lub „powietrze”). Przekaz jest jasny: tak samo jak życie może istnieć tylko tam, gdzie jest woda, światło i powietrze, tak my istniejemy tylko dlatego, że istnieje Bóg.

Jakie wyrażenia powtarzają się w opisie stworzenia?

Czego możemy się nauczyć o naturze Boga, patrząc na sposób, w jaki stworzył niebo i ziemię?

» Bóg kocha ład i sens. Miał jasny plan, jak wszystko stworzyć. Mówił i Jego słowa stawały się rzeczywistością. Poświęcał czas, aby ocenić to, co stworzył. Patrząc na to, co uczynił, widzimy, że kocha On piękno i różnorodność.

Czego dowiadujemy się z **wersetów 26. i 27.** o stworzeniu człowieka?

1. Bóg nie osądził Adama i Ewy w niebiańskiej sali sądowej, ale opuścił niebo i przyszedł na ziemię. To jest dokładnie to, co Chrystus zrobił później, kiedy opuścił niebo i stał się człowiekiem.
2. Bóg przyszedł do raju i szukał człowieka. To przywodzi na myśl słowa Jezusa, który powiedział o sobie: „Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło” (Ewangelia Łukasza 19,10).
3. Bóg przychodzi do ludzi i zadaje im pytania. Robi to nie dlatego, że nie zna odpowiedzi, ale ponieważ stara się doprowadzić człowieka do pokuty. Bóg zadający pytania jest Bogiem prowadzącym do zbawienia.
4. W wyroku wydanym na Szatana wyraźnie widać Bożą odrazę do grzechu. Jednak choć Bóg nienawidzi grzechu, to kocha grzesznika. W tym samym wyroku zawarta jest również obietnica nadchodzącego Odkupiciela, który unicestwi Szatana i wyratuje ludzi. Ceną tego zwycięstwa będzie jednak „ukąszenie przez węża” – co oznacza, że Odkupiciel będzie musiał oddać swoje życie.
5. Ten Odkupiciel miał narodzić się z kobiety. W toku historii biblijnej staje się coraz jaśniejsze, że tym Odkupicielem jest sam Bóg, który stał się człowiekiem, aby wyratować ludzi z niewoli grzechu i winy (por. Księga Izajasza 9,5; Ewangelia Jana 1,1-3.14).
6. Bóg objawia się jako Bóg troskliwy. Widzi ludzi w ich liściach figowych, które nie wystarczają na potrzeby zimnego świata, do którego muszą teraz odejść. Zabija zwierzęta i sporządza ze skór ubranie dla Adama i Ewy. Jest to obraz odkupienia, które Bóg chce nam podarować poprzez śmierć Jezusa.
7. Bóg jest też sprawiedliwy. Adam i Ewa muszą opuścić raj i ponieść konsekwencje swojego grzechu. Jednak Bóg nie wygania ich z raju bez nadziei.
8. Przekleństwo, które Bóg wypowiada w wersetach 16-19, Jezus ostatecznie wziął na samego siebie: gdy rodził się w bólach (Księga Apokalipsy 12,2), gdy ciężko pracował jako cieśla i gdy założył koronę cierniową (Ewangelia Mateusza 27,29).

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

05 UPADEK W GRZECH

Jaki Bóg (nie) jest

Bóg stworzył świat doskonały – wolny od grzechu i cierpienia. Niestety, nasza dzisiejsza rzeczywistość wygląda zupełnie inaczej. Jest pełna bólu, rozpaczy i ludzkich tragedii. Dlaczego tak się stało? Dlaczego nasz świat tak bardzo różni się od tego, co Bóg pierwotnie zaplanował i stworzył? Biblia już na swoich pierwszych stronach pokazuje, jak zło przedostało się do naszego świata.

➔ Księga Rodzaju 2,15-17

Jakie polecenie Bóg dał człowiekowi?

Dlaczego w raju było takie drzewo?

» *Fakt, że w ogrodzie znajdowało się drzewo poznania dobra i zła, świadczy o tym, że to musiało już wtedy istnieć. Biblia wspomina o walce w niebie, podczas której najpotężniejszy z aniołów zbuntował się przeciwko Bogu. Twierdził on, że Bóg jest niesprawiedliwy i że on sam lepiej wiedziałby, jak sprawiedliwie rządzić wszechświatem. Aniołowie w niebie musieli zdecydować, komu chcą zaufać. Poprzez drzewo poznania Bóg dał wolny wybór również człowiekowi. Jest to drzewo decyzji – wyboru między Bogiem a Jego przeciwnikiem.*

➔ Księga Rodzaju 3,1-5

Szatan posłużył się wężem, aby przemówić do kobiety i w ten sposób wzbudzić w niej nieufność wobec Boga. W jakim świetle przedstawił on Boga?

» *Szatan odmalował odrażający obraz Boga – kogoś, na którego słowie nie można polegać. Przedstawił Go jako egoistycznego władcę, który wcale nie chce tego, co najlepsze dla Jego stworzeń. Upadek zaczął się od tego, że Ewa uwierzyła w ten fałszywy obraz Boga.*

➔ Księga Rodzaju 3,6

Jakie kroki doprowadziły do upadku pierwszych ludzi?

» Ewa zobaczyła, zaczęła pożądać, wzięła, zjadła, dała Adamowi, który również zjadł. Grzech zaczyna się od tego, na co patrzymy. Dlatego jest to tak ważne, abyśmy mądrze decydowali o tym, czym zajmujemy nasz umysł i czas.

Jak wyglądało to drzewo w oczach Ewy?

» Było rozkoszą dla oczu i nęciło swym wyglądem. Ale inne drzewa w raju były dokładnie takie same (por. Księga Rodzaju 2,9). To nie było tak, że wszystkie inne drzewa były szare i nudne, a tylko to jedno, zakazane drzewo, było piękne i kuszące.

➔ Księga Rodzaju 3,7-13

Jakie skutki miał upadek dla Adama i Ewy?

» Zaczęli się bać Boga, wstydzieli się, ich relacja z Bogiem została zerwana. Adam zaczął oskarżać Ewę. Widzimy tu pierwszy kryzys małżeński.

W jaki sposób Adam i Ewa próbowali zakryć swój grzech?

» Liście figowe symbolizują ludzkie próby naprawienia skutków grzechu własnymi siłami. To klasyczny przykład przekonania, że możemy sami siebie zbawić lub „zasłużyć” na Boże przebaczenie poprzez nasze własne starania.

➔ Księga Rodzaju 3,14-15

Jakie skutki miał upadek dla Szatana? Gdzie w tym wyroku kryła się nadzieja dla Adama i Ewy?

» Bóg zapowiedział tutaj, że przyjdzie Potomek niewiasty, który zetrze głowę węża, choć sam zostanie przez niego ukąszony. Jest to wyraźna zapowiedź Mesjasza, Odkupiciela, który pokona Szatana, ale sam przy tym poniesie śmierć. Tuż po tej obietnicy Adam nadał swojej żonie imię „Ewa”, co oznacza „życie” (werset 20) – mimo że z powodu grzechu oboje podlegali wyrokowi śmierci. Otrzymała ona nowe imię, co w Biblii jest obrazem odkupienia (por. Księga Rodzaju 32,19; Księga Izajasza 62,2; Księga Apokalipsy 2,17). Adam nazwał ją tak ze względu na Odkupiciela, który sam jest Życiem. Pokazuje to, że Adam i Ewa przyjęli obietnicę nadchodzącego Mesjasza.

➔ Księga Rodzaju 3,21

Co Bóg dał im zamiast liści figowych? Co było potrzebne, aby mógł to zrobić?

» Liście figowe reprezentują ludzką próbę zakrycia grzechu. Jednak Bóg dał im zamiast tego ubrania ze skór. Aby mógł to zrobić, niewinne zwierzęta musiały umrzeć. Te ubrania są w Biblii symbolem zbawienia (sprawiedliwości), które otrzymujemy dzięki Jezusowi Chrystusowi (por. Księga Izajasza 61,10).

Bóg ani jednym słowem nie odnosi się do argumentów Szatana. Nie próbuje udowodnić, że jest inny; On to po prostu pokazuje.

» Niektórzy zastanawiają się, dlaczego Bóg nie stworzył Lucyfera w taki sposób, aby nie mógł się zbuntować. Bóg kocha swoje stworzenia i pragnie, aby one odwzajemniały tę miłość. Jednak miłości nie można wymusić, ona musi być darowana (ofiarowana) dobrowolnie.

Jak zareagował Bóg na bunt Lucyfera? Jaki koniec spotka Szatana? (wersety 16-19)

» Ostatnim razem czytaliśmy o tym, jak Szatan zwiódł Ewę. Nakreślił przy tym fałszywy, szpetny obraz Bożej natury. Przedstawił Boga jako kogoś niewiarygodnego i egoistycznego – jako kogoś, kto nie chce, aby Jego stworzenia w pełni się rozwinęły. Obiecał im to, co sam chciał otrzymać, a czego nie mógł zdobyć: bycie takimi jak Bóg. Ten sam obraz widzimy w Księdze Hioba. Szatan pojawił się tam w niebie i oskarżał Boga. Twierdził, że Hiob służy Mu tylko dlatego, że Bóg zasypuje go błogostawieństwami, a nie z bezinteresownej miłości. Bóg pozwolił Szatanowi sprowadzić cierpienie na życie Hioba, aby stało się jasne, że jego oskarżenia były fałszywe (por. Księga Hioba 1 i 2). Dokładnie te same zarzuty wysuwał on również w niebie, czyniąc to w sposób tak subtelny, że wielu aniołów ich nie przejrzało.

➔ List do Filipian 2,6-11

Porównaj drogę, którą obrał Jezus, ze ścieżką, którą szedł Szatan. Jakie dostrzegasz różnice?

» Jezus stał się człowiekiem i pokazał ludziom, jaki naprawdę jest Bóg. Powiedział: „Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca” (Ewangelia Jana 14,9). Podczas gdy Szatan chciał uwielbić siebie („wstąpię na niebiosy”, „postawię mój tron”, „zasiądę”, „podobny będę”) i został wyrzucony, Jezus, chociaż był równy Bogu, uniżył samego siebie i stał się podobny ludziom. Umarł na krzyżu, a następnie został wywyższony przez Boga. W ten sposób cały wszechświat zrozumiał, do czego prowadzi grzech. W końcu wszyscy uznają sprawiedliwość Boga. Tak więc Szatan został pokonany na krzyżu (por. List do Hebrajczyków 2,14-15; Ewangelia Jana 12,31-33; 16,11). Diabeł ma wprowadzić na tej ziemi jeszcze wiele do powiedzenia, ale jest już pokonany wrogiem. Jeśli trzymamy się Jezusa, nie musimy się go bać.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

06 POCHODZENIE ZŁA

Dlaczego istnieje zło, skoro Bóg jest dobry?

Wiele osób zastanawia się nad tym, skąd się bierze zło na tym świecie i dlaczego Bóg na to pozwala. Faktycznie, cierpienie na tym świecie jest niewiarygodnie wielkie. W większości przypadków to ludzie są sprawcami tego cierpienia. Pozostaje jednak pytanie, dlaczego istoty ludzkie są zdolne do popełniania tak wielkiego zła. Biblia ma tu coś do powiedzenia. Nie odpowiada na każde pytanie w tym temacie, ale pozwala nam zrozumieć wystarczająco dużo w kwestii pochodzenia zła, abyśmy mogli w pełni zaufać Bogu.

➔ Ewangelia Mateusza 13,24-30

W przypowieści o pszenicy i kłkolu Jezus wyjaśnia, skąd się wzięło zło. Wyjaśnia, że trwa walka między dobrem a złem. Do czego Jezus porównuje królestwo Boże?

Kto jest odpowiedzialny za pojawienie się kłkolu?

Dlaczego rolnik nie pozwolił wyrwać kłkolu od razu?

Co się w końcu stanie z pszenicą i kłkolem?

➔ Ewangelia Mateusza 13,36-43

W jaki sposób Jezus wyjaśnia tę przypowieść?

➔ Księga Apokalipsy 12,7-9

Gdzie rozpoczęła się ta walka między Chrystusem a Szatanem?

» Ta walka rozpoczęła się w niebie. Dopiero później Szatan został zrzucony na ziemię, gdzie zwiódł Adama i Ewę.

Kto tu walczy z kim?

» Imię Michał oznacza „Któż jak Bóg?”. To może odnosić się tylko do Chrystusa, co potwierdza fragment z Księgi Daniela 12,1. Michał jest więc imieniem Jezusa przed Jego wcieleniem. Smok jest symbolem Szatana. Tutaj dowiadujemy się również, kim jest wąż, o którym czytaliśmy już w 3. rozdziale Księgi Rodzaju.

Co się stało z diabłem i jego aniołami?

» Zasięg tego boju ukazany jest w wersety 3. i 4., które opisują to samo zdarzenie innymi słowami. Smok zmiotł trzecią część gwiazd na ziemię. Gwiazdy w Biblii symbolizują aniołów. Diabeł zwiódł zatem trzecią część aniołów.

➔ Księga Izajasza 14,12-14

W tym fragmencie Biblii w pierwszej kolejności mowa jest o królu Babilonu. Babilon w Piśmie Świętym symbolizuje bunt przeciwko Bogu. Starotestamentowy Babilon jest typem (obrazem) ostatecznego buntu przeciw Bogu w czasach końca (por. Księga Apokalipsy 14,8; 18,1–19,3). Przywódcą tego buntu jest ostatecznie Szatan, dlatego król Babilonu został tutaj opisany jako jego typ. Podczas lektury staje się jasne, że niektóre stwierdzenia nie mogą odnosić się do człowieka, lecz wyłącznie do Szatana. Takie typologie są często stosowanym środkiem w Biblii (np. Mojżesz, Jozue i Dawid byli postaciami zapowiadającymi Jezusa Chrystusa).

Co się stało w tym fragmencie z gwiazdą jasną, synem jutrzeńki?

» W Biblii łacińskiej, Wulgacie, w tym miejscu użyte jest słowo „Lucyfer”, które oznacza „nosiciel światła”.

Jak jest tu opisany Lucyfer? Co chciał osiągnąć?

» Lucyfer chciał być jak Bóg, ale nie chciał być tak miłosierny, dobry i sprawiedliwy jak On. Chciał mieć taką władzę jak Bóg. Chciał, by oddawano mu cześć, która należy się tylko Bogu (por. Ewangelia Mateusza 4,8-10).

➔ Księga Ezechiela 28,11-19

Również tutaj mamy do czynienia z typologią. W tym miejscu król Tyru, przeciwnik Izraela, zostaje opisany jako typ Szatana. Także tutaj widać, że wiele stwierdzeń nie może odnosić się do człowieka – mowa jest w nich bezpośrednio o Szatanie.

W jaki sposób Lucyfer jest tu opisany? Jakim był, kiedy Bóg go stworzył? (wersety 12 i 15)

» Bóg nie stworzył diabła, lecz doskonałego anioła, który poprzez swój bunt sam zdecydował, że stanie się diabłem.

Jaką pozycję miał Lucyfer przed upadkiem? (wersety 13-14)

» Tutaj Lucyfer jest opisany jako opiekun lub cherub okrywający (zob. BT i UBG). Jak zrozumieć te określenia? W miejscu najświętszym świątyni stała Skrzynia Przymierza, w której były dwie tablice z przykazaniami. Na skrzyni było złote wieko (zwane ubłagalnią) z dwoma wyrzeźbionymi aniołami, którzy osłaniali je swoimi skrzydłami. Tych dwóch aniołów nazywano cherubinami (Księga Wyjścia 25,10-22). Skrzynia Przymierza jest symbolem tronu Bożego. Skoro Lucyfer jest tu określony jako cherub okrywający lub cherub opiekun, oznacza to, że był on jednym z dwóch najwyższych rangą aniołów, którzy stali przy Bożym tronie.

W jaki sposób Bóg opisuje to, co stało się w sercu Lucyfera? (werset 17)

» *Tutaj jest już przepowiedziane zmartwychwstanie Jezusa. Po cierpieniu „dni swe przedłuży” (werset 10), „ujrzy światło i nim się nasyci” i „usprawiedliwi wielu” (werset 11).*

To jest historia, którą opowiada Biblia. Sam Bóg staje się człowiekiem i bierze na siebie karę, na którą zasługujemy my, ludzie (Ewangelia Jana 3,16; 2 List do Koryntian 5,19-21). Zrobił to, ponieważ jest absolutną i bezinteresowną miłością i kocha nas całym sobą, tak bardzo, że wolał sam umrzeć niż pozwolić nam zginąć na wieki. Jezus jest drogą powrotną do Boga. Dzięki Niemu stajemy się dziećmi Bożymi (Ewangelia Jana 1,12; List do Galacjan 3,26-29; 4,4-7). W ten sposób Bóg realizuje w nas to, co obiecał Abrahamowi. Poświęć trochę czasu na zastanowienie się nad tym, jak bardzo Bóg cię kocha i podziękuj Mu za to!

➔ **Mój krok z Jezusem**

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

07 MESJASZ

Nadchodzący Zbawiciel

Adam i Ewa zostali stworzeni na obraz Boga i byli przez to dziećmi Bożymi. Mieli przekazywać podobieństwo do Boga swoim potomkom (Księga Rodzaju 1,26-28). Ziemia miała być pełna ludzi, którzy nosiliby w sobie kochającą naturę Boga. Adam jako Syn Boży miał być głową rodziny ludzkiej (por. Ewangelia Łukasza 3,38). Przez swój grzech Adam i Ewa zniszczyli ten plan. Jednak Bóg obiecał postać im Zbawiciela, który pokona diabła (Księga Rodzaju 3,15). Ten obiecany Zbawiciel, zwany także Mesjaszem, miał się urodzić jako potomek kobiety i odzyskać to, co Adam i Ewa stracili. Tym potomkiem jest Jezus. Urodził się jako syn, w pełni odzwierciedlał obraz Boga i przez to zajął miejsce Adama. Dlatego też Jezus jest nazwany drugim Adamem (List do Rzymian 5,12-19). Stał się nową głową ludzkiej rodziny. Zwyciężył tam, gdzie Adam zawiódł. Nadzieja na przyjście Mesjasza jest głównym tematem Starego Testamentu. W każdym pokoleniu ludzie wierzący mieli nadzieję, że Mesjasz narodzi się w ich czasach. Abraham odegrał tu szczególną rolę.

➔ **Księga Rodzaju 12,1-3**

Jakie obietnice Bóg dał Abrahamowi?

» *Bóg zawarł przymierze z Abrahamem i obiecał, że w Nim wszyscy ludzie będą błogosławieni (Księga Rodzaju 17,1-8). To mogło się stać tylko przez Mesjasza, który miał się urodzić*

jako potomek Abrahama. **Począwszy od syna Abrahama Biblia zaczyna opowiadać historię pierworodnych, z których linii miał się narodzić Mesjasz:**

- Izaak jest nazywany jedynakiem, choć Abraham miał również syna Ismaela, który dodatkowo był starszy od Izaaka. Jednak to Izaak był synem obietnicy i jednym z przodków Mesjasza (Księga Rodzaju 22,2.18; List do Galacjan 4,28; List do Hebrajczyków 11,17-19).
- Jakub staje się pierworodnym, choć jego brat Ezaw był starszy (Księga Rodzaju 25,23.29-34).
- Jakub otrzymuje później imię „Izrael” i staje się protoplastą narodu Izraela. Naród ten jako całość zostaje nazwany pierworodnym (Księga Wyjścia 4,22).
- Później król Dawid, choć był najmłodszy, został przez Boga ustanowiony pierworodnym w chwili, gdy Bóg powołał go na króla Izraela (Psaln 2,6-7; 89,21.28).
- Następcą Dawida został Salomon, który również nie był pierworodnym synem Dawida.

» Wszyscy ci „pierworodni” czy też „synowie Boży” wskazywali na postać Mesjasza. On, poprzez swoje narodziny jako człowiek, miał zająć miejsce „Pierworodnego” i „Syna Bożego” (jako drugi Adam; por. List do Rzymian 5,12.18; 1 List do Koryntian 15,21-22), aby zwyciężyć tam, gdzie oni wszyscy zawiedli.

➔ **Księga Izajasza 7,14**

W jaki sposób Mesjasz miał przyjść na świat?

➔ **Księga Izajasza 9,5-6**

Co te dwa wersety mówią o tożsamości Mesjasza?

» Izajasz wyraźnie wskazuje, że Mesjasz to nikt inny jak sam Bóg. Ta myśl jest wręcz porażająca. Bóg nie posyła stworzonej istoty, aby ratować ludzkość. On sam staje się człowiekiem, aby dotrzymać przymierza, którego nie zdolali dochować Adam, Abraham, Jakub,

Izrael czy Dawid. Poprzez swoje wcielenie Jezus stał się Synem Bożym i tym samym zajął miejsce Adama (Ewangelia Łukasza 1,31-35). Stał się nową Głową ludzkości i zwyciężył zło dla nas. Jest Synem Bożym, ponieważ jest równy Bogu. I jest Synem Człowieczym, ponieważ jest równy ludziom. Jest mostem między Bogiem a człowiekiem.

➔ **Księga Izajasza 53,1-9**

Izajasz przepowiedział, że Mesjasz będzie cierpił i umrze. Dlaczego Jezus musiał tak bardzo cierpieć?

➔ **Księga Izajasza 53,10-12**

Co Mesjasz miał osiągnąć poprzez swoje cierpienie?

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

08 BÓG STAJE SIĘ CZŁOWIEKIEM

Przyjście Mesjasza

Zaraz po upadku Bóg obiecał przystać Zbawiciela, który pokona diabła. Ten Zbawiciel, zwany także Mesjaszem, nie miał przyjść na ziemię jako potężny anioł z nieba, lecz miał się narodzić jako syn kobiety (Księga Rodzaju 3,15). Nadzieja na Jego nadejście jest wyrażana w całym Starym Testamencie. Izajasz prorokował, że Mesjasz narodzi się z dziewicy i będzie nikim innym, jak samym Bogiem (Księga Izajasza 7,14; 9,5). Micheasz zapowiedział, że Mesjasz ma przyjść na świat w Betlejem (Księga Micheasza 5,1). Pokolenie za pokoleniem wierzący czekali, aż Mesjasz w końcu się narodzi. Czekali i umierali, nie doczekawszy spełnienia tej obietnicy. Jednak, gdy nadeszła pełnia czasu wyznaczonego przez Boga, narodził się Jezus (List do Galacjan 4,4). Tym samym Jezus zajął miejsce Adama, aby odnieść zwycięstwo tam, gdzie Adam zawiódł.

➔ Ewangelia Łukasza 1,26-38

Z jakim przestaniem przyszedł anioł do Marii?

Jak Maria na to zareagowała?

» Jezus został poczęty w nadprzyrodzony sposób z Ducha Świętego. Nie miał ludzkiego ojca, dlatego został nazwany Synem Bożym. Dla przypomnienia, Jezus jest nazywany Synem Bożym, ponieważ jest taki jak Bóg, i Synem Człowieczym, ponieważ stał się taki jak ludzie. Jego tytuły – Syn Boży oraz Syn Człowieczy – opisują Jego rolę jako Odkupiciela ludzi i Pośrednika między Bogiem a człowiekiem.

➔ Ewangelia Mateusza 1,18-25

Jakie przestanie miał anioł dla Józefa?

Jak Józef na to zareagował?

» To sprawozdanie wymienia dwa imiona Zbawiciela: Emanuel i Jezus. Emanuel oznacza „Bóg z nami”, a Jezus oznacza „Jahwe zbawia”. Jezus mógł stać się Zbawicielem tylko dlatego, że wcześniej stał się człowiekiem.

➔ Ewangelia Łukasza 2,1-20

W jakich okolicznościach narodził się Jezus?

Jakie przestanie mieli aniołowie dla pasterzy?

Jak pasterze zareagowali na przestanie aniołów?

➔ Ewangelia Jana 1,1-3.14

W jaki sposób Jan opisuje pozycję Jezusa przed Jego wcieleniem?

Jak opisuje Jego wcielenie?

» Jezus był taki jak Bóg i stał się taki jak ludzie (List do Filipian 2,6-7). Bóg nie powstał aniołem, aby stać się człowiekiem i wziąć na siebie winę ludzi. W Chrystusie sam Bóg stał się człowiekiem. Dzięki Jezusowi widzimy, jaki Bóg jest naprawdę (Ewangelia Jana 14,9). W Nim niewidzialny Bóg stał się widoczny (List do Kolosan 1,15). Przyglądając się temu, jak Jezus żył, możesz zobaczyć dokładnie, jaki jest Bóg.

➔ List do Hebrajczyków 2,17-18; 4,14-16

Jakie praktyczne znaczenie ma dla nas wcielenie Jezusa?

➔ Ewangelia Mateusza 27,31-56

Co Jezus musiał znieść, kiedy prowadzono go na Golgotę a następnie ukrzyżowano?

Co odczuwał Jezus, kiedy wisiał na krzyżu? (werset 46)

» Kiedy Jezus wisiał na krzyżu, czuł, że jest oddzielony od Boga. Na Niego jako przedstawiciela całej ludzkości spadło przekleństwo prawa, tj. sąd Boży nad grzechem (Ewangelia Jana 12,31-33; List do Galacjan 3,13). Wcześniej mógł powiedzieć do Ojca: „Ja wiedziałem, że mnie zawsze wysłuchujesz” (Ewangelia Jana 11,42), ale na krzyżu czuł się zupełnie opuszczony przez Niego. Został uczyniony grzechem za nas (2 List do Koryntian 5,21). Ciężar grzechu całego świata i straszne uczucie oddzielenia od Boga spowodowały, że zmarł w przeciągu kilku godzin z powodu złamanego serca.

Jak wszystkie wydarzenia związane z ukrzyżowaniem świadczą o charakterze Jezusa? (por. Ewangelia Łukasza 23,34)

» Do samego końca Jezus okazywał wyłącznie bezinteresowną miłość. Nie zareagował żadnym przykrym słowem na złe traktowanie i wyśmiewanie. Modlił się nawet za tych, którzy przybijali Go do krzyża.

Jakie szczególne wydarzenia towarzyszyły ukrzyżowaniu Jezusa? (wersety 45, 51-53)

» Kiedy Jezus umierał, słońce się zaćmiło i nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi. Po Jego zmartwychwstaniu doszło do zmartwychwstania wierzących – dokładnie tak, jak będzie to miało miejsce przy Jego powtórny przyjsciu (por. Ewangelia Mateusza 24,29; Księga Apokalipsy 16,18). Jezus doświadczył zatem sądu Bożego, który przy powtórny przyjsciu Chrystusa dotknie bezbożnych. Dlatego Jezus, patrząc w stronę krzyża, powiedział: „Teraz odbywa się sąd nad tym światem” (Ewangelia Jana 12,31). Sąd dotknął ludzkość w osobie Jezusa. Tak jak piorunochron przyjmuje na siebie uderzenie pioruna, który celuje w dom, tak Jezus, wisząc na krzyżu, przyjął na siebie gniew Boży (= sąd nad złem).

Do jakiego przekonania doszedł setnik i jego żołnierze? (werset 54)

Ostatnie słowa Jezusa przed jego śmiercią brzmiały: „Wykonało się” (Ewangelia Jana 19,30). **Czego Jezus dokonał?**

- Poniósł karę za grzech i spłacił dług (Księga Izajasza 53,4-6; List do Kolosan 2,14).
- Zakosztował śmierci za każdego (List do Hebrajczyków 2,9).
- Objawił miłość Bożą (List do Rzymian 5,8).
- Pojednał świat z Bogiem (2 List do Koryntian 5,19-21; List do Kolosan 1,19-20).
- Pokonał Szatana (List do Hebrajczyków 2,14-15).
- Udowodnił, że Bóg jest sprawiedliwy (List do Rzymian 3,25)
- Udowodnił, że prawo Boże jest sprawiedliwe i niezmienne (List do Rzymian 8,3-4)

Lapide napisał: „Gdyby załamana i zgnębiona grupa uczniów mogła z dnia na dzień przekształcić się w zwycięski ruch wiary, jedynie w wyniku autosugestii lub samozwiedzenia – bez potężnego doświadczenia wiary – byłoby to o wiele większym cudem niż samo zmartwychwstanie”.

Po ukrzyżowaniu Jezusa uczniowie byli zdruzgotani. Całkowicie stracili pewność siebie, byli głęboko rozczarowani i pogrążeni w zupełnej beznadziei. Zmartwychwstanie Jezusa odwróciło ich życie o sto osiemdziesiąt stopni. Porażka stała się ich największym zwycięstwem. Z wielką pewnością głosili zmartwychwstanie swojego Pana i byli gotowi dla Niego żyć i umierać. Nikt nie oddaje życia za kłamstwo, w które sam nie wierzy.

➔ 1 List do Koryntian 15,20-26

Skoro Jezus zmartwychwstał, ma to ogromne znaczenie dla nas i dla naszej przyszłości. Jaką nadzieję możemy mieć dzięki zmartwychwstaniu Jezusa?

➔ Księga Apokalipsy 1,17-18

Jaką obietnicę Jezus daje Janowi i też nam?

» Zmartwychwstanie Jezusa dowodzi, że Bóg jest potężniejszy niż śmierć. On zwyciężył śmierć, abyśmy my mogli żyć wiecznie. Ponieważ Jezus zmartwychwstał, wierzących również czeka zmartwychwstanie, gdy Jezus powróci (por. Ewangelia Jana 6,39-40.44; 1 List do Tesaloniczan 4,13-18).

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

10 ZMARTYWCHWSTANIE JEZUSA

Fakt czy fikcja?

Pierwsi chrześcijanie byli w tej kwestii zgodni: grób, w którym Jezus został złożony, był pusty, ponieważ został On wskrzeszony z martwych trzeciego dnia. To przekonanie stało się fundamentem i centrum wiary chrześcijańskiej, które uczniowie głosili z wielkim entuzjazmem. „Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wszyscy oni mieli wielką łaskę” (Dzieje Apostolskie 4,33). Każdy, kto chce mieć pewność, że wiara chrześcijańska jest prawdziwa, musi sam dla siebie znaleźć odpowiedź na pytanie, czy zmartwychwstanie Jezusa jest faktem historycznym czy fikcją.

➔ 1 List do Koryntian 15,12-19

Jakie znaczenie dla Pawła ma to, czy Jezus zmartwychwstał czy nie?

» Dla Pawła jest to kwestia podstawowa. Jeśli Jezus naprawdę zmartwychwstał, to wiara chrześcijańska jest absolutnie prawdziwa, ponieważ tylko Bóg może wzbudzać umarłych. Jeśli Jezus nie zmartwychwstał, to wiara chrześcijańska jest całkowicie zła, ponieważ została zbudowana na kłamstwie. Dlatego tak ważne jest, abyśmy jednoznacznie wyjaśnili tę kwestię.

➔ Ewangelia Mateusza 28,1-15

Opisz wydarzenia towarzyszące zmartwychwstaniu Jezusa!

Jak zareagowali arcykapłani i starsi, kiedy strażnicy opowiedzieli im o tym, czego doświadczyli? Na ile wiarygodne, według ciebie, jest ich wyjaśnienie pustego grobu?

Teraz przyjrzymy się zmartwychwstaniu oczami historyka. Zadaniem historyków jest ocena, czy dane zdarzenie jest legendą czy faktem historycznym. Przyjrzyjmy się siedmiu faktom związanym ze zmartwychwstaniem Jezusa.

➔ Fakt 1: Zmartwychwstanie Jezusa było przepowiedziane w Starym Testamencie.

Faktem jest, że już w pismach Starego Testamentu było przepowiedziane, że Mesjasz zostanie zabity i powstanie z martwych (Księga Izajasza 53,10-12; Psalm 16,10). Sam Jezus wyjaśnił swoje zmartwychwstanie uczniom na podstawie tych starotestamentowych proroctw (Ewangelia Łukasza 24,25-27.44-47). Dla pierwszych chrześcijan to przesłanie było sednem ich głoszenia (Dzieje Apostolskie 2,24-36; 4,33; 13,30-37; 17,3). Zmartwychwstanie Jezusa nie jest zatem późniejszą mistyfikacją chrześcijan, mającą na celu przeobrażenie klęski i śmierci ich Mistrza w pozorne zwycięstwo.

➔ Fakt 2: Wczesne źródła świadczą o zmartwychwstaniu Jezusa.

Im mniejszy jest odstęp czasowy między najwcześniejszym źródłem donoszącym o jakimś wydarzeniu a czasem, w którym (rzekomo) miało ono miejsce, tym bardziej prawdopodobne jest, że jest to rzeczywiście wydarzenie historyczne. Jeśli najwcześniejsze źródło relacjonujące zdarzenie powstało za życia naocznych świadków, to prawdopodobieństwo, że zdarzenie faktycznie miało miejsce, jest bardzo wysokie. Z drugiej strony natomiast, jeśli odległość czasowa jest bardzo duża, to prawdopodobieństwo, że jest to legenda, jest bardzo wysokie. Zmartwychwstanie Jezusa jest opisywane w bardzo wczesnych źródłach. W 1 Liście do Koryntian 15,3-5 Paweł opisuje najstarsze zachowane chrześcijańskie wyznanie wiary. Słowa te nie są autorstwa Pawła; przekazuje on tylko to, co sam przejął (werset 3.). Paweł napisał 1 List do Koryntian około roku 55, czyli za życia tych, którzy byli świadkami zmartwychwstania Jezusa. Ważne jest również, aby pamiętać, że Nowy Testament jest zdecydowanie najlepiej zachowanym dziełem starożytności. Odnaleziono tak wiele różnych rękopisów Nowego Testamentu, że jego datowanie i wierność przekazu są uważane za pewne. Zatem sprawozdania o zmartwychwstaniu Jezusa nie zostały wymyślone i dodane wiele wieków później.

➔ Fakt 3: Jezus naprawdę żył i został ukrzyżowany.

To, że Jezus Chrystus żył, jest niekwestionowanym faktem historycznym. Świadczą o tym również źródła pozabiblijne. Rzymski historyk Tacyt (ok. 58-100 n.e.) napisał: „Nazwa ich wywodzi się od Chrystusa, który za panowania Tyberiusza skazany został na śmierć przez prokuratora Pontu – Piłata”. Fakt, że Jezus żył, nie jest kwestionowany przez tych, którzy zaprzeczają Jego zmartwychwstaniu.

➔ Fakt 4: Jezus został pochowany w grobie Józefa z Arymatei.

W przypadku spornej kwestii, jeśli obie strony są co do czegoś zgodne, to prawdopodobieństwo, że tak naprawdę było, jest wysokie. W temacie zmartwychwstania Jezusa zarówno Jego naśladowcy, jak i przeciwnicy mówią, że Jezus został pochowany w grobie Józefa z Arymatei. Gdyby było inaczej, z łatwością dowiedziano by kłamstwa, co natychmiast zdławiłoby poselstwo uczniów w samym zarodku.

➔ Fakt 5: Grób był pusty.

W tej kwestii sprawa ma się podobnie. Obie strony zgadzają się, że grób był pusty. Mają jednak różne wyjaśnienia, dlaczego tak się stało. Osiągnięto porozumienie co do samego faktu. Byłoby bardzo łatwo udowodnić coś przeciwnego, gdyby tak nie było. Przywódcy żydowski twierdzili, że uczniowie ukradli ciało Jezusa i potajemnie je pogrzebali, aby móc twierdzić, że On żyje. Jednak na ile jest to prawdopodobne, kiedy weźmiemy pod uwagę rzymskich żołnierzy, którzy pilnowali grobowca? Interesujące jest również to, że to kobiety odkryły pusty grób i świadczyły o zmartwychwstaniu Jezusa. W tamtym czasie zeznania kobiet nie były wiele warte. Gdyby zmartwychwstanie Jezusa było jedynie legendą wymyśloną w późniejszym czasie, to w podaniach pusty grób zostałby odkryty przez mężczyzn.

➔ Fakt 6: Było wielu świadków zmartwychwstania.

Jeśli zdarzenie zostaje opisane w czasie, gdy nadal żyje wielu świadków, którzy mogą to potwierdzić, to prawdopodobieństwo, że to zdarzenie rzeczywiście miało miejsce, jest bardzo wysokie. W 1 Liście do Koryntian 15,6-7 Paweł mówi o tym, że było wielu świadków zmartwychwstania. To tak, jakby mówił: „sami ich o to zapytajcie”.

➔ Fakt 7: Szybkie rozprzestrzenianie się chrześcijaństwa.

Każdy efekt ma swoją przyczynę. Kiedy historyk bada potężny ruch, zastanawia się, jakie były jego przyczyny i co go wywołało. Błyskawiczne rozprzestrzenianie się chrześcijaństwa w pierwszym wieku jest niekwestionowanym faktem. Pozostaje jednak pytanie, co wywołało ten ruch. Musiało mieć miejsce jakieś wydarzenie, które skłoniło wielce rozczarowanych uczniów do głoszenia z przekonaniem poselstwa o Jezusie. Mogło to być jedynie zmartwychwstanie Jezusa. Żydowski uczonego Nowego Testamentu Pinchas

➔ Księga Izajasza 53,10-11

Co miało się stać z Jezusem po tym, jak odda swoje życie za nasz grzech?

» *Zmartwychwstanie Jezusa również zostało przepowiedziane z kilkusetletnim wyprzedzeniem.*

➔ Ewangelia Jana 14,29

Jaki jest cel tych wszystkich proroctw?

» *Nasza wiara w Jezusa Chrystusa opiera się na potężnym fundamencie! Te wypełnione proroctwa stanowiły centrum nauczania pierwszych chrześcijan. Skutkiem tego był błyskawiczny wzrost Kościoła.*

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

11 PROROCTWA MESJANISTYCZNE

Przepowiednie o życiu Jezusa

Nadejście Mesjasza jest głównym tematem Starego Testamentu. Prorocy wielokrotnie mówili o nadchodzącym Odkupicielu, zapowiadając przy tym wiele szczegółów dotyczących Jego życia, cierpienia i zmartwychwstania. Przykładem tego, jak sam Jezus potwierdza te zapowiedzi, jest historia Jego spotkania z uczniami w drodze do Emaus.

➔ Ewangelia Łukasza 24,13-35

W jakiej sytuacji znalazło się tych dwóch uczniów? **(wersety 13-16)**

O czym rozmawiali? Co przeżywali? **(wersety 17-24)**

W jaki sposób Jezus wyjaśnił im, że to wszystko musiało się wydarzyć? **(wersety 25-27)**

» *Jezus wyjaśnił im proroctwa Starego Testamentu, które zapowiadały Jego życie i misję, a także Jego śmierć i zmartwychwstanie.*

W jaki sposób te słowa Jezusa odmieniły obu uczniów? **(wersety 28-35)**

» *Ich serca płonęły, gdy Jezus wyjaśniał im Pisma, zanim jeszcze dał im się rozpoznać. Ich wiara opierała się teraz na Słowie Bożym, a nie na ich własnym doświadczeniu. To, co Jezus wyjaśnił im, a później też pozostałym uczniom (wersy 45-47) na podstawie Pism, stało*

się centrum nauczania wczesnego Kościoła. Potrafili oni w przekonujący sposób dowieść, że Jezus wypełnił starotestamentowe zapowiedzi o Mesjaszu. Przyjrzyjmy się niektórym z nich!

➔ Księga Micheasza 5,1

Micheasz na około 700 lat przed narodzeniem Jezusa przepowiedział miejsce Jego narodzin. Gdzie miało się to stać? Co jeszcze to proroctwo mówi o Mesjaszu?

➔ Ewangelia Łukasza 2,1-6

W jaki sposób to proroctwo się wypełniło?

» Na polecenie cesarza Augusta Maria i Józef musieli udać się na spis ludności do rodzinnego miasta Betlejem. Co innego mogło przekonać kobietę w zaawansowanej ciąży do tak męczącej podróży? Wkrótce po ich dotarciu na miejsce narodził się Jezus. Bóg użył najbardziej wpływowego człowieka na świecie, aby wypełnić to proroctwo. Istnieje wiele innych proroctw dotyczących misji Jezusa. Podaj one nawet rok Jego chrztu i ukrzyżowania (por. Księga Daniela 9,24-27). Wiele proroctw dotyczy też ostatnich dni Jezusa przed jego ukrzyżowaniem.

➔ Księga Zachariasza 11,12-13

Za jaką kwotę miał być zdradzony Mesjasz?

➔ Ewangelia Mateusza 26,14-16

W jaki sposób wypełniło się to proroctwo?

» To zdumiewające, że Judasz nie próbował negocjować tej ceny. Gdyby była ona wyższa lub niższa, proroctwo by się nie wypełniło. Co więcej, żadna ze stron nie miała najmniejszego interesu w tym, aby to proroctwo realizować.

➔ Psalm 22,17-19

Jaki rodzaj śmierci został przepowiedziany około 1000 lat wcześniej?

» Żydzi zwykle kamienowali osoby skazane na śmierć. Natomiast w czasach Jezusa Palestyna była okupowana przez Rzymian. Żydzi nie mogli już sami wykonywać kary śmierci, ale musieli przekazać swoich skazańców Rzymianom, którzy następnie ich krzyżowali. Proroctwo, że ręce i stopy Mesjasza będą przebite, mogło być spełnione jedynie w ten sposób.

Co miało się stać z szatami Jezusa?

➔ Psalm 34,20-21

Jaki jeszcze szczegół przewidział Dawid?

➔ Ewangelia Jana 19,23-37

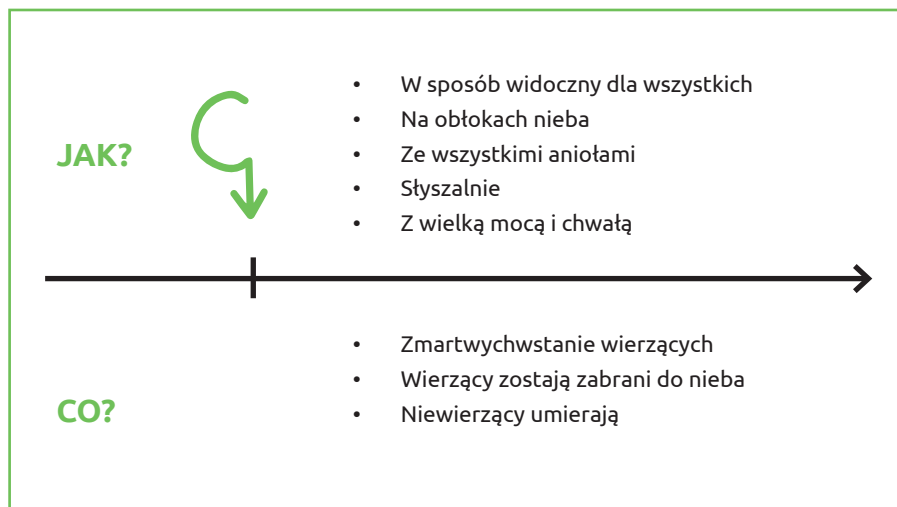
W jaki sposób te proroctwa zostały wypełnione?

➔ Księga Apokalipsy 22,20

Jakie są ostatnie słowa Jezusa w Biblii? Jak Jan na nie odpowiada?

» *Koniec świata jest dla Boga nowym początkiem. Dlatego też dla ludzi, którzy ufają Jezusowi, wydarzenie to jest powodem do wielkiej radości (por. 2 List Piotra 3,10-13).*

Poniższa ilustracja podsumowuje, jak będzie wyglądał ten dzień i co dokładnie się wydarzy w momencie powtórnego przyjścia Jezusa.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

12 POWTÓRNE PRZYJŚCIE JEZUSA

Dobra nowina o końcu świata

Każdy człowiek potrzebuje nadziei, aby móc prowadzić spełnione życie. Kto nie widzi już przed sobą przyszłości, na którą mógłby wyczekiwać, traci radość życia. Kiedy Biblia mówi o przyszłości, przekazuje nam ogromną nadzieję. Opisuje, że Jezus Chrystus powróci, aby tym, którzy przyjęli Jego odkupienie, podarować niewyobrażalnie piękny nowy początek. Fakt, że Jezus powróci, jest jednym z najważniejszych tematów Biblii. Chryścijanie spoglądają wstecz na krzyż, aby wiedzieć, skąd pochodzi ich odkupienie. I spoglądają w przyszłość na powtórne przyjście Jezusa, aby zobaczyć, dokąd to odkupienie ich prowadzi.

➔ Ewangelia Jana 14,1-3

Jaką obietnicę złożył Jezus swoim uczniom, a tym samym nam? Co uczyni On podczas tego wydarzenia?

➔ Dzieje Apostolskie 1,9-11

W jaki sposób Jezus powróci? Widzialnie czy niewidzialnie? Jakie określenia w tych wersetach wyjaśniają tę kwestię?

➔ Księga Apokalipsy 1,7

Iludzi zobaczy Jezusa przy Jego przyjściu?

➔ Ewangelia Mateusza 24,23-26

Dlaczego ważnym jest, by wiedzieć, że przyjście Jezusa będzie widoczne dla wszystkich?

➔ Ewangelia Mateusza 24,27

Do czego Jezus porównuje sposób swojego przyjścia? Co nam to mówi?

➔ Ewangelia Mateusza 24,29-31

Jakie znaki będą towarzyszyć powtórnemu przyjściu Jezusa?

Jak te wersety wyrażają myśl, że Jezus powróci w sposób widzialny?

Kto będzie towarzyszył Jezusowi przy Jego powtórnym przyjściu?

➤ Jezus powróci w towarzystwie wszystkich niebiańskich aniołów (Ewangelia Mateusza 25,31). Tęsknota Nieba za tym wydarzeniem jest tak wielka, że każdy anioł chce przy tym być. Będą mieli oni ze sobą trąby, co oznacza, że przyjście Jezusa będzie nie tylko widzialne, ale także słyszalne. Aniołowie zbiorą wierzących z całej ziemi. Jest to tekst paralelny do Ewangelii Jana 14,3, gdzie jest opisane, że Jezus zabierze wierzących do siebie.

➔ 1 List do Tesaloniczan 4,13-18

W jaki sposób Paweł pociesza wierzących? (wersety 13-14)

➤ Paweł pokazuje wierzącym, że śmierć nie ma ostatniego zdania, ponieważ Jezus ją przezwyciężył. Dlatego my również możemy mieć nadzieję na zmartwychwstanie (por. 1 List do Koryntian 15,12-26).

Jakie dwie grupy opisuje tutaj Paweł? Co stanie się z nimi podczas przyjścia Jezusa? (wersety 15-18)

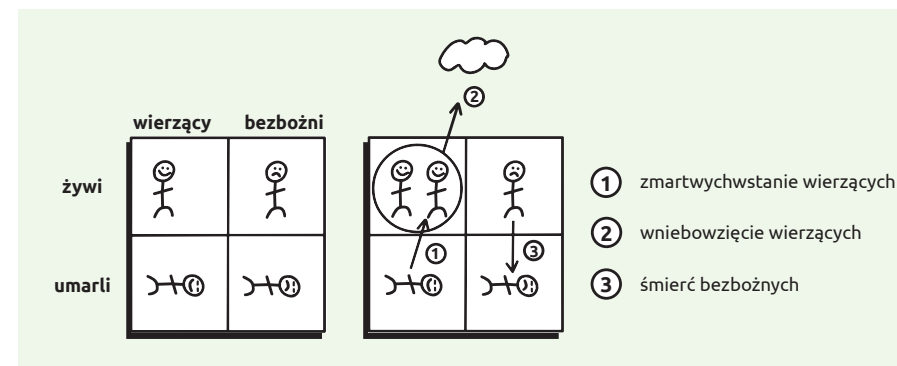
➤ Zmarli wierzący w momencie przyjścia Jezusa będą wzbudzeni z martwych i razem z żywymi wierzącymi zostaną zabrani do nieba (por. 1 List do Koryntian 15,51-53). A co z ludźmi, którzy odrzucili Jezusa?

➔ Ewangelia Łukasza 17,26-30

W jaki sposób Jezus opisuje, co stanie się z niewierzącymi podczas Jego przyjścia?

➤ Gdy Jezus powróci, historia tego świata dobiegnie końca. Podobnie jak było za czasów potopu oraz Sodomy i Gomory, niewierzący zginą. Odrzucili oni Jezusa, który jest życiem świata. To, co im pozostaje, to śmierć (por. 2 List do Tesaloniczan 1,5-10).

W momencie powtórnego przyjścia Jezusa wszystkich ludzi, którzy kiedykolwiek żyli, będzie można podzielić na cztery grupy.

Jak Jezus opisuje sedno naszego problemu? (wersety 18-20)

» Sednem grzechu nie są grzeszne czyny, lecz grzeszne serce. Grzech to nie tylko konkretny zły postępek, ale przede wszystkim zerwanie zaufania do Boga. To wewnętrzne nastawienie, w którym odwracamy się do Niego plecami; stan serca pozostający w sprzeczności z Bożą miłością i sprawiedliwością.

➔ Ewangelia Jana 16,9

W jaki sposób Jezus definiuje grzech?

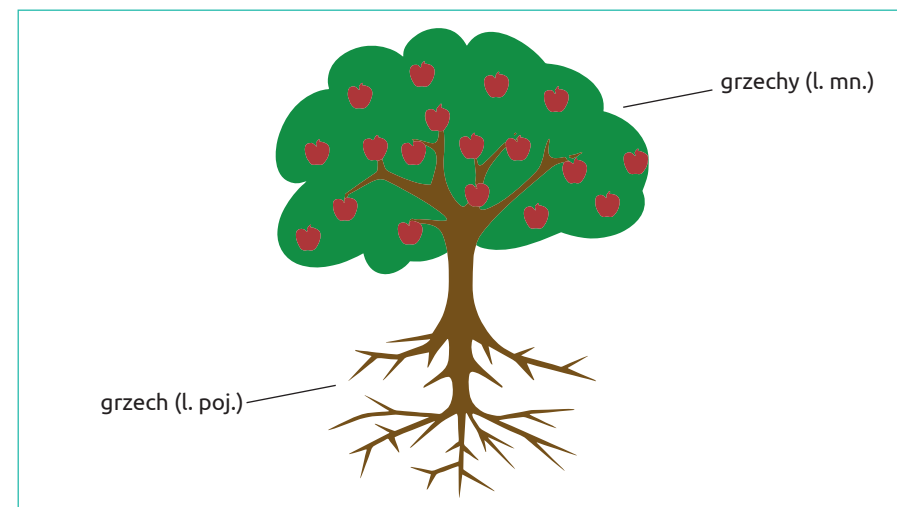
➔ 1 List Jana 3,4

Jaką definicję grzechu podaje Jan?

➔ List Jakuba 4,17

Czym jest grzech według Jakuba?

» Biblia podaje trzy konkretne definicje grzechu: niewiara, przestąpienie prawa Bożego i nieczynienie dobra. Można to zobrazować na przykładzie drzewa: korzeniem jest niewiara, czyli oddzielenie od Boga. Jest to stan serca, które zbuntowało się przeciw Bogu. W praktyce chodzi o grzeszne myśli, uczucia, pragnienia, motywy itp. Jest to grzech (w liczbie pojedynczej). Owoce, czyli złe czyny i słowa są konsekwencjami tego oddzielenia od Boga. Są to grzechy (w liczbie mnogiej).

➔ Księga Izajasza 59,1-2

Co robi grzech?

» Grzech (w liczbie pojedynczej) prowadzi do grzechów (w liczbie mnogiej), a te grzechy, które nie zostają wyznane i których się nie żałuje, oddalają nas coraz bardziej od Boga. Jest to prawdziwie diabelskie błędne koło.

➔ Księga Ezechiela 36,26-27

Jakie jest jedyne rozwiązanie dla naszego grzesznego stanu?

» Grzech to nie tylko czyn, lecz stan serca. Jest on jak śmiertelny wirus, który przeniknął całą naszą istotę. Każdy człowiek rodzi się z tym wirusem, dlatego dobre uczynki nie są w stanie rozwiązać problemu. Jedyń szansą jest nowe narodzenie z Ducha Świętego, dzięki któremu Bóg daruje nam zupełnie nowe nastawienie (por. Ewangelia Jana 3,3-5).

➔ Księga Przysłów 28,13

Co Salomon mówi o znaczeniu wyznania grzechów?

Co powinno towarzyszyć wyznaniu grzechów?

» *Salomon mówi o wyznaniu ORAZ porzuceniu grzechu. Bóg nie tylko chce nam przebaczyć naszą winę, lecz także uwolnić nas od mocy grzechu.*

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

15 PRZEBACZENIE

Uwolnienie od winy

Niewybaczona wina stoi między Bogiem a człowiekiem niczym mur. Jest ciężarem, który nie pozwala nam cieszyć się wolnością, do jakiej powołał nas Bóg. Jezus przyszedł, aby wziąć tę winę na siebie i podarować nam przebaczenie, którego tak bardzo potrzebujemy do pełni życia. Dowiedz się, jak możesz osobiście przyjąć ten dar i doświadczyć go w swoim życiu!

➔ Ewangelia Marka 2,1-12

Czego uczy się z tej historii o tym, jaki jest Jezus i w jaki sposób traktuje On ludzi?

Jaką rolę w tej historii odgrywają przyjaciele paralytyka?

» *Jego przyjaciele nie szczędzili trudu, aby przynieść go do Jezusa. Ta determinacja była wyrazem ich wiary. Dlatego czytamy: „Jezus, widząc ich wiarę...”.*

Czego możemy się nauczyć o przebaczeniu z tej historii?

» *Jezus dostrzegł, że to rozwiązanie problemu niewybaczonej winy było najpilniejszą potrzebą tego człowieka. Ten ciężar przytłaczał go bardziej niż sama choroba. Dlatego Jezus powiedział mu najpierw: „Synu, twoje grzechy są ci przebaczone” (UBG). Uzdrowienie fizyczne było jedynie dodatkiem do tej nowo odzyskanej wolności.*

➔ Księga Micheasza 7,18-19

Co ten tekst mówi nam o gotowości Boga do przebaczenia grzechów? Co Bóg chce zrobić z naszą winą? Co to oznacza?

➔ Księga Izajasza 43,24-25

Co nasz grzech i nasza wina robią Bogu?

» Bóg mówi nam tutaj, że naszymi grzechami obciążyliśmy Go i zadaliśmy Mu pracę. Nie jest tak, że naszymi grzechami obciążamy jedynie siebie i innych ludzi. Nasz grzech obciąża Boga! Nasze wyznanie grzechu ściągą ciężar nie tylko z nas, lecz także z Boga. Dlatego Bóg mówi: „Ja, właśnie ja, zmażuję twoje przestępstwa ze względu na siebie” (UBG).

➔ Księga Izajasza 44,22

Do czego Izajasz porównuje nasz grzech? Co wyraża to porównanie?

Co musimy zrobić, aby doświadczyć przebaczenia?

» Niewyznany grzech jest jak mgła, która oddziela nas od Boga i od bliźnich. Nie widzimy wtedy wyraźnie rzeczywistości, nie potrafimy właściwie ocenić sytuacji, podejmujemy złe decyzje i zdezorientowani poruszamy się w niewłaściwym kierunku. Niewyznany grzech nadwyręża naszą relację z Bogiem i bliźnimi. Jak mgła może zostać rozproszona jedynie przez słońce, tak nasze przebaczenie grzechów może się dokonać tylko przez Jezusa Chrystusa.

➔ 1 List Jana 1,8-2,1

Co się dzieje, kiedy nie wyznajemy naszych grzechów, lecz im zaprzeczamy?

Co Bóg nam obiecuje, kiedy wyznamy naszą winę?

Dlaczego możemy mieć pewność, że otrzymamy przebaczenie, kiedy wyznamy nasze grzechy?

» Ważne jest, abyśmy rozumieli, że wyznanie grzechów powinno mieć miejsce nie tylko raz, kiedy przychodzimy do Jezusa. Także w naszym życiu chrześcijańskim doświadczamy porażek i obciążamy się poczuciem winy. Wyznanie grzechów chroni nas od sytuacji, w której poczucie winy tłumi nasz duchowy wzrost. Najlepszym momentem na wyznanie naszej winy jest, kiedy Duch Święty uświadamia nam, że zgrzeszyliśmy. Im dłużej ciąży na nas niewyznana wina, tym większe szkody odnosimy w naszej relacji z Bogiem oraz z naszymi bliźnimi.

➔ 2 List do Koryntian 5,19-21

Zwróć uwagę, jak te wersety opisują łaskę (to, co uczynił Bóg) oraz naszą wiarę (nasze przyjęcie Bożego daru).

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

16 ŁASKA

Każdy człowiek jej potrzebuje

Każdy człowiek potrzebuje łaski, ponieważ każdy co rusz zawinia wobec swojego bliźniego i wobec Boga. Nikt nie jest wystarczająco dobry, aby zostać zbawionym przez własne uczynki. Zbawienie można uzyskać jedynie dzięki łasce, którą daje nam Bóg. Doświadczyła tego kobieta, która została przyłapaną na cudzołóstwie i przywleczona przed Jezusa.

➔ Ewangelia Jana 8,1-11

Czego możemy się nauczyć z tej historii o Jezusie?

Czego możemy się nauczyć z tej historii o łasce?

» Niewątpliwie ta kobieta była winna. Jednak Jezus jej wybaczył i darował nowy początek. Ona doświadczyła łaski i ta łaska ją zmieniła. Tej samej łaski doświadczyła również każda osoba, która została przemieniona przez Jezusa. Łaska jest głównym tematem Biblii. Szczególnie Paweł pisał dużo o łasce, ponieważ osobiście bardzo wyraźnie jej doświadczył.

➔ List do Rzymian 3,19-24.28-31

Co na pewno nie jest drogą do naszego zbawienia? (wersety 19-20)

Przez co jedynie człowiek może zostać zbawiony? (wersety 23-24.28)

W jaki sposób łaska zmienia ludzi? (werset 31)

➔ List do Rzymian 5,1-2

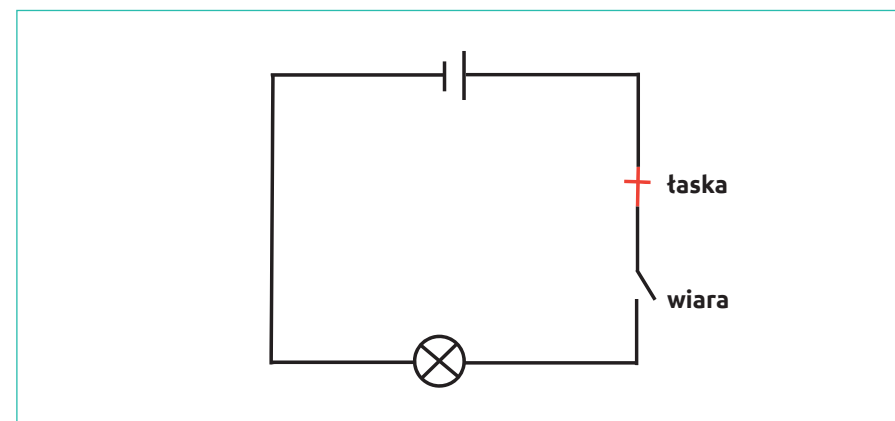
Co otrzymujemy przez wiarę w Jezusa Chrystusa?

➔ List do Efezjan 2,8-10

Jak Paweł opisuje to, dzięki czemu dostępujemy zbawienia, a co nie ma na nie wpływu? (wersety 8-9)

Jak zmienia nas ta łaska? (werset 10)

» Paweł wyraźnie podkreśla: każdy człowiek zostaje zbawiony wyłącznie z łaski przez wiarę. Na czym właściwie polega różnica między łaską a wiarą? To proste: łaska to prezent w postaci zbawienia, który Bóg oferuje każdemu z nas. Wiara natomiast jest wyciągnięciem ręki po ten prezent. Dopiero gdy łaska i wiara spotkają się ze sobą, człowiek doświadcza ratunku. Można to porównać do obwodu elektrycznego z dwoma przelącznikami i lampą.

Lampa zapala się tylko wtedy, gdy oba przelączniki są włączone. Pierwszym przelącznikiem jest łaska, którą Jezus „zakupił” na krzyżu dla każdego człowieka. Tak więc ten pierwszy przelącznik włączył Bóg przez Jezusa Chrystusa. Drugim przelącznikiem jest nasza wiara, czyli osobista decyzja o przyjęciu tego daru. Tę decyzję każdy musi podjąć sam dla siebie, ale to Bóg zrobił wszystko, co było trzeba, abyśmy mieli możliwość ją podjąć.

Panie Jezu Chryste, zrozumiałem, że z miłości do mnie umarłeś i zmartwychwstałeś. Dziękuję Ci, że uczyniłeś to osobiście dla mnie. Wiem, że nie potrafię uratować się sam. Nie mogę zapracować na życie wieczne, ale chcę powierzyć moje życie Tobie. Proszę, przejmij nad nim prowadzenie. Wybaw mnie z mocy zła. Dawaj mi siłę, bym każdego dnia mógł żyć blisko Ciebie. Dziękuję, że dajesz mi teraz życie wieczne i że odtąd należą całkowicie do Ciebie. Amen.

➔ 1 List Jana 5,13-15

Co zmieniło się w Twoim życiu, kiedy przyjąłeś Jezusa jako swojego Pana i Zbawiciela?

» *Możesz mieć pewność, że Bóg przebaczył Twoje winy i podarował Ci życie wieczne.*

Dlaczego możesz mieć taką pewność?

Piąty krok do życia wiecznego to: Dziękuję Bogu za to, że podarował mi życie wieczne.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

17 ZBAWIENIE

Droga do życia wiecznego

Biblia opisuje Boga, który pragnie żyć z nami w bliskiej społeczności już teraz oraz chce spędzić z nami wieczność. Właśnie dlatego Jezus przyszedł na ten świat. Odkrycie tej dobrej nowiny i przyjęcie życia wiecznego jest sensem i celem naszego życia na tej ziemi.

➔ Ewangelia Jana 3,1-18

Czego dowiadujemy się z tej historii o Jezusie?

Co mówi ona o Nikodemie?

Czego możemy się z tej historii nauczyć o zbawieniu?

» *Jezus wyraźnie powiedział, że musimy się narodzić na nowo. Oznacza to, że Bóg daje nam nowy początek. Dzięki wierze w Jezusa Chrystusa każdy człowiek może tego doświadczyć! Ale jak? Biblia wskazuje pięć kroków do życia wiecznego.*

➔ 1 List Jana 4,8-10

Co Jan mówi o naturze Boga?

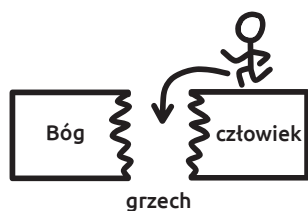
W jaki sposób Bóg udowodnił swoją miłość?

» *Bóg jest miłością! To jego miłość pchnęła Go do działania. Dał swojego Syna, abyśmy mogli być zbawieni. Miłość Boga jest bezwarunkowa. Nie jest reakcją na nasze dobre zachowanie. Ona istniała, zanim mogliśmy zrobić jakikolwiek dobry uczynek. **Zatem pierwszym krokiem do życia wiecznego jest wyznanie: Wierzę, że Bóg kocha mnie bezwarunkowo.***

➔ 1 List Jana 1,8-10

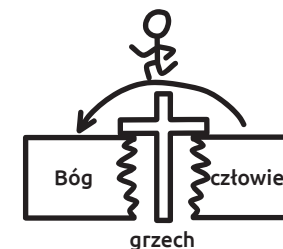
Co te wersety mówią o stanie, w jakim się znajdujemy?

» *Nie da się uniknąć uświadomienia sobie faktu, że wszyscy jesteśmy grzesznikami (List do Rzymian 3,23). Naszym problemem są nie jedynie grzeszne czyny, ale przede wszystkim grzeszne serce. Musimy przyznać się sami przed sobą, że jesteśmy winni przed Bogiem! Nasz grzech oddziela nas od Boga! (Księga Izajasza 59,1-2). Zdani jedynie na samych siebie stojemy przed Bogiem jako skazani na śmierć (List do Rzymian 6,23). Własnymi wysiłkami nie możemy zniwelować przepaści stworzonej przez grzech.*

W jaki sposób możemy uwolnić się od winy? (werset 9)

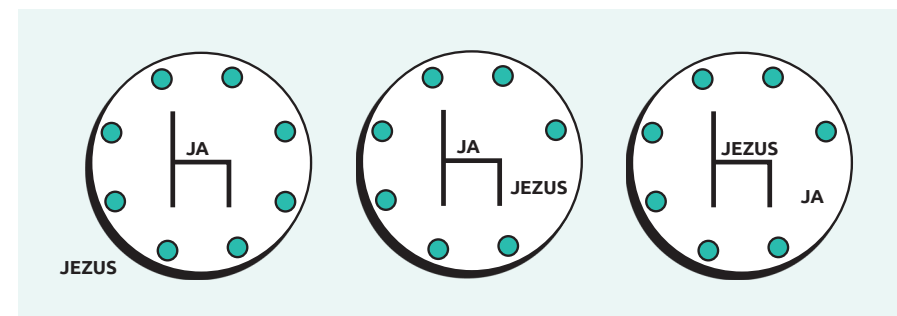
» *Drugim krokiem do życia wiecznego jest wyznanie: Przyznaję, że jestem grzesznikiem. Nasz grzech nie zmienił Bożej miłości. Bóg posłał Jezusa, aby nas zbawił (1 List Jana 4,9-10). Jezus poniósł naszą winę na krzyżu i pokonał śmierć przez swoje zmartwychwstanie. Dzięki Jego śmierci i zmartwychwstaniu odzyskaaliśmy możliwość wejścia w bliską relację z Bogiem. Jezus zniwelował przepaść, którą wykopał grzech. **Trzecim krokiem do życia wiecznego jest wyznanie: Przyjmuję, że Jezus umarł na krzyżu za mnie i spłacił mój osobisty dług.***

➔ 1 List Jana 5,11-12

W jaki sposób możemy otrzymać życie wieczne?

» *Mieć Syna to znaczy przyjąć Go jako Zbawiciela i Pana oraz przekazać Mu kierownictwo w życiu. Każdy człowiek wybiera jeden z trzech możliwych sposobów prowadzenia swojego życia. Te sposoby są przedstawione za pomocą trzech poniższych kręgów. Na tronie naszego serca może zasiadać albo nasze „JA” albo Jezus. Wielu ludzi w ogóle nie chce wpuścić Jezusa do swojego życia. Inni chcą z Nim żyć, ale pod warunkiem, że nadal to oni będą decydować. Istnieje jeszcze trzecia grupa osób, które decydują się przekazać Jezusowi kierownictwo w swoim życiu.*

Czwartym krokiem do życia wiecznego jest wyznanie: Powierzam Jezusowi kierownictwa w moim życiu. Jeśli lewy lub środkowy krąg przedstawiają twoje życie, to możesz przekazać Jezusowi ster swojego życia za pomocą prostej modlitwy:

➔ 1 List Jana 4,17-18:

Co jednak w sytuacji, kiedy oddaliśmy nasze życie Jezusowi, ale nadal nie czujemy, że jesteśmy zbawieni? Apostoł Jan pisze, że nie powinniśmy polegać na naszych chwiejnych uczuciach, lecz na Bożych obietnicach. „Po tym poznamy, żeśmy z prawdy i uspokoimy przed nim swoje serca, że jeśliby oskarżało nas serce nasze (nasze myśli i uczucia), Bóg jest większy niż serce nasze (nasze myśli i uczucia) i wie wszystko” (1 List Jana 3,19-20 BW). Nasza wiara ma się opierać na Słowie Bożym, a nie na naszych uczuciach.

Lokomotywa reprezentuje to, co Bóg obiecuje nam w swoim Słowie. Słowo Boże „ciągnie” naszą wiarę, a wiara pociąga za sobą nasze uczucia. Nie wolno nam robić z uczuć lokomotywy. W przeciwnym razie nasza wiara przypominałaby ciągną jazdę kolejką górską. Bóg pozostaje wierny bez względu na to, jak się w danej chwili czujemy.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

18 PEWNOŚĆ ZBAWIENIA

Czy jesteś pewien?

Wierzyć w Jezusa Chrystusa oznacza mieć z Nim żywą, osobistą relację. Jezus pragnie, abyśmy mieli z Nim taką głęboką, opartą na zaufaniu relację, która będzie dla nas źródłem bezpieczeństwa i pewności. Pragnie On, abyśmy całkowicie powierzyli Mu swoje życie, w pełni zaufali Jego obietnicom i przez to mieli pewność, że jesteśmy zbawieni przez Niego. Tylko w oparciu o tę pewność nasza wiara będzie dawać nam pokój, poczucie bezpieczeństwa, radość i siłę. I tylko dzięki takiemu poczuciu bezpieczeństwa w Chrystusie możemy wzrastać w wierze.

➔ Ewangelia Łukasza 19,1-10

Czego możemy się nauczyć z tej historii o Jezusie?

Czego dowiadujemy się o Zacheuszu?

Jakie zapewnienie dał Jezus Zacheuszowi?

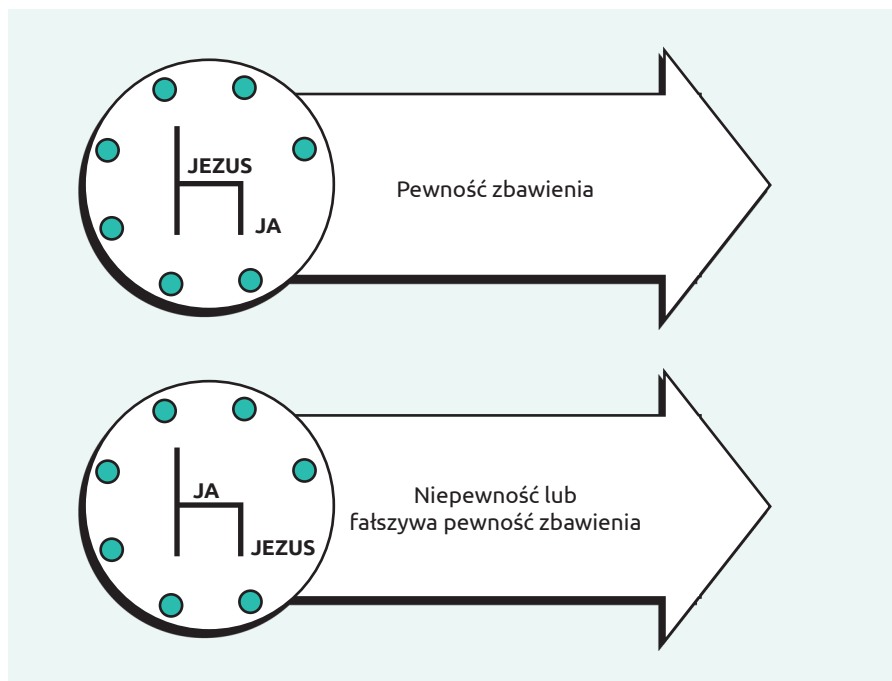
➔ Ewangelia Jana 6,37-40.47

Czego możemy być pewni, kiedy wierzymy w Jezusa?

➔ 1 List Jana 5,11-15

Kiedy możemy być pewni, że mamy życie wieczne?

» Biblia wyraźnie naucza, że możemy nie tylko mieć nadzieję, ale, że możemy wiedzieć, że nasza wina jest odpuszczona i że mamy życie wieczne. Bóg to obiecał, a Jego obietnice są pewne. Zatem nasza pewność zbawienia jest zależna od naszej decyzji przekazania Jezusowi Chrystusowi kierownictwa w naszym życiu. Bez tego całkowitego oddania Chrystusowi pozostaje tylko niepewność lub fałszywa pewność zbawienia.

Biblijna pewność zbawienia nie oznacza: „Raz zbawiony, na zawsze zbawiony”. Ten, kto wybrał Jezusa, ma ciągle możliwość odejścia od Niego. Taka osoba traci wtedy swoje zbawienie. Jednak, jeśli trzymamy się Jezusa, to możemy być pewni, że On nas nie opuści. Biblia opisuje dwa rodzaje fałszywej pewności zbawienia, mianowicie, gdy ludzie polegają na własnych czynkach w kwestii zbawienia i kiedy świadomie i z własnej woli łamią Boże przykazania (zob. Księga Jeremiasza 6,13-15; Ewangelia Mateusza 7,21-23; Ewangelia Łukasza 18,9-14; 1 List Jana 2,4). Natomiast ci, którzy szczerze powierzają swoje życie Jezusowi, mogą być pewni tego, że Jezus będzie ich trzymał, nawet jeśli od czasu do czasu zdarzy im się upaść w ich słabościach.

W jaki sposób poniższe wersety biblijne wyrażają pewność, jaką możemy mieć poprzez wiarę w Jezusa Chrystusa?

➔ 1 List Jana 1,9:

➔ 1 List Jana 2,1-2:

➔ 1 List Jana 2,12:

➔ 1 List Jana 3,1:

➔ 1 List Jana 3,14:

➔ 1 List Jana 3,19-20:

➔ Dzieje Apostolskie 22,16

W jaki sposób Paweł (zwany wcześniej Saulem) przypieczętował swoją wiarę w Jezusa?

» Ananiasz zapytał: „Dlaczego teraz zwlekasz? Ochrzczij się i obmyj z twoich grzechów, wzywając Jego imienia!”. Kiedy człowiek podejmuje decyzję, by osobiście przyjąć zbawienie w Jezusie Chrystusie, a także rozumie oraz przyjmuje podstawowe nauki Biblii, to jest gotowy do chrztu. Po chrzcie nadal wzrasta w wierze. Chrzest jest początkiem życia z Jezusem.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu? Czy chcesz dać świadectwo swojej wiary, przyjmując chrzest?

19 CHRZEST

Zawarcie przymierza z Jezusem

Jan Chrzciciel przygotowywał drogę dla Jezusa. Wzywał ludzi do upamiętania i przyjęcia chrztu. Dawał im jasno do zrozumienia, że fakt, iż byli potomkami Abrahama i należeli do narodu izraelskiego, ich nie uratuje. Reakcje na jego przestanie były bardzo różne. Jezus powiedział później o Janie: „I cały lud, który Go słuchał, nawet celnicy przyznawali słuszność Bogu, przyjmując chrzest Janowy. Faryzeusze zaś i uczeni w Prawie udaremнили zamiar Boży względem siebie, nie przyjmując chrztu od niego” (Ewangelia Łukasza 7,29-30). Jezus przybył nad Jordan, aby zostać ochrzczonym przez Jana.

➔ Ewangelia Mateusza 3,13-17

Czego możemy się nauczyć z tej historii o Jezusie?

Czego dowiadujemy się o Janie Chrzcicielu?

Co ta historia mówi o chrzcie?

Jaka była reakcja Boga Ojca na chrzest Jezusa?

» Poprzez swój chrzest Jezus chciał „wypełnić wszystko, co sprawiedliwe”. Chociaż nie popełnił grzechu, dał się ochrzcić jak grzesznik. Przyszedł na ten świat, aby w pełni utożsamić się z ludźmi, których chciał zbawić. Poprzez swój chrzest dał nam przykład. Ponadto chrzest był początkiem Jego publicznej służby. Czytamy, że Jezus po chrzcie wyszedł z wody. Jego chrzest nastąpił przez zanurzenie. Dokładnie takie znaczenie ma greckie słowo (baptizo), które tłumaczymy na język polski jako „ochrzcić”. Chrzczono zawsze tam, gdzie było wystarczająco dużo wody, aby zanurzyć całego człowieka (zob. Ewangelia Jana 3,23; Dzieje Apostolskie 8,36).

Jakie są warunki przyjęcia chrztu?

➔ Ewangelia Marka 16,15-16:

➔ Ewangelia Mateusza 28,18-20:

➔ Dzieje Apostolskie 2,37-38.41:

» Biblia wyjaśnia, że osobista wiara w Jezusa Chrystusa, nawrócenie oraz zrozumienie fundamentalnych nauk Jezusa są warunkami wstępnymi chrztu. To wyklucza chrzest niemowląt, ponieważ nie są one jeszcze w stanie podjąć osobistej decyzji dla Jezusa. Jak ślub jest publicznym ślubowaniem mężczyzny i kobiety przed Bogiem i ludźmi, że pozostaną sobie nawzajem wiernymi w miłości, tak chrzest jest publicznym przyznaniem się do Jezusa Chrystusa.

➔ List do Rzymian 6,3-5

Jak Paweł opisuje to, co człowiek wyraża poprzez chrzest?

» Ci, którzy dają się ochrzcić, pokazują przez to, że osobiście przyjmują śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, kończą ze swoim starym życiem i odtąd pragną prowadzić nowe życie jako naśladowcy Jezusa. Przyjmują oni też Ducha Świętego (Dzieje Apostolskie 1,5; 2,38), który daje im siłę do życia z Jezusem.

➔ 1 List do Koryntian 12,13

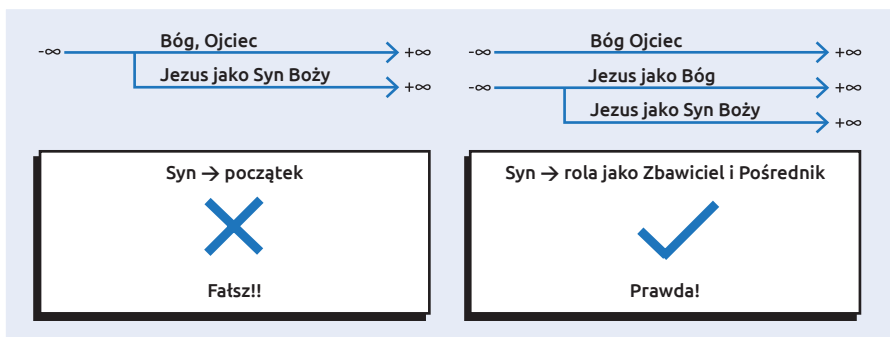
Co jeszcze dzieje się podczas chrztu?

» Paweł opisuje Kościół jako ciało, w którym Jezus jest głową, a jego naśladowcy poszczególnymi częściami. Przez chrzest osoba zostaje przyłączona do ciała Jezusa, czyli Kościoła. Tak było w Kościele pierwszego wieku. Czytamy: „Ci więc, którzy chętnie przyjęli Jego słowa, zostali ochrzczeni. I przyłączyło się tego dnia około trzech tysięcy dusz... A Pan dodawał Kościołowi każdego dnia tych, którzy mieli być zbawieni” (Dzieje Apostolskie 2,41.47 UBG). W Biblii nie ma chrztu bez przynależności do Kościoła.

➔ List do Hebrajczyków 1,7-12

Jak sam Bóg Ojciec wyjaśnia, kim jest Jezus i od jak dawna On istnieje?

» Sam Bóg Ojciec nazywa Jezusa Bogiem – Stwórcą nieba i ziemi – i świadczy o tym, że On istnieje od wieczności. Bóg Ojciec jest jedynym, który może to poświadczyć, i czyni to nad wyraz wyraźnie. Jezus jest więc – dokładnie tak samo jak Bóg Ojciec – Bogiem od wieczności, który w pewnym momencie przyjął rolę Odkupiciela oraz Pośrednika między Bogiem a ludźmi, stając się tym samym Synem Bożym. Dobrą nowiną jest zatem to, że sam Bóg stał się człowiekiem i wziął na siebie winę swoich stworzeń. To jest miłość! Absolutna, bezinteresowna miłość!

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

20 BOSKOŚĆ JEZUSA

Tak wielki jest Jezus!

Jezus Chrystus jest centralną postacią Biblii. Tylko wtedy, gdy dobrze zrozumiemy, kim On jest, będziemy mogli w pełni pojąć Jego przesłanie. Biblia opisuje Jezusa jako pełnego mocy nauczyciela i proroka, ale On jest kimś znacznie więcej. Pismo Święte w wielu miejscach jednoznacznie stwierdza, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym. Jednocześnie podkreśla, że Jezus Chrystus jest Bogiem, pod każdym względem równym Ojcu. Jest Stwórcą nieba i ziemi, który stał się człowiekiem, aby nas ratować. To jednak rodzi ważne pytanie: Jak Jezus może być jednocześnie Bogiem i Synem Bożym?

➔ Ewangelia Jana 1,1-18

Co Jan mówi o Jezusie?

Jak ludzie przyjęli Jezusa?

» Jezus jest Słowem (werset 14)! Kiedy w tym fragmencie zamienimy „słowo” na „Jezus”, stanie się dla nas jeszcze jaśniejsze, co Jan chce nam powiedzieć: „Na początku był Jezus, a Jezus był u Boga, i Bogiem był Jezus. Jezus był na początku u Boga. Wszystko przez Jezusa się stało, a bez Jezusa nic się nie stało, co się stało... A Jezus stał się ciałem i zamieszkał wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy” (wg Ewangelii Jana 1,1-3.14 BW). Jednocześnie Jan podkreśla, że Jezus jest Synem Bożym. Najwyraźniej nie było to dla niego sprzecznością: Jezus jest Bogiem i jednocześnie Synem Bożym. Ale jak to możliwe? Poszukajmy razem odpowiedzi!

➔ Ewangelia Jana 20,28

Jak Jezus pozwolił się nazwać Tomaszowi?

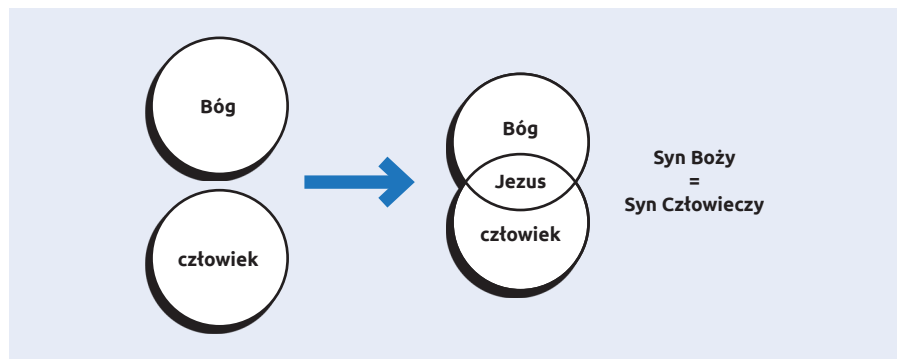
➔ Księga Izajasza 9,5

Jak Izajasz nazwał zapowiedzianego Mesjasza?

➔ List do Filipian 2,5-11

Jak Paweł wyjaśnia pozycję Jezusa przed wcieleniem, jako człowieka i po Jego wniebowstąpieniu?

➤ Jezus był równy Bogu, a przez swoje wcielenie stał się równy ludziom. Dlatego Biblia nazywa Go zarówno Synem Bożym, jak i Synem Człowieczym. Jest Synem Bożym, ponieważ posiada naturę Boga i jest Mu równy. Jest Synem Człowieczym, ponieważ stał się jednym z nas – przyjął ludzką naturę, aby nas zbawić.

➔ List do Kolosan 1,15-18; 2,9

Jak Paweł opisuje boskość Jezusa?

➤ Jezus jest nazywany w Biblii Synem Bożym, ponieważ został poczęty z Ducha Świętego (Ewangelia Łukasza 1,31-35). Zajął On miejsce Adama, który był pierwszym „synem Bożym” na ziemi, ale zawiódł (por. Ewangelia Łukasza 3,38). Aby zrozumieć rolę Jezusa jako Syna Bożego, musimy spojrzeć na tło Starego Testamentu. Opisuje on linię przodków od Adama do Jezusa jako historię pierworodnych. Często jednak owi „pierworodni” wcale nie byli synami urodzonymi jako pierwsi. Set, Sem, Abraham, Izaak, Jakub, Juda, Dawid i Salomon mieli starszych braci. Jednak to oni zostali powołani przez Boga jako „pierworodni” i włączeni w linię przodków Jezusa.

Adam Set ... Henoch ... Noe Sem ... Abraham Izaak Jakub Juda ... Dawid Salomon ... Jezus →

Również cały naród Izraela został przez Boga nazwany „pierworodnym” (Księga Wyjścia 4,22). Jego wyzwolenie z Egiptu i powołanie na lud Boży określono mianem narodzin. Podobnie było z Dawidem. Gdy Bóg ustanowił go królem, uczynił go pierworodnym (Psalm 89,28) i rzekł do niego: „Tyś Synem moim, Ja Ciebie dziś zrodziłem” (Psalm 2,7). Termin „pierworodny” nie opisuje więc w pierwszej kolejności fizycznej kolejności narodzin, lecz powołanie na przodka Mesjasza – co obrazowo nazywa się narodzinami. Tak samo fakt, że Jezus jest Synem Bożym, nie oznacza, że Bóg Go kiedyś zrodził czy stworzył. Nie, Jezus jest Bogiem i jest tak samo wieczny jak sam Ojciec. Określenie „Syn Boży” to tytuł, który Jezus nosi jako Mesjasz, ponieważ stał się człowiekiem i pośrednikiem między Bogiem a ludźmi. Fakt, że Jezus jest nazywany „pierworodnym”, wiąże się z Jego zmartwychwstaniem i ustanowieniem Go Arcykapłanem (por. Dzieje Apostolskie 13,30-33; List do Rzymian 1,4; List do Hebrajczyków 5,5). Dlatego Paweł pisze w Liście do Kolosan 1,18, że Jezus jest pierworodnym z umarłych, aby we wszystkim był pierwszy. Jan nazywa Jezusa synem „jednorodnym” (Ewangelia Jana 1,14.18; 3,16.18; 1 List Jana 4,9). Greckie słowo tłumaczone jako „jednorodny” to „monogenes”, co oznacza „jedyny” lub „wyjątkowy/unikalny”. Jezus, będąc jako Syn jednocześnie Bogiem i człowiekiem, jest absolutnie unikalny.

Osoba odróżnia się od bezosobowej mocy trzema cechami: uczuciami, intelektem i wolą. Przeczytaj poniższe wersety biblijne i zwróć uwagę na to, jak wyrażają one te trzy cechy, a tym samym osobowość Ducha Świętego!

➔ Ewangelia Jana 14,26:

➔ Ewangelia Jana 15,26:

➔ Ewangelia Jana 16,13-15:

➔ Dzieje Apostolskie 5,3:

➔ Dzieje Apostolskie 8,29:

➔ Dzieje Apostolskie 10,19-20:

➔ Dzieje Apostolskie 13,2:

➔ List do Rzymian 8,26-27:

➔ List do Rzymian 15,30:

➔ 1 List do Koryntian 12,11:

➔ List do Efezjan 4,30:

» Duch Święty naucza, składa świadectwo o Jezusie, można Go okłamać i zasmucić; On mówi, posyła, posiada wolę, reprezentuje nas przed Bogiem i kocha. Wszystko to jest możliwe tylko dlatego, że jest On autonomiczną Osobą. Nie możemy jednak przez to sądzić, że w pełni zrozumieliśmy Ducha Świętego. Jego istota pozostaje tajemnicą. Możemy Go poznać tylko w takim stopniu, w jakim objawił się w Słowie Bożym. To możemy przyjąć i w to wierzyć. Poza tym musimy strzec się spekulacji na temat natury Ducha Świętego. Faktem jest, że tak jak przy stwarzaniu aktywni byli Ojciec, Syn i Duch Święty, tak samo wspólnie angażują się Oni w nasze odkupienie. W dwóch kolejnych tematach przekonamy się, co oznacza bycie napełnionym Duchem Świętym i jak możemy tego osobiście doświadczyć.

22 DAR DUCHA ŚWIĘTEGO

Co Duch Święty chce zrobić w nas

Po swoim zmartwychwstaniu Jezus spędził z uczniami czterdzieści dni i odnowił obietnicę postania im Ducha Świętego. Obietnica ta stanowiła fundament wszystkiego, co Jezus pragnął osiągnąć w swoich uczniach i poprzez nich. Aby zrozumieć, jak dalekosiężne skutki ma ta obietnica dla nas, musimy wyraźnie zobaczyć, czego dokładnie Duch Święty chce w nas dokonać.

➔ Dzieje Apostolskie 1,1-14

Na co uczniowie mieli czekać, zanim opuszczą Jerozolimę, aby wypełnić polecenie Jezusa? **(wersety 4-5)**

Jaki miał być wynik działania Ducha Świętego w uczniach? **(werset 8)**

W jaki sposób uczniowie przygotowywali się na przyjęcie Ducha Świętego? **(werset 14)**

» Jezus polecił swoim uczniom, aby głosili ewangelię na całym świecie. Jednak mieli poczekać z realizacją tego zadania, aż przyjmą Ducha Świętego. Kiedy zostali napełnieni Duchem Świętym, wszystko się zmieniło. Dzieje Apostolskie pokazują nam, z jaką mocą działał Duch Święty i jak umacniał uczniów, aby mogli zanieść poselstwo na krańce świata. Doświadczenie bycia napełnionym Duchem Świętym jest głównym tematem Dziejów Apostolskich. Jest ono określane różnymi terminami, które ostatecznie oznaczają to samo: otrzymanie Ducha Świętego, chrzest Duchem Świętym, napełnienie Duchem Świętym, bycie pełnym Ducha Świętego itp. Obietnica Ducha Świętego jest aktualna dla nas dzisiaj, tak samo jak dla uczniów wtedy. Jednak co to właściwie znaczy być napełnionym Duchem Świętym? **Krótko mówiąc, oznacza to bycie przemienianym, prowadzonym i uzdalnianym przez Ducha Świętego. Oznacza to, że może On czynić w nas wszystko, co Jezus Mu zlecił. Tak więc, aby zrozumieć, co to znaczy być napełnionym Duchem Świętym, musimy zrozumieć Jego zadania w naszym życiu. Biblia opisuje je bardzo jasno.**

Jakie są zadania Ducha Świętego w naszym życiu?

➔ Ewangelia Jana 14,26:

➔ Ewangelia Jana 15,26:

➔ Ewangelia Jana 16,5-11:

➔ Ewangelia Jana 16,12-15:

➔ List do Galacjan 5,22-23:

➔ Księga Ezechiela 36,26-27:

➔ Dzieje Apostolskie 4,31:

» *Duch Święty chce to wszystko zrobić w nas i przez nas. Prosić o Ducha Świętego oznacza oddać się całkowicie Bogu, aby On mógł to wszystko uczynić. Ponieważ Bóg jest miłością, a miłość wymaga wolności, zmienia On nas tylko w takim stopniu, w jakim dobrowolnie się Mu poddajemy. Duch Święty może napełnić tylko chętne serce. W następnym temacie przyjrzymy się temu, jakie są warunki otrzymania Ducha Świętego podane w Biblii i jak możemy w praktyce doświadczyć tego napełnienia.*

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

Jakie warunki otrzymania Ducha Świętego zostały podane w poniższych tekstach?

➔ **Ewangelia Jana 7,37-39:**

➔ **Dzieje Apostolskie 2,37-38:**

➔ **Dzieje Apostolskie 5,32:**

➔ **Dzieje Apostolskie 19,1-7:**

➔ **List do Galacjan 3,2.14:**

Bóg obiecał, że obdaruje nas pełnią Ducha Świętego, jeśli tylko spełnimy warunki. Możemy być pewni tego, że Bóg dotrzyma danego słowa. On czeka na to, by móc otworzyć niebo i zlać na nas swoje błogostawieństwo w obfitości. W kwestii przyjęcia daru Ducha Świętego nie możemy polegać na naszych uczuciach, ponieważ one mogą nas łatwo oszukać.

Paweł pisał do wierzących w Efezie, że w momencie nawrócenia zostali opieczętowani Duchem Świętym: „W Nim [tj. w Chrystusie] także i wy usłyszawszy słowo prawdy, Dobrą Nowinę waszego zbawienia, w Nim również uwierzyliście i zostaliście naznaczeni pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany” (List do Efezjan 1,13). Do tych samych wierzących napisał: „napętniajcie się Duchem” (List do Efezjan 5,18). Oznacza to: „pozwalajcie się wciąż na nowo napętniać Duchem Świętym”. Jest to stałe doświadczenie, którego potrzebujemy każdego dnia. W innym miejscu Paweł napisał: „Dlatego to nie poddajemy się zwątpieniu, chociaż bowiem niszczyje nasz człowiek zewnętrzny, to jednak ten, który jest wewnątrz, odnawia się z dnia na dzień” (2 List do Koryntian 4,16). A w jaki sposób człowiek wewnętrzny odnawia się z dnia na dzień? Paweł prosił Boga: „aby według bogactwa swej chwały sprawił w was przez Ducha swego wzmocnienie siły wewnętrznego człowieka” (List do Efezjan 3,16).

Ponieważ Bóg w każdym momencie naszego życia szanuje naszą wolność, ważne jest, abyśmy każdego dnia świadomie decydowali się trwać w naśladowaniu Jezusa i codziennie prosili o Ducha Świętego. Życie w pełni Ducha Świętego to życie w nieustannym oddaniu się Jezusowi. Oznacza to, by każdego dnia na nowo mówić Bogu w modlitwie: „Panie, napełnij mnie także dzisiaj swoim Duchem Świętym. Dokonaj dzisiaj przez swojego Ducha wszystkiego, co zaplanowałeś. Uzdolnij mnie, prowadź i zmieniaj także dzisiaj!”. Jeśli jeszcze nigdy świadomie nie modliłeś się o Ducha Świętego, możesz to zrobić za pomocą takiej krótkiej modlitwy:

„Ojcze Niebieski, dziękuję Ci za dar Ducha Świętego, który chcesz mi dać tak chętnie, jak ziemscy ojcowie dają dobre dary swoim dzieciom. Pragnę, aby Duch Święty uczynił w moim życiu wszystko, do czego Go posłałeś. Oddaję Ci więc całkowicie moje życie i proszę, abys napełnił mnie Duchem Świętym. Dziękuję za spełnienie Twojej obietnicy! W imieniu Jezusa. Amen”.

Jeśli pomodliłeś się taką modlitwą z wiarą i spełniasz warunki, to możesz być pewny, że Bóg odpowiedział na twoją prośbę niezależnie od tego, czy to czujesz czy nie. „Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wystuchuje On wszystkich naszych próśb zgodnych z Jego wolą. A jeśli wiemy, że wystuchuje wszystkich naszych próśb, pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy Go prosili” (1 List Jana 5,14-15). Możesz od razu podziękować Bogu za otrzymanie Ducha Świętego!

» Jezus wyjaśnił swoim uczniom, że modlitwa jest otwarciem swojego serca przed Bogiem jak przed przyjacielem. Król Dawid tego doświadczał: „W każdym czasie Jemu ufaj, narodzi! Przed Nim serca wasze wylejcie: Bóg jest dla nas ucieczką!” (Psalm 62,9). Możemy mówić Bogu o wszystkim, co nam leży na sercu. Sam Jezus też tak się modlił.

W jaki sposób poniższe teksty biblijne opisują życie modlitewne Jezusa?

➔ Ewangelia Mateusza 14,23:

➔ Ewangelia Marka 1,35:

➔ Ewangelia Łukasza 6,12:

Czego Jezus nauczał o modlitwie?

➔ Ewangelia Mateusza 7,7-11:

➔ Ewangelia Jana 14,13-14:

➔ Ewangelia Mateusza 18,19-20:

Jezus wyjaśnił swoim uczniom, że w odpowiedzi na ich modlitwy Bóg będzie robił rzeczy, których by nie mógł zrobić, gdyby o to nie prosili. Co za obietnica! Modlitwa uwalnia ramię Boga! Natomiast modlenie się w imieniu Jezusa to coś więcej niż zwykłe wymawianie Jego imienia na początku i na końcu modlitwy. Oznacza to modlenie się według myśli i w duchu Jezusa, czyli tak jak On by to zrobił, gdyby był na naszym miejscu. Oznacza to prośenie Boga o rzeczy, które odpowiadają Jego woli (por. 1 List Jana 5,14-15). Jezus obiecuje również, że szczególnym błogostawieństwem jest wspólna modlitwa. Dzieje Apostolskie pokazują, jak często wierzący spotykali się na modlitwie i jak wiele się przez to zmieniło (por. Dzieje Apostolskie 1,14; 2,42; 12,12; 13,2-3; 20,36; 21,5-6).

Bóg obiecuje wysłuchać każdej szczerzej modlitwy. **Jednak są pewne rzeczy, które zakłócają naszą łączność z Bogiem**, tak że nie może On odpowiedzieć na nasze modlitwy w taki sposób, jak by tego chciał. Biblia podaje kilka takich rzeczy:

- **Planowanie niegodziwości w sercu:** „Gdybym w mym sercu zamierzał nieprawość, Pan by mnie nie wysłuchał” (Psalm 66,18).
- **Odwroćcie się od Bożych przykazań:** „Kto ucho odwraca, by Prawa nie słyszeć, tego nawet modlitwa jest wstrętna” (Księga Przystów 28,9).
- **Oddanie serca bożkom:** „Synu człowieczy, mężowie ci wprowadzili do serca swoje bożki i postawili przed sobą to, co było dla nich sposobnością do grzechu. Czyż mam na to pozwolić, aby oni pytali Mnie o radę?” (Księga Ezechiela 14,3).
- **Brak gotowości do przebaczenia:** „Dlatego powiadam wam: Wszystko, o co w modlitwie prosicie, stanie się wam, tylko wierzcie, że otrzymacie. A kiedy stajecie do modlitwy, przebaccie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze” (Ewangelia Marka 11,24-25).
- **Wątpienie w pewność Bożych obietnic:** „Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i nie wymawiając; a na pewno

➔ List do Hebrajczyków 9,23-25:

➔ List do Hebrajczyków 13,1-2:

» Uderzające jest to, jak często Nowy Testament używa słowa „nawzajem” (lub podobnych zwrotów), aby opisać wspólnotę wierzących. Wierzący powinni się wzajemnie miłować, nawzajem sobie służyć, jedni drugich zachęcać, siebie nawzajem znosić, pouczać jedni drugich, sobie nawzajem pomagać oraz upominać jedni drugich. Te teksty o „wzajemności” pokazują, że wspólnota jest nieodzowną cechą charakterystyczną Kościoła Jezusa. Ich miłość do Jezusa powinna przybliżyć ich także do siebie nawzajem. I odwrotnie – poprzez ich wzajemną miłość powinna wzrastać ich miłość do Boga. Dwa największe przykazania to „spirala błogosławieństwa”: im bardziej miłujemy Boga, tym bardziej będziemy miłować innych ludzi. A im bardziej miłujemy innych ludzi, tym lepiej rozumiemy miłość Boga i będziemy Go miłować jeszcze mocniej.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

25 SPOŁECZNOŚĆ

Wspólne naśladowanie Jezusa

Jeśli chcesz wzrastać w wierze, potrzebujesz społeczności z innymi naśladowcami Jezusa. Potrzebujesz ich miłości, zachęty, pomocy i napomnienia. Natomiast oni potrzebują tego od ciebie. Ten, kto próbuje osiągnąć cel w pojedynkę, podejmuje się czegoś bardzo trudnego!

Sam Jezus połączył swoich uczniów w jedną grupę i wyjaśnił im, jak ważna jest ta społeczność dla ich wiary i misji. Jak Jezus opisał ważność społeczności i to, co ma zostać przez nią osiągnięte?

➔ Ewangelia Jana 13,34-35:

➔ Ewangelia Jana 17,20-26:

» Uczniowie wzięli sobie te słowa do serca. Przed śmiercią i zmartwychwstaniem Jezusa walczyli o to, kto jest największy, teraz jednak byli gotowi oddać życie jeden za drugiego. Dzieje Apostolskie opisują tę imponującą jedność w wielu miejscach.

Czego możemy się z tej relacji nauczyć o przewyciężaniu pokus?

» Jezus zmierzył się z tymi samymi pokusami, którym uległ Adam. Jednak ich sytuacja była skrajnie inna. Adam był syty, a Jezus głodny. Adam przebywał w raju pośród dostatku, Jezus zaś na pustyni w całkowitej pustce. Mimo to Jezus pokonał pokusy, ponieważ trzymał się wyłącznie Słowa Bożego. Na każdy atak odpowiadał: „napisane jest”. W starciu z mocą Bożego Słowa szatan był całkowicie bezsilny.

➔ List Jakuba 1,12-18

Co Jakub napisał o pochodzeniu pokus?

» Pokusy mogą docierać do nas z zewnątrz. Inni ludzie, trudne okoliczności albo sam diabeł mogą nas kusić. Ponieważ jednak rodzimy się z grzeszną naturą, większość pokus rodzi się w naszym własnym sercu (Ewangelia Mateusza 15, 19-20).

Co poniższe wersety mówią o tym, jak możemy przewyciężyć pokusy?

➔ List do Rzymian 6,11-13:

➔ List do Galacjan 5,16-18:

➔ List do Filipian 4,6-8.13:

➔ List do Hebrajczyków 12,1-2:

» O własnych siłach nie potrafimy oprzeć się pokusie. Jezus powiedział wprost: „Beze mnie nic nie możecie uczynić” (Ewangelia Jana 15,5). Jednak w jedności z Jezusem zwycięstwo nad pokusą jest możliwe. Dążenie do zwycięskiego życia nie polega więc w pierwszej kolejności na walce obronnej z pojedynczymi grzechami, ale na zabieganiu o stałą relację z Jezusem.

Czego Jezus nauczał w tej przypowieści o przebaczeniu?

Co na temat przebaczenia mówią poniższe teksty biblijne?

➔ **Ewangelia Mateusza 5,23-24:**

➔ **Ewangelia Mateusza 6,12.14-15:**

➔ **List do Efezjan 4,32:**

➔ **2 List do Koryntian 2,10-11:**

» *Przebaczenie bywa bardzo trudne, zwłaszcza gdy zostaliśmy mocno zranieni. W najlepszym przypadku prowadzi ono do pojednania, ale nawet jeśli druga osoba nie widzi swojego błędu, przebaczenie jest kluczowe dla nas samych – byśmy mogli dalej żyć w wolności. Kto nie przebacza, ten oddaje innym władzę nad swoimi uczuciami, myślami i własnym samopoczuciem. Faktem jest, że nie przebacząc, wiążemy się wewnątrz z osobami, które nas skrzywdziły. Taka więź odbiera nam wewnętrzny spokój, a często i zdrowie. Przebaczenie to Boży sposób na zerwanie tych więzów i przywrócenie nam wolności.*

Przebacząc, wcale nie umniejszamy wyrządzonej krzywdy ani nie zaprzeczamy temu, że nas skrzywdzono. Decydujemy się jednak uwolnić drugą osobę od jej długu i rezygnujemy z odwetu. Przebaczenie to świadoma decyzja, którą możemy podjąć teraz, choć leczenie ran może zająć jeszcze dużo czasu. Jest to jednak krok niezbędny, by móc być wolnym od przeszłości. Świadomość tego, jak wiele Jezus przebaczył nam samym, jest ogromnym źródłem siły do przebaczenia innym. Wielu ludzi odnalazło drogę do Jezusa właśnie dlatego, że spotkali chrześcijan, którzy okazali im łaskę i przebaczenie.

Twoja modlitwa może brzmieć tak:

„PANIE JEZU CHRYSYTE, wyznaję Ci moje grzechy: (wymień na głos każdy wypisany grzech). Przykro mi, że zasmuciłem Cię nimi. Proszę, wybacz mi moją winę i uwolnij od wszelkich więzów oraz obciążeń mocy zła. Jeśli są na mnie jakieś obciążenia z powodu okultystycznych praktyk moich przodków, to proszę Cię o wyzwolenie również od tego. Odbierz szatanowi wszelkie prawo dostępu do mojego życia. Chcę być całkowicie Twój. Chcę, byś Ty był Panem mojego życia. Dziękuję Ci za to, że umarłeś na krzyżu za moją winę i że przez swoją krew przetamałeś moc zła w moim życiu. Zrobiłeś to, bo obiecałeś w Twoim słowie: „Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi” (Ewangelia Mateusza 28, 18). „Jeżeli więc Syn was wyzwoli, wówczas będziecie rzeczywiście wolni” (Ewangelia Jana 8,36). „Syn Boży objawił się po to, aby zniszczyć dzieła diabła” (1 List Jana 3,8). Ufam Twoim obietnicom i całkowicie poddaję się pod Twoją obronę. Rozkaż siłom ciemności, aby opuściły mój dom/mieszkanie i nie pozwól im wracać. Dziękuję Ci za to, że moje życie jest całkowicie bezpieczne w Twoich kochających ramionach. Modlę się w Twoim imieniu, Panie Jezu! Amen!”.

Jeśli pomodliłeś się tą modlitwą ze szczerego serca, to możesz być pewien, że twoja wina została przebaczona, a moc zła została złamana w twoim życiu: „Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich naszych prośb zgodnych z Jego wolą. A jeśli wiemy, że wysłuchuje wszystkich naszych prośb, pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy Go prosili” (1 List Jana 5,14-15).

➔ **Mój krok z Jezusem**

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

28 OBCIĄŻENIA OKULTYSTYCZNE

Z Jezusem do wolności

Biblia mówi, że szatan i jego źli aniołowie zostali zrzućeni na ziemię, gdzie robią wszystko, co w ich mocy, aby niszczyć ludzi. Czytamy też o ludziach, którzy tak bardzo zaangażowali się w sferę zła, że zostali opętani przez złe duchy. Tylko Jezus może przywrócić im wolność i godność.

➔ **Ewangelia Marka 1,21-34**

Jak w tej historii ukazana jest władza Jezusa nad złymi duchami?

» Jezus ma władzę nad złymi duchami. Na Jego słowo muszą one wypuścić swoje ofiary – dzieje się to również dzisiaj. Tego samego upoważnienia Jezus udzielił swoim naśladowcom (por. Ewangelia Marka 16,17; Ewangelia Łukasza 10,19). Trzeba jednak pamiętać, że złe duchy muszą ustąpić wyłącznie przed Jego mocą. W nas samych nie ma nic, co mogłoby im się przeciwstawić. Jednak w imieniu Jezusa moce zła muszą się wycofać.

➔ **Ewangelia Mateusza 12,43-45**

Co się dzieje, gdy człowiek, który był pod władzą złego ducha, nie odda swojego życia całkowicie Jezusowi?

» W świecie duchowym nie ma próżni. Jedynym, co może powstrzymać złego ducha przed powrotem, jest obecność Chrystusa w sercu. Jeśli jednak serce pozostaje puste, duch powraca i sytuacja staje się jeszcze gorsza.

➔ 2 List do Koryntian 11,14

W jaki sposób szatan próbuje zwodzić ludzi?

» Szatan jest mistrzem oszustwa. Udaje dobroczyńcę i składa ludziom propozycje, które brzmią nęcąco, ale prowadzą do uzależnienia od złych mocy. Jedną z jego najskuteczniejszych metod jest wciąganie ludzi w obciążenia okultystyczne poprzez zwodnicze oferty.

➔ Księga Powtórzonego Prawa 18,9-14

Przed jakimi ofertami szatana Bóg ostrzegał swój lud?

» Ci, którzy korzystają z tych propozycji, połykają przynętę i w ten sposób wiążą się z siłami zła. Biblia nazywa te grzechy „obrzydliwością”. Szatan dzisiaj nadal składa swoje oferty. Występują pod różnymi postaciami. Te okultystyczne praktyki obejmują takie rzeczy jak np.:

Stawianie kart (np. tarot)	Stolikomania (poruszanie się stolika podczas seansów)	Mandale (używane w celach rytualnych lub medytacyjnych w religiach wschodnich)
Wykładanie snów (korzystanie z senników w celu poznania przyszłości)	Pisanie planszą (np. tabliczka Ouija) lub przesuwanie szklanki	Podróże w wyobraźni (techniki wizualizacji stosowane często w ezoteryce)
Wróżenie z dłoni	Pukanie/znaki akustyczne (przypisywane duchom)	Talizmany (przedmioty mające rzekomo przynosić szczęście lub chronić przed złem)
Horoskopy	Heavy metal lub techno (teksty i rytmy o podłożu demonicznym)	Zabobon/przesady
Kalendarz faz księżyca (w kontekście magicznym lub ezoterycznym)	Hipnoza	Używanie zaklęć i klątw
Wróżenie z fusów	Medytacja (techniki wschodnie lub okultystyczne)	Uzdrowiacze
Używanie wahadełka do szukania odpowiedzi	Jasnowidztwo	Joga (jako system filozoficzno-religijny)
Radiestezja	Horror (filmy grozy)	Trening autogenny
Kontakt z duchami (spirytyzm)		Homeopatia
Wywoływanie zmarłych (nekromancja)		

» Konsekwencją tych grzechów są obciążenia okultystyczne. Szatan rości sobie prawo do życia osób, które angażowały się w takie praktyki. Może się to objawiać w bardzo różny sposób, na przykład poprzez kryzysy wiary, koszmary senne, depresje, myśli samobójcze, negatywne zmiany charakteru, natłoki, słyszenie niewytłumaczalnych dźwięków, samoczynne przemieszczanie się mebli i przedmiotów, widzenie zjaw czy opętanie. Ważne jest przy tym zastrzeżenie, że wiele z tych zjawisk może występować również bez żadnego podłoża okultystycznego. One mogą być wynikiem obciążeń okultystycznych, ale błędem byłoby zakładanie ich za każdym razem, gdy takie objawy się pojawią.

Dobłą nowiną jest to, że Jezus jest zwycięzcą nad mocami zła – On może i chce uwolnić każdego człowieka od obciążeń okultystycznych. Biblia zapewnia nas o tym jednoznacznie! Ważne jest jednak zrozumienie, że to uwolnienie może nastąpić tylko wtedy, gdy Jezus stanie się Panem życia danej osoby. Kto chce jedynie pozbyć się ciężaru, nie oddając w pełnię swojego życia Jezusowi, nie doświadczy prawdziwej wolności. Jezus jest naszą jedyną ochroną przed mocami zła.

➔ List do Efezjan 6,10-18

Jak możemy się przeciwstawić mocy zła?

» W Chrystusie jest wolność i moc, by przeciwstawić się szatanowi i jego złym duchom. Potrzebujemy do tego jednak pełnej zbroi Bożej, a nie tylko jej części.

Jak stać się wolnym od obciążeń okultystycznych?

1. Uwierz, że Jezus cię kocha i że umarł na krzyżu za Twoje grzechy, pokonując tym samym szatana i jego demony.
2. Uznaj swoje grzechy. Weź kartkę papieru i wypisz wszystkie popełnione przez siebie grzechy (okultystyczne i inne). Proś Boga, aby przypomnieli ci o wszystkim, co jest istotne.
3. W modlitwie wyrzeknij się tego wszystkiego. Wyznaj każdy swój grzech oddzielnie. Zrób to na głos. Odżegnaj się od wszystkich sił ciemności. Proś również o wyzwolenie od obciążeń okultystycznych będących wynikiem grzechów twoich przodków.
4. Oddaj swoje życie Jezusowi Chrystusowi i poddaj się pod Jego ochronę.
5. Zniszcz wszystkie okultystyczne przedmioty, książki, płyty, które są twoją własnością. Skasuj filmy, muzykę itp. (Dzieje Apostolskie 19,19)!

➔ **Mój krok z Jezusem**

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

29 SŁUŻENIE I POMAGANIE

Bycie błogostawieństwem dla innych

Kiedy zapytano kiedyś Jezusa, które przykazanie jest największe, on odpowiedział: Będziesz miłował Pana, Boga swego i będziesz miłował bliźniego swego (Ewangelia Mateusza 22,37-39). Tych dwóch rzeczy nie da się rozdzielić. Nasza miłość do Boga zawsze prowadzi nas do służenia bliźnim, ponieważ Bóg kocha ich tak samo jak nas.

➔ **Ewangelia Mateusza 25,31-46**

Co ta przypowieść mówi o Jezusie?

Jakie dwie grupy ludzi są opisane w tej przypowieści? Czym się charakteryzują?

Czego możemy się nauczyć z tej przypowieści o służeniu i pomaganiu?

» Ta przypowieść opisuje ludzi żyjących tuż przed powtórny przyjściem Jezusa. Jedni troszczą się wyłącznie o siebie, ponieważ nie znają Jezusa. Drudzy natomiast podążają za Jezusem i Jego przykładem. Ich miłość do Niego jest tak głęboka, że służba potrzebującym jest dla nich najbardziej naturalną rzeczą na świecie.

Co poniższe teksty biblijne mówią na temat pomagania i służenia?

➔ **Księga Izajasza 58,6-12:**

➔ **Ewangelia Mateusza 5,16:**

➔ **Ewangelia Łukasza 6,36:**

➔ **List do Galacjan 6,9-10:**

➔ **List Jakuba 1,27:**

➔ **List Jakuba 2,14-17:**

➔ **1 List Jana 3,17-18:**

3. **Pomagaj ludziom:** Traktuj innych tak, jak zrobiłby to na twoim miejscu Jezus: okazuj im miłość, szacunek i życzliwość. Sprawiaj im radość i pomagaj tam, gdzie tego potrzebują. Angażuj się w to, aby ich życie stało się lepsze i piękniejsze dzięki twojej obecności.
4. **Opowiadaj o Jezusie:** Nie ukrywaj swojej wiary – niech będzie naturalnym elementem twojego życia, który przyciąga innych. Opowiadaj o tym, jak Jezus zmienił twoje życie i co konkretnie daje ci relacja z Nim. Jeśli zobaczysz, że ktoś jest tym zainteresowany, przedstaw mu ewangelię (więcej o tym dowiesz się w kolejnych tematach).
5. **Studiuj Biblię:** Gdy ludzie zapragną dowiedzieć się więcej o Jezusie i Jego przesłaniu, zaproponuj im wspólne czytanie Biblii. Możesz do tego celu wykorzystać na przykład te lekcje biblijne.

STRONA WWW

Na stronie poludnie.adwent.pl/podziel-się-slowem możesz pobrać w wersji pdf broszurę „Misja na co dzień”, która szczegółowo opisuje te pięć kroków i pomaga wprowadzić je w życie.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

30 DZIELENIE SIĘ WIARĄ

Prowadzenie ludzi do Jezusa

Jezus kocha każdego człowieka i za każdego umarł oraz zmartwychwstał. Odkupienie przez Jezusa Chrystusa jest jedyną drogą do życia wiecznego. Jednak Bóg nikogo nie weźmie do nieba na siłę. Ponieważ On jest miłością, a miłość może istnieć jedynie w towarzystwie wolności, Bóg daje każdemu człowiekowi możliwość zdecydowania o przyjęciu lub odrzuceniu zbawienia. W tym wszystkim walczy On jednak o każdego człowieka do końca oraz chce, abyśmy z Nim współpracowali i wskazywali innym drogę zbawienia.

➔ Ewangelia Jana 1,35-51

W jaki sposób ludzie w tej historii przyszli do Jezusa?

» Jan Chrzciciel wskazał swoim uczniom Jezusa. Oni poszli za Jezusem, ponieważ ufali Janowi. Jezus zaprosił ich do siebie. „Chodźcie, a zobaczycie!” – powiedział im. Jednym z tych uczniów był Andrzej. Ten od razu poszedł do swojego brata, Szymona i przyprowadził go do Jezusa. Potem Jezus znalazł Filipa, a ten z kolei poszedł do swego przyjaciela Natanaela. Kiedy ten miał wątpliwości, Filip powiedział mu: „Chodź i zobacz!”. Ewangelia rozprzestrzeniła się poprzez sieć społeczną. Tak jest do dziś. Większość ludzi poznaje Jezusa dzięki temu, że jakiś członek ich rodziny lub przyjaciel pokazuje im, jak wygląda życie wiary i opowiada im o Jezusie. Najpierw muszą oni zobaczyć Jezusa w życiu innych ludzi i w ten sposób stać się gotowi do tego, by słuchać ewangelii i ją przyjąć.

Jezus mógłby ogłosić ewangelię bez nas, ale postanowił zlecić to nam, abyśmy mogli wzrastać w wierze. Co poniższe słowa Jezusa mówią o tym zleceniu?

➔ Ewangelia Mateusza 28,18-20:

➔ Ewangelia Marka 16,15:

➔ Dzieje Apostolskie 1,8:

➔ 2 List do Koryntian 5,19-21:

» *Każdy naśladowca Jezusa jest powołany do dzielenia się ewangelią. Tak całkiem osobiście: Jezus chce użyć właśnie ciebie, aby dotrzeć z ewangelią do ludzi w twoim otoczeniu.*

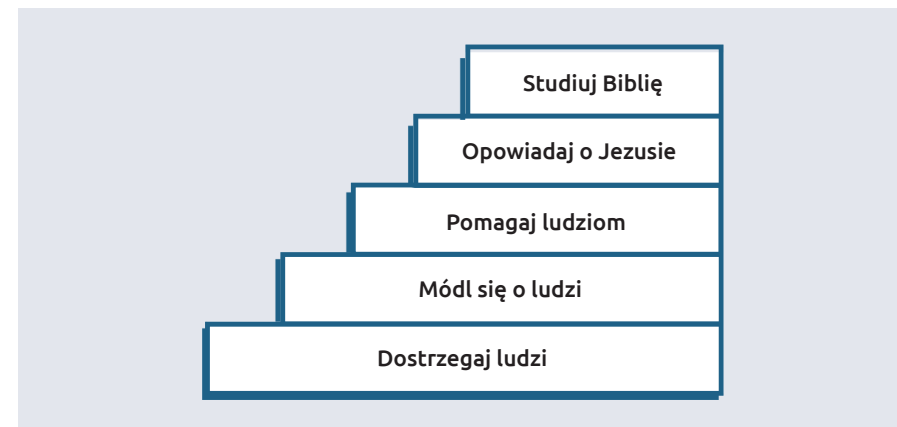
➔ Ewangelia Mateusza 9,35-38

Jak Jezus docierał do ludzi z ewangelią? (por. Ewangelia Marka 1,35; Ewangelia Łukasza 6,12)

» **Metodę Jezusa w docieraniu do ludzi z ewangelią** możemy opisać w pięciu krokach:

1. Jezus widział ludzi w ich zagubieniu i litował się nad nimi. Jednocześnie widział w nich obfite żniwo.
2. Jezus modlił się o ludzi.
3. Jezus służył ludziom w ich potrzebach.
4. Jezus głosił ewangelię.
5. Jezus nauczał Słowa Bożego.

Gdy podążymy za Jego wzorem, będziemy trzymać się tych samych pięciu kroków w zdobywaniu serc ludzi dla Jezusa.

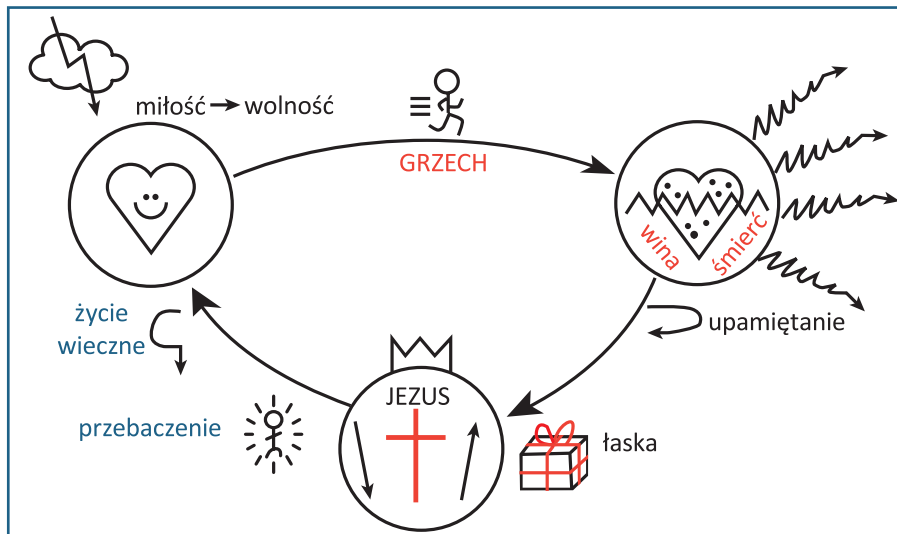

Jak realizować to w praktyce:

1. **Dostrzegaj ludzi:** Proś Boga, aby pomógł ci patrzeć na osoby w twoim otoczeniu Jego oczami. Niech położy ci na sercu konkretne osoby, dla których powinieneś być szczególnie obecny.
2. **Módl się o ludzi:** Zapisz ich imiona i módl się o nich regularnie. Proś Boga, aby wkroczył w ich życie i otworzył ich serca na ewangelię. Proś Go również, aby posłużył się Tobą – byś stał się dla nich błogosławieństwem i pomógł im odnaleźć drogę do Jezusa.

Chrystusie miłość Boga została ukazana wyraźniej niż kiedykolwiek wcześniej. W swojej miłości przebacza On nam nasze winy i daje nowy początek. To właśnie Jego miłość nas przemienia i uzdalnia do tego, by kroczyć śladami Jezusa.

Poniższa ilustracja okazała się bardzo pomocna w wyjaśnianiu Ewangelii innym:

Zapoznaj się z filmikiem „Ewangelia w pigułce” (<https://youtu.be/OEQe7WjFSLw>), aby zobaczyć, jak można opowiadać Ewangelię, równocześnie przedstawiając graficznie to, o czym mowa. Ćwicz opowiadanie Ewangelii za pomocą tej ilustracji tak długo, aż będziesz mógł swobodnie robić to z pamięci! Następnie szukaj okazji, aby dzielić się nią z innymi.

➔ **Mój krok z Jezusem**

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

32 PRZEDSTAWIANIE EWANGELII

Droga do życia wiecznego

Wyobraź sobie, że masz tylko kilka minut, aby opowiedzieć komuś o Bogu. Najważniejszą rzeczą, jaką możesz w takiej sytuacji przedstawić, jest odpowiedź na pytanie: co muszę zrobić, aby być zbawionym? To właśnie jest Ewangelia, czyli Dobra Nowina o zbawieniu przez Jezusa Chrystusa.

➔ **Dzieje Apostolskie 16,23-34**

W jakiej sytuacji znaleźli się Paweł i Syłas? Jak sobie z nią radzili?

Jakie pytanie zadał strażnik więzienny? Jak Paweł na nie odpowiedział?

W jaki sposób wiara w Jezusa zmieniła życie strażnika więziennego?

Jak poniższe teksty biblijne wyjaśniają Ewangelię?

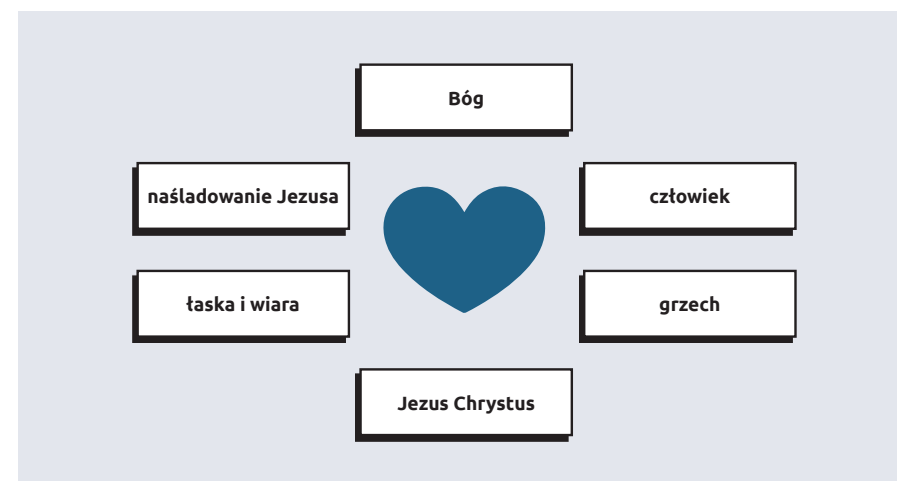
➔ Ewangelia Marka 1,15:

➔ Ewangelia Marka 16,15-16:

➔ Ewangelia Jana 3,16-18:

➔ List do Rzymian 1,16-17:

» Czym jest Ewangelia? Krótko mówiąc, ewangelia jest odpowiedzią na pytanie: co musimy zrobić, aby zostać zbawionym? Jest to Dobra Nowina o ratunku w Jezusie Chrystusie. Ewangelia to jedyna droga do życia wiecznego. Dlatego nigdy nie wolno jej głosić w sposób jednostronny, skrócony czy zniekształcony (por. List do Galacjan 1,6-9). Aby właściwie wyjaśnić ewangelię, konieczne jest omówienie siedmiu kluczowych prawd biblijnych.

1. Bóg jest Stwórcą wszelkiego życia. Jest Miłością i istnieje od wieczności w społeczności Ojca, Syna i Ducha Świętego. Jest święty i sprawiedliwy. Jego prawo jest wyrazem Jego bezinteresownej miłości – jest prawem życia i miłości.

2. Człowiek został stworzony na obraz Boga, jednak obraz ten został zniekształcony przez grzech. Mimo to Bóg kocha ludzi i pragnie ich ratować dla życia wiecznego.

3. Grzech jest złamaniem Bożego prawa miłości. Podczas gdy miłość Boga jest bezinteresowna, grzech jest na wskroś egoistyczny. Sednem grzechu nie są jedynie grzeszne uczynki, ale grzeszna natura. Każdy człowiek nosi tę grzeszną naturę w sobie, dlatego potrzebuje odkupienia i sam nie może się uratować.

4. W Jezusie Chrystusie Bóg stał się człowiekiem. Jezus żył wśród ludzi i pokazał, jaki Bóg jest naprawdę. Prowadził całkowicie czyste i bezinteresowne życie. Na krzyżu wziął na siebie winę całej ludzkości. Trzeciego dnia zmartwychwstał i wstąpił do nieba, skąd powróci w mocy i chwale, aby stworzyć nowe niebo i nową ziemię. Przez Jezusa Bóg i ludzkość zostali ze sobą na zawsze zjednoczeni.

5. Przez to, czego dokonał Jezus, oferuje On każdemu człowiekowi swoją łaskę. Przez wiarę przyjmujemy ten dar. Podczas gdy łaska Boża jest dla nas niezastąpionym prezentem, wiara oznacza życie w oparciu na zaufaniu relacji z Bogiem.

6. Jezus pragnie nie tylko przebaczyć nasze winy, ale także zmienić nasze życie. Dlatego wzywa nas do naśladowania Go. On napętnia nas Duchem Świętym i daje nam nowe serce, wypelnione Jego miłością. Dzięki temu daje nam moc, by kroczyć Jego drogami.

7. W centrum tego wszystkiego stoi miłość Boga. Jest ona Jego istotą i to ona skłoniła Go do stworzenia człowieka. Grzech jest całkowitym przeciwieństwem tej miłości. W Jezusie

33 DAWANIE

Dzielenie się Bożymi darami

Bóg jest miłością; miłością absolutną i bezinteresowną. W swojej miłości Bóg obdarza nas wieloma rzeczami, których potrzebujemy do życia. Wszystko, co mamy, otrzymaliśmy od Niego. Bożym pragnieniem jest, abyśmy nie gromadzili egoistycznie Jego darów, lecz dzielili się nimi z innymi oraz wspierali Boże dzieło.

➔ Ewangelia Marka 12,41-44

Co ta historia mówi nam o Jezusie?

Czego dowiadujemy się o ubogiej wdowie?

Czego możemy się nauczyć z tej historii o dawaniu?

Co poniższe wersety biblijne mówią o tym, jaka powinna być nasza postawa podczas dawania oraz o błogosławieństwie, które z tego wynika?

➔ **Księga Przysłów 11,24-25:**

➔ **Księga Przysłów 19,17:**

➔ **Księga Przysłów 22,9:**

➔ **Ewangelia Mateusza 6,1-4:**

➔ **2 List do Koryntian 9,6-11:**

➔ **Mój krok z Jezusem**

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

➔ 1 List do Tymoteusza 2,9-10:

➔ 1 List Piotra 3,3-4:

➔ 1 List Piotra 4,3-4:

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

34 CHRZEŚCIJAŃSKI STYL ŻYCIA

Życie według Bożego zamysłu

Bóg chce nas uwolnić nie tylko od naszej winy, ale także z uścisku grzechu. Kocha nas tak bardzo, że akceptuje nas takimi, jakimi jesteśmy, lecz kocha nas zbyt mocno, aby zostawić nas takimi, jakimi jesteśmy. Chce podarować nam nowe serce, abyśmy prowadzili życie w mocy Ducha Świętego. W tym wszystkim to miłość do Boga i bliźniego ma być siłą napędową naszych działań. W kazaniu na górze Jezus bardzo wyraźnie pokazuje, jak wygląda takie życie w miłości.

➔ Ewangelia Mateusza 7,24-29

Co te słowa mówią nam o Jezusie?

Jakie dwa sposoby obchodzenia się ze Słowem Bożym są tutaj opisane? Jakie są ich konsekwencje?

Co Jezus mówi o tym, jak powinniśmy żyć jako Jego naśladowcy?

» Doświadczenie z Bogiem możemy zyskać tylko wtedy, gdy faktycznie wprowadzamy w czyn to, co mówi do nas Jezus. Nie wystarczy wiedzieć, co jest słuszne – musimy to robić. Apostoł Jakub ujął to tak: „Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie” (List Jakuba 1,22). Pamiętaj przy tym, że we wszystkim, co Bóg nam mówi, ma On na celu wyłącznie nasze dobro.

W jaki sposób poniższe wersety opisują to, jak Bóg chce zmieniać nasze życie i jaka jest w tym procesie nasza rola?

➔ **Psalm 40,9:**

➔ **Księga Przysłów 4,23:**

➔ **List do Rzymian 12,1-2:**

➔ **List do Filipian 4,8:**

➔ **List Jakuba 1,21:**

» Bóg pragnie zmienić nie tylko nasze zachowanie, ale przede wszystkim nasze serce. On chce, abyśmy cieszyli się Jego przykazaniami i robili to, co On chce, po prostu dlatego, że

Go kochamy i Mu ufamy. Wtedy nie będziemy już pytać, co musimy zrobić. Raczej zapytamy Boga: co jest najlepsze z Twojej perspektywy? Co się Tobie podoba? Nie będziemy chcieli jedynie wykonać niezbędnego minimum, ale naszym pragnieniem będzie, by każda dziedzina naszego życia odpowiadała dobrej woli Boga. Takie postuszeństwo przyniesie nam radość, ponieważ będzie wynikało ze zrozumienia, że Boża wola dla naszego życia jest tym, co dla nas najlepsze.

Przemiana, której Jezus chce w nas dokonać, jest zawsze owocem naszej relacji z Nim, gdyż bez Niego nic uczynić nie możemy (Ewangelia Jana 15,5). A jednak Bóg włącza nas w odpowiedzialność za tę przemianę. To Jezus w nas sprawia te zmiany, ale nie dzieje się to bez udziału naszej woli i naszego zaangażowania. On daje nam nowe serce, ale naszym zadaniem jest go strzec. To na nas spoczywa odpowiedzialność, by nie zanieczyszczać swojego umysłu grzesznymi rzeczami. To, czym karmimy nasz umysł, nieuchronnie kształtuje nasze myśli, a ostatecznie nasz charakter. Nasz styl życia nie jest fundamentem naszego zbawienia, ma jednak wpływ na naszą duchową wrażliwość i radość z rzeczy duchowych. Tym samym kształtuje on naszą zdolność do budowania relacji – zarówno z Bogiem, jak i z ludźmi. To oczywiste, że poprzez nasz styl życia możemy relacje wspierać albo niszczyć. Dotyczy to zarówno więzi z Bogiem, jak i z naszymi bliźnimi. Dlatego Bóg wzywa nas do takiego stylu życia, który wspiera naszą relację z Nim i z innymi ludźmi.

Nasza wiara w Jezusa Chrystusa przenika każdą dziedzinę naszego życia. Co poniższe teksty biblijne mówią o woli Bożej w odniesieniu do poruszanych w nich sfer życia?

➔ **Księga Przysłów 13,20:**

➔ **Księga Przysłów 22,7:**

➔ **List do Efezjan 4,25-32:**

➔ 1 List Piotra 5,8:

» Jezus chce, abyśmy byli wolni i czcili Go całym sercem i umysłem (Ewangelia Jana 8,34-36; Ewangelia Mateusza 22,37). Właśnie dlatego wszystko, co zaciemnia nasze umysły, szkodzi naszemu ciału i prowadzi do uzależnienia, jest złe. Do tej kategorii należą zarówno takie legalne substancje, jak alkohol, nikotyna, kofeina i teina, jak i wszystkie nielegalne narkotyki.

Fakty mówią same za siebie:

- Alkohol jest największym wrogiem człowieka. Niezliczone rodziny zostały przez niego zniszczone. Spożywanie alkoholu powoduje mnóstwo chorób i okrada ludzi z wolności.
- Palenie jest największym, możliwym do uniknięcia, zagrożeniem dla zdrowia. Powoduje raka, zawały serca i przedwczesne porody.
- Kofeina i teina działają na organizm jak bat na zmęczonego konia. Zmuszają ciało do aktywności, nie dostarczając mu żadnej energii. Spożywanie kofeiny i teiny może prowadzić do zaburzeń snu, nadpobudliwości, arytmii serca i uzależnień.
- Narkotyki zmieniają świadomość, uzależniają i prowadzą do przedwczesnej śmierci.

Tak naprawdę każdy, kto korzysta z powyższych substancji, nie tylko szkodzi sobie, lecz także zwiększa ryzyko uzależnienia wśród bliskich. Bóg widzi całe cierpienie spowodowane przez narkotyki (zarówno legalne, jak i te nielegalne) i chce, abyśmy czcili Go oraz wysławiali sobie i naszym bliskim największą przysługę przez konsekwentne unikanie ich.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

35 CAŁOŚCIOWA KONCEPCJA ZDROWIA

Boże zasady zdrowia

Bóg kocha nas jako swoje dzieci i pragnie, abyśmy byli zdrowi. Dlatego też w Biblii zawarł nie tylko informacje na temat zbawienia, ale także przekazał sporo wskazówek dotyczących zdrowia. W wielu miejscach Biblii Bóg mówi o zdrowym stylu życia, zwyczajnie dlatego, że chce dla nas jak najlepiej. Kiedy przyglądamy się temu, w jaki sposób Jezus traktował ludzi, to widzimy, że zawsze patrzył na nich całościowo. Poniższa historia wyraźnie to ukazuje.

➔ Ewangelia Marka 5,24-34

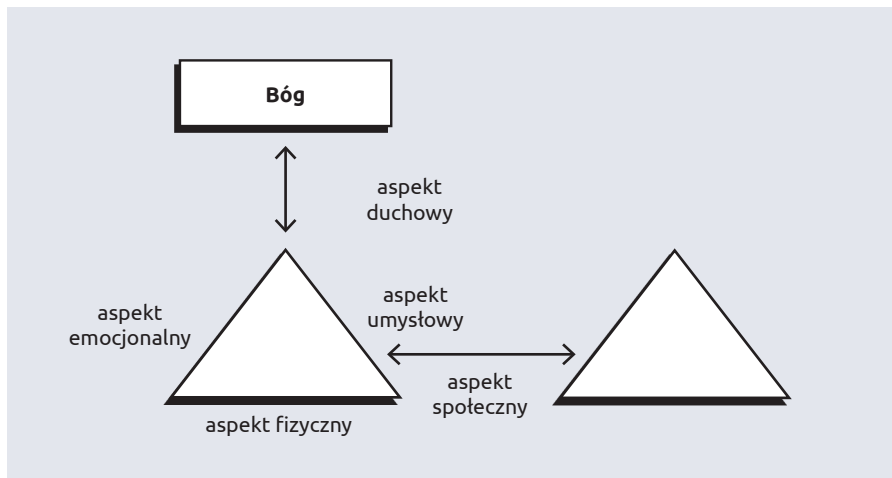
Czego dowiadujemy się z tej historii o Jezusie?

Czego dowiadujemy się o kobiecie cierpiącej na krwotok?

Dlaczego Jezus nie pozwolił tej kobiecie tak po prostu odejść, po tym jak została uzdrowiona?

» Ta kobieta była nie tylko chora fizycznie, ale była także głęboko zraniona emocjonalnie i doświadczała wykluczenia społecznego. Biorąc pod uwagę fakt, że choroba w tamtym czasie była często postrzegana jako kara od Boga, staje się jasne, że miała również problemy duchowe. Jezus widział to wszystko i pragnął uzdrowić ją w każdym z tych aspektów: fizycznie, umysłowo, emocjonalnie, duchowo oraz społecznie. Ze względu na takie postrzeganie człowieka Jezus nigdy nie oddzielał uzdrawiania od głoszenia ewangelii i uczył swoich uczniów, aby Go w tym naśladowali (Ewangelia Mateusza 9,35; 10,1.7-8).

Bóg stworzył człowieka jako całość składającą się z różnych aspektów: fizycznego, umysłowego, emocjonalnego, duchowego i społecznego. Te pięć obszarów oddziałuje na siebie nawzajem. Jeśli dana osoba jest chora umysłowo, to ma to wpływ na jej ciało, myśli, relacje i wiarę. Biblia jasno opisuje związek pomiędzy tymi aspektami. Prawdą jest, że tylko te osoby, które są zdrowe we wszystkich pięciu obszarach, czyli całościowo, są naprawdę zdrowe.

W jaki sposób poniższe teksty biblijne opisują tę całość?

➔ **1 List do Tesaloniczan 5,23-24:**

➔ **3 List Jana 2:**

» Biblia w wielu miejscach ukazuje związek między ciałem, duszą, duchem i naszymi relacjami z innymi ludźmi. Zdrowy jest tylko ten, kto jest taki całościowo, czyli w każdym z podanych aspektów (zob. Psalm 32,1-5; Księga Przysłów 3,5-8; 16,24).

Nasze zdrowie jest darem od Boga! Dlatego ważne jest, abyśmy właściwie o nie dbali. Jak powinniśmy postępować z naszym ciałem?

➔ **List do Rzymian 12,1-2:**

➔ **1 List do Koryntian 6,19-20:**

Nasz styl życia wpływa na nasze zdrowie bardziej niż cokolwiek innego. Szczególnie szkodliwe są wszelkiego rodzaju narkotyki. Niszczą one wszystko, co czyni życie pięknym: nasze zdrowie, nasze relacje, nasz charakter. Prowadzą do uzależnienia oraz pozbawiają człowieka wolności i godności.

Przeczytaj poniższe wersety biblijne i zapisz, co mówią o zażywaniu substancji zmieniających świadomość!

➔ **Księga Przysłów 20,1:**

➔ **Księga Przysłów 23,29-35:**

➔ **List do Efezjan 5,18:**

lecz do żołądka i na zewnątrz się wydala. Tak uznał wszystkie potrawy za czyste". Jednak dosłowne tłumaczenie tego tekstu z oryginału brzmi inaczej: „Czy i wy jesteście tak bezrozumni? Czyż nie rozumiecie, że wszystko, co z zewnątrz wchodzi w człowieka, nie może go skalać? Nie wchodzi bowiem do jego serca, ale do żołądka i zostaje wydalone do ustępu, oczyszczając wszystkie pokarmy” (UBG). Według tego stwierdzenia pokarmy zostają „oczyszczone” w momencie, gdy są wydalane. Ponadto w całym tym fragmencie wcale nie chodzi o to, czy nieczyste zwierzęta mogą być spożywane, lecz o to, czy można jeść nieumyętymi rękami. Pytanie nie dotyczy więc tego CO, ale JAK jeść. Chwilę wcześniej (werset 7-8) Jezus zarzucił uczonym w Piśmie i faryzeuszom, że głoszą ludzkie nauki, a zaniebują Boże przykazania. Natomiast zasady żywieniowe z 11. rozdziału Księgi Kapłańskiej nie są naukami ludzkimi, lecz przykazaniami Bożymi.

- W Dziejach Apostolskich 10,9-17.28 Piotr ma wizję nieczystych zwierząt i słyszy polecenie, że ma je zjeść. Jednak nie chodziło tu o kwestię żywienia, lecz była to ilustracja, za pomocą której Bóg chciał pokazać Piotrowi, że nie powinien żadnego człowieka nazywać nieczystym. Dla samego Piotra jedzenie nieczystych pokarmów w ogóle nie wchodziło w rachubę.
- Inne fragmenty, takie jak 1 List do Koryntian 8,1-13 i List do Rzymian 14,2-4, dotyczyły jedzenia mięsa poświęconego bożkom, a nie nieczystych zwierząt.
- Wczesny Kościół był nękanym przez ludzi, którzy wykraczali poza biblijne zasady żywieniowe i zabraniali jedzenia, które Bóg pozwolił spożywać (List do Kolosan 2,20-23; 1 List do Tymoteusza 4,3-4). To także były jedynie zasady ludzkie, które nie miały nic wspólnego z zasadami Bożymi.

➔ 1 List do Koryntian 10,31

Jak nasza wiara powinna wpływać na naszą dietę?

» Każdy musi zadać sobie pytanie, jaka dieta najbardziej oddaje cześć Bogu w dzisiejszych czasach przemysłowej hodowli zwierząt i epidemicznego wzrostu chorób związanych z dietą. Dla większości ludzi najlepszą opcją jest zrównoważona dieta wegetariańska.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

36 ODŻYWIANIE W BIBLI

Co Bóg mówi o jedzeniu

Odżywianie ma ogromny wpływ na nasze zdrowie. Nic więc dziwnego, że Bóg ma nam coś w tym temacie do powiedzenia.

➔ Księga Daniela 1,1-21

W jakiej sytuacji znalazł się Daniel? (werset 1-7)

» Daniel był hebrajskim więźniem na babilońskim dworze królewskim i miał tam być szkolony przez trzy lata, aby później służyć w Babilonie. Król postanowił, że szkoleni młodzieńcy mają jeść tak samo, jak on jadł. Problem polegał na tym, że były tam wszystkie nieczyste pokarmy, których Bóg zabronił Hebrajczykom spożywać.

Jak Daniel poradził sobie z tą sytuacją? (werset 8-17)

Jaki był rezultat bycia na takiej prostej diecie? (werset 18-21)

➔ Księga Rodzaju 1,29-30

Jaka była pierwotna dieta człowieka, którą Bóg ustanowił w raju?

» Bóg dał ludziom dietę czysto roślinną, składającą się z owoców, ziaren, orzechów i roślin strączkowych. Nie było wtedy grzechu ani śmierci, dlatego żadne zwierzęta nie były zabijane i zjadane. Tak samo będzie na Nowej Ziemi, ponieważ tam znowu nie będzie śmierci (Księga Apokalipsy 21,4).

➔ Księga Rodzaju 3,18

Co zostało dodane do diety człowieka po upadku w grzech?

» Po upadku ludzie mieli jeść „płody roli” lub inaczej „ziele polne” (BW). Chodzi tu o warzywa (w tym zielone warzywa liściaste) i zioła. Zawierają one dużą ilość substancji przeciwnowotworowych i stały się szczególnie ważne po upadku, kiedy to pojawiły się choroby i śmierć.

➔ Księga Rodzaju 9,3-4

Co zostało dodane do diety człowieka po potopie?

» Po potopie Bóg zezwolił na spożywanie mięsa. Powiedział: „Wszystko, co się porusza i żyje, jest przeznaczone dla was na pokarm”. Kontekst pokazuje jednak, że nie chodziło tu dosłownie o „wszystko, co się porusza”. Noe znał podział zwierząt na „czyste” i „nieczyste” i do arki wziął po jednej parze tych nieczystych. Gdyby jedno z pary zabił i zjadł, to wytepiłby cały gatunek! Ponadto Bóg sprecyzował: „tak jak rośliny zielone, daję wam wszystko”. Oczywiście, Bóg dał człowiekowi do jedzenia tylko te zielone rośliny, które działają korzystnie na nasz organizm; te, które dziś nazywamy „jadalnymi”. Nie polecił nam jeść tych, „niejadalnych” czy „trujących”. Tak samo Bóg mówi tylko o „czystych” zwierzętach. W przeciwnym wypadku ludzie mieliby jeść węże, żaby, skorpiony itp. Dla Mojżesza było oczywiste, że Noe jadł tylko czyste zwierzęta.

➔ Księga Kaptańska 11,1-47

Jakie zwierzęta Bóg pozwolił człowiekowi jeść, a jakich zabronił spożywać? Wypisz kilka przykładów!

» Czy te zasady żywieniowe obowiązują nadal w Nowym Testamencie?

Oto kilka przemyśleń w tym temacie:

- Bóg daje nam swoje przykazania dla naszego dobra. Powodem, dla którego zakazał spożywania nieczystych zwierząt, jest to, że wywołują u człowieka wiele różnych chorób. Kiedy Jezus umarł na krzyżu, nic się nie zmieniło w tej kwestii. Konsumpcja nieczystych zwierząt sprawia, że dziś chorujemy, tak samo jak ludzie w czasach Starego Testamentu.
- To rozróżnienie między zwierzętami czystymi i nieczystymi istniało na długo przed spisaniem przykazań na górze Synaj. Znał je już Noe, więc dotyczyło ono nie tylko narodu żydowskiego, ale każdego człowieka na ziemi.
- W Księdze Izajasza 66,15-17 czytamy o tym, że podczas drugiego przyjścia Jezusa na tę ziemię zginą ludzie bezbożni. Jako jedno z godnych potępienia zachowań tych ludzi jest wymienione jedzenie wieprzowiny. Wynika z tego, że dla Boga zawsze ważne jest, abyśmy nie jedli mięsa świni.
- W Ewangelii Jana 6,12-13 Jezus polecił uczniom, aby zebrali resztki pozostałe po posiłku, aby nic się nie zmarnowało. To pokazuje nam, że dla Niego było ważne, aby nie wyrzucać jedzenia. A jednak pozwolił demonom wejść w świnię, które w wyniku tego wpadły do jeziora i utonęły (Ewangelia Marka 5, 13). Najwyraźniej Jezus nie uważał świni za pożywienie. W przeciwnym razie by na to nie pozwolił.
- Jednym z fragmentów Pisma Świętego, który jest często wykorzystywany jako argument na to, że zasady żywieniowe już nie obowiązują, są słowa Jezusa z Ewangelii Marka 7,18-19: „I wy tak niepojętni jesteście? Nie rozumiecie, że nic z tego, co z zewnątrz wchodzi do człowieka, nie może uczynić go nieczystym; bo nie wchodzi do jego serca,

➔ **Mój krok z Jezusem**

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

Horizontal lines for writing reflections.

37 MAŁŻEŃSTWO I RODZINA

Najgenialniejszy wynalazek Boga

Małżeństwo i rodzina są najgenialniejszym wynalazkiem Boga, który pozwala ludziom doświadczać najwyższego szczęścia. W małżeństwie mąż i żona doświadczają największej bliskości, jaka może istnieć między dwojgiem ludzi i razem mają przywilej tworzenia nowego życia.

➔ **Księga Rodzaju 1,26-28**

W jaki sposób Bóg stworzył człowieka i w jakim celu?

Horizontal lines for writing reflections.

» *Bóg stworzył ludzi na swój obraz, aby mogli Go dobrze rozumieć. Bóg jest miłością i od wieczności spotecznością Ojca, Syna i Ducha Świętego. Właśnie tę miłość i spoteczność włożył w małżeństwo. Dlatego właśnie poprzez małżeństwo ludzie mogą lepiej rozumieć, jaki jest Bóg.*

➔ **Księga Rodzaju 2,18-24**

Dlaczego i w jaki sposób Bóg stworzył kobietę? **(wersety 18 i 21-22)**

Horizontal lines for writing reflections.

Jak zareagował Adam, kiedy Bóg przyprowadził do niego kobietę? (werset 23)

Jak Mojżesz opisuje drogę do małżeństwa? (werset 24)

» Są tu opisane trzy kroki, które są absolutnie niezbędne do stworzenia szczęśliwego małżeństwa: opuszczenie, złączenie się oraz stanie się jednym ciałem. W tamtym czasie było czymś oczywistym, że kobieta opuszczała rodzinę, z której pochodziła. Natomiast tutaj zostało podkreślone, że mężczyzna powinien (również) opuścić ojca i matkę. Chodzi tu o zdrową autonomię, która jest niezbędna do rozwinięcia się nowego małżeństwa. W Biblii opuszczenie domu rodzicielskiego było częścią publicznego aktu zawarcia małżeństwa. Złączenie się (dosłownie „sklejenie”) to powiedzenie sobie nawzajem bezwarunkowego „tak”, jak to jest wyrażone w przysiędze małżeńskiej. Natomiast stanie się jednym ciałem opisuje nie tylko seksualność, lecz także duchową i psychiczną jedność. Te trzy kroki następują po sobie w tej kolejności. Stanie się jednym ciałem jest możliwe tylko wtedy, gdy wcześniej nastąpi opuszczenie i złączenie się. To wyraźnie pokazuje, że seksualność jest Bożym darem przeznaczonym dla małżeństwa między mężczyzną a kobietą. Seksualność w małżeństwie jest błogostawieństwem, natomiast poza nim staje się przekleństwem (por. Księga Kapłańska 18).

➔ Ewangelia Mateusza 19,3-9

Co Jezus mówi tutaj o małżeństwie i rozwodzie?

» Jezus opowiada się tu zdecydowanie „za” małżeństwem, tak jak wtedy, kiedy zostało ono przez Niego ustanowione na samym początku. Wyjaśnia, że rozwód nie jest wolą Boga (zob. Księga Malachiasza 2,14-16; 1 List do Koryntian 7,10-16). Małżeństwo oznacza: jeden mężczyzna i jedna kobieta - na całe życie.

Co poniższe teksty biblijne mówią na temat małżeństwa i rodziny?

➔ List do Efezjan 5,21-33:

➔ List do Efezjan 6,1-4:

➔ List do Kolosan 3,18-21:

➔ List do Hebrajczyków 13,4:

» Wszystko w świątyni wskazywało na Jezusa. On jest kapłanem. On jest ofiarą. On jest świątynią. On jest chlebem życia (stół z chlebami). On jest światłością świata (świecznik). Przez Niego przychodzimy do Ojca w modlitwie. On jest uosobieniem łaski i sprawiedliwości. Świątynia opisuje to, co Jezus zrobił i nadal robi dla naszego zbawienia. DZIEDZINIEC przedstawia to, co Jezus zrobił jako nasz Zbawiciel na ziemi. MIEJSCE ŚWIĘTE przedstawia to, co Jezus robi od czasu swego wniebowstąpienia jako nasz Orędownik w niebie. A MIEJSCE NAJŚWIĘTSZE przedstawia to, co Jezus czyni dla nas jako Sędzia na niebiańskim sądzie. Świątynia opisuje również naszą drogę zbawienia. Przyjmujemy ofiarę Jezusa i zostajemy ochrzczeni (usprawiedliwienie). Żyjemy w relacji z Jezusem i oddajemy Mu nasze serce, aby wpisywał w nie swoje Prawo (uświęcenie). Tak więc świątynia reprezentuje wszystko, co Jezus zrobił i co robi nadal, aby przywrócić zerwaną więź między Bogiem a człowiekiem. Aby Bóg mógł ponownie zamieszkać wśród nas, a my abyśmy mogli widzieć Go takim, jakim jest.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki temu studium biblijnemu? Jakie decyzje pragniesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

38 ŚWIĄTYNIA

Bóg mieszka wśród nas

Kiedy ludzie zgrzeszyli, więź między Bogiem a człowiekiem została zerwana. Od tego czasu każdy człowiek rodzi się z grzeszną naturą, czyli wewnętrznym pragnieniem grzechu (życia niezależnego od Boga). Jezus Chrystus przyszedł, aby przewyciężyć dla nas grzech i pokonać przepaść oddzielającą Boga od człowieka przez to, że wziął na siebie grzechy świata na krzyżu, zmartwychwstał i od tego czasu wstawia się za nami w niebiańskiej świątyni.

➔ List do Hebrajczyków 8,1-2

W jaki sposób ten tekst biblijny opisuje znaczenie świątyni dla naszej wiary? **(werset 1)**

Gdzie Jezus wykonuje swoją arcykapłańską służbę? **(werset 2)**

» Jezus jest naszym arcykapłanem w świątyni w niebie. Ziemska świątynia izraelska była tylko obrazem prawdziwej niebiańskiej świątyni (por. List do Hebrajczyków 8,5). Dla Pawła służba Jezusa jako Arcykapłana w niebiańskiej świątyni nie była kwestią drugorzędną, lecz istotą wiary.

➔ Księga Wyjścia 25,8-9

Kiedy Bóg wyzwolił Izraelitów z niewoli egipskiej, zawarł z nimi przymierze. Dał im wtedy Dziesięć Przykazań i nakazał, aby zbudowali dla Niego świątynię. Dlaczego mieli to zrobić? **(werset 8)**

Jak miała wyglądać ta świątynia? (werset 9)

» Bóg nakazał Izraelitom, by zbudowali Mu świątynię, aby mógł zamieszkać wśród nich. Oczywiście mógł przebywać z nimi tak po prostu, ale chciał, aby dzięki świątyni Jego obecność stała się dla nich czymś namacalnym. Chciał im unaocznić, jak mogą wejść z Nim w relację; mianowicie tylko poprzez uzyskanie przebaczenia win oraz poprzez odnowienie serc. Właśnie to pokazywała świątynia. Kolejne rozdziały Księgi Wyjścia (od 25. do 30.) szczegółowo ją opisują. Składała się ona z DZIEDZIŃCA, na którym był ołtarz całopalenia oraz kadź, z MIEJSCA ŚWIĘTEGO, w którym znajdował się stół na chleby pokładne, siedmioramienny świecznik i ołtarz kadzenia oraz MIEJSCA NAJŚWIĘTSZEGO, w którym stała Arka Przymierza.

➔ **Księga Kapłańska 4,27-31**

Co miał zrobić Izraelita, kiedy zgrzeszył?

» Tę myśl, że niewinne zwierzę przejmuje winę grzesznika, można znaleźć w opisie biblijnym zaraz po upadku w grzech, kiedy to Bóg dał ludziom ubrania ze skór, z niewinnych zwierząt (por. Księga Rodzaju 3, 21).

➔ **Ewangelia Jana 1,14; 2,19-21**

Jak przestanie świątyni zrealizowało się w Jezusie?

» Dostowne tłumaczenie tekstu 1,14 brzmi: „A Słowo – pełne łaski i prawdy – stało się cielesną naturą oraz rozbiło wśród nas namiot” (NBG). Słowo przetłumaczone jako „rozbiło namiot” jest czasownikiem do rzeczownika „przybytek”, którym w Starym Testamencie opisywano pierwszą świątynię zbudowaną przez Mojżesza (była ona przenośnym namiotem). W ten sposób to, co Bóg powiedział w Księdze Wyjścia 25,8, że chce mieszkać wśród ludzi poprzez świątynię, wypełniło się tutaj poprzez Jezusa, ponieważ w Nim Bóg zamieszkał wśród ludzi. Wspomniana w 14. wersecie „chwała” to nawiązanie do słupa obłoku i ognia, poprzez które obecność Boga stawała się widoczna w świątyni (por. Księga Wyjścia 40,34-35; 1 Księga Królewska 8,10-11). W szczególny sposób obecność Boża objawiała się w Miejscu Najświętszym nad Arką Przymierza, która sama również była nazywana „chwałą” (por. Księga Wyjścia 25,22; 1 Księga Samuela 4,21). Arka Przymierza zawierała dwie tablice z Dziesięciorgiem Przykazań (Księga Wyjścia 25,10-16). Złota pokrywa z dwoma cherubami na Arce nazywana była tronem łaski (Księga Wyjścia 25,17-22). Tym samym Miejsce Najświętsze symbolizuje łaskę i prawdę (według Psalmu 119,142 prawo Boże jest prawdą). To jest właśnie ta chwała, która stała się widoczna przez Jezusa (por. 2 List do Koryntian 3,18; 4,6). Sam Jezus wyraźnie wskazuje, że to On jest prawdziwą świątynią. Każdy przedmiot i każda czynność w świątyni znajdują w Nim swoje wypełnienie.

W jaki sposób poniższe teksty biblijne opisują, że wszystkie elementy świątyni wskazują na Jezusa?

➔ **Ewangelia Jana 1,29:**

➔ **Ewangelia Jana 6,35:**

➔ **Ewangelia Jana 8,12:**

➔ **Ewangelia Jana 14,13-14:**

39 JEZUS, NASZ NAJWYŻSZY KAPŁAN

Co Jezus robi dla nas teraz

Biblia naucza, że Jezus po swoim wniebowstąpieniu udał się do niebiańskiej świątyni, aby wstawiać się za nami. Tam kontynuuje dzieło, które rozpoczął na ziemi ze swoimi uczniami. Jak był dostępny dla nich, tak jest dostępny dla wszystkich swoich naśladowców od czasu wniebowstąpienia. Przed swoim ukrzyżowaniem Jezus modlił się za swoich uczniów. W tej modlitwie widzimy, co leżało Jezusowi na sercu, gdy myślał o swoich uczniach. Do dziś nic się w tej kwestii nie zmieniło. Jako nasz Orędownik Jezus modli się nadal o to samo dla nas.

➔ Ewangelia Jana 17,1-26

Czego dowiadujemy się z tej modlitwy o Jezusie?

O co Jezus prosił Ojca dla swoich uczniów?

Co poniższe teksty biblijne mówią o służbie Jezusa jako naszego Arcykapłana i Orędownika?

➔ **List do Rzymian 8,34:**

➔ **1 List Jana 2,1-2:**

➔ **List do Hebrajczyków 2,17-18:**

➔ **List do Hebrajczyków 4,14-16:**

➔ **List do Hebrajczyków 6,19-20:**

➔ **List do Hebrajczyków 7,25:**

➔ **List do Hebrajczyków 9,24:**

» *Ponieważ Jezus jest naszym Arcykapłanem i Orędownikiem w niebiańskiej świątyni, możemy mieć niezłomną ufność w wierze, wiedząc, że On wstawia się za nami. Z nieba czyni wszystko, aby pomóc nam kroczyć drogą wiary i dotrzeć do celu. Dlatego możemy z ufnością modlić się w Jego imieniu, gdyż to On zanosí nasze modlitwy przed oblicze Ojca (por. Ewangelia Jana 14,12-14).*

➔ **Mój krok z Jezusem**

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

Każde z Dziesięciu Przykazań opiera się na charakterze Boga objawionym przez Jezusa Chrystusa.

1. Nie będziesz mieć innych bogów obok mnie, ponieważ ja jestem PAN, twój Bóg (Księga Wyjścia 20,2).
2. Nie będziesz czcić obrazów, ponieważ tylko Jezus jest obrazem Boga (List do Kolosan 1,15; 2 List do Koryntian 4,4).
3. Nie będziesz nadużywać mojego imienia, ponieważ Ja jestem święty (Księga Kapłańska 19,2).
4. Będziesz odpoczywać w szabat, ponieważ Jezus daje ci odpocznienie w zbawieniu (Ewangelia Mateusza 11,28-30).
5. Będziesz szanować swoich rodziców, ponieważ Ja jestem twoim Ojcem (Ewangelia Mateusza 6,6-9).
6. Nie będziesz zabijać, bo Ja jestem życiem (Ewangelia Jana 14,6).
7. Nie będziesz cudzołożyć, ponieważ Ja jestem wierny (Księga Powtórzonego Prawa 32,4; 1 List do Koryntian 1,9).
8. Nie będziesz kraść, ponieważ zapewniam ci wszystko, czego potrzebujesz (Ewangelia Mateusza 6,31-33).
9. Nie będziesz kłamać, ponieważ Ja jestem prawdą (Ewangelia Jana 14,6).
10. Nie będziesz pożądać, ponieważ Ja jestem spełnieniem twoich pragnień (Psalm 73,25-26).

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

40 PRAWO BOŻE (CZĘŚĆ 1)

Wyraz Bożego charakteru

Bóg stworzył człowieka na swój obraz, tzn. włożył swój charakter miłości w jego naturę. Człowiek miał odzwierciedlać kochającą naturę Boga. Na początku też czynienie woli Bożej sprawiało ludziom największą radość, ponieważ nosili w swoich sercach Jego dobre prawo (por. Psalm 40,9; List do Kolosan 3,10; List do Hebrajczyków 8,10). Czytamy, że Abraham przestrzegał Bożego prawa, chociaż zostało ono dane w formie pisanej dopiero wieki później na górze Synaj (Księga Rodzaju 26,5). Później Izraelici spędzili 400 lat w niewoli egipskiej. W tym czasie zapomnieli wiele z tego, co zachowywał Abraham. Natomiast Bóg wyprowadził ich z Egiptu i troszczył się o nich, aby mogli Go poznać jako kochającego Ojca. Następnie zaprowadził ich pod górę Synaj, aby dać im swoje prawo, Dziesięć Przykazań. Nie było to zupełnie nowe objawienie, ale raczej przypomnienie prawa, które od początku było wypisane w sercach ludzi. Okoliczności nadania prawa sprawiły, że było to imponujące i niezapomniane przeżycie. Najpierw były błyskawice i grzmoty, chmura spowijała górę, słychać było dźwięki trąby, a potem Pan zstąpił na górę Synaj i ogłosił Dziesięć Przykazań (por. Księga Wyjścia 19).

➔ Księga Wyjścia 20,1-2

Jak Bóg się przedstawił Izraelitom?

» *Bóg przedstawia się im jako ich Wybawca. Mówi im: „Ja jestem Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi egipskiej, z domu niewoli”. Bóg wyzwolił Izraelitów, aby mogli Go poznać i pokochać jako swojego Boga. Ta kolejność jest ważna:*

Wyzwolenie/odkupienie => Relacja z Bogiem => Boże Przykazania/postuszeństwo

Bóg nas wyzwala, abyśmy mogli mieć z Nim relację, kochać Go i ufać Mu. Dopiero na tej podstawie możemy być Mu naprawdę posłuszni. Nie ma prawdziwego postuszeństwa bez miłości. A miłość do Boga zawsze będzie prowadzić do postuszeństwa. Jezus powiedział: „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania” (Ewangelia Jana 14,15). Widzieliśmy już tę kolejność w świątyni. Dziedzinek z ołtarzem całopalnym i kadzią oznacza zbawienie. Miejsce Święte ze stołem na chleby pokładne, świecznikiem i ołtarzem kadzidlany wskazuje, jak praktycznie wygląda relacja z Bogiem (Słowo Boże, napętnienie Duchem Świętym, bycie światłem dla innych, modlitwa). Natomiast Miejsce Najświętsze, z Dziesięciorgiem Przykazań, oznacza postuszeństwo Bogu.

Dziesięć przykazań	Prawo ceremonialne
Zapisane przez Boga w kamieniu (Księga Wyjścia 31,18)	Zapisane przez Mojżesza w księdze (Księga Powtórzonego Prawa 31,24)
Złożone w Arce Przymierza (Księga Powtórzonego Prawa 10,1-5)	Złożone obok Arki Przymierza (Księga Powtórzonego Prawa 31,24-26)
Potwierdzone przez Chrystusa (Ewangelia Mateusza 5,17-20; List do Rzymian 3,31)	Zrealizowane przez Chrystusa (List do Efezjan 2,15-16)
Ujawnia grzech (List do Rzymian 3,20)	Dawało wskazówki odnośnie ofiar (Księga Kapłańska 7,37-38)
Objawia Bożą naturę (Psalm 19,8-11; Psalm 119; List do Rzymian 7,12)	Wskazywało na Chrystusa jako prawdziwą ofiarę za grzech świata (List do Hebrajczyków 9,25-26)
Zachowuje ważność na wieczność (Psalm 111,7 8; Ewangelia Mateusza 5,17-19)	Było ważne tylko tymczasowo (List do Hebrajczyków 9,9-10)

Co apostoł Paweł napisał o ważności dziesięciu przykazań i roli prawa dla chrześcijan?

➔ List do Rzymian 2,13-16:

➔ List do Rzymian 2,17-24:

➔ List do Rzymian 3,20.28:

➔ List do Rzymian 4,15:

➔ List do Rzymian 7,7.12:

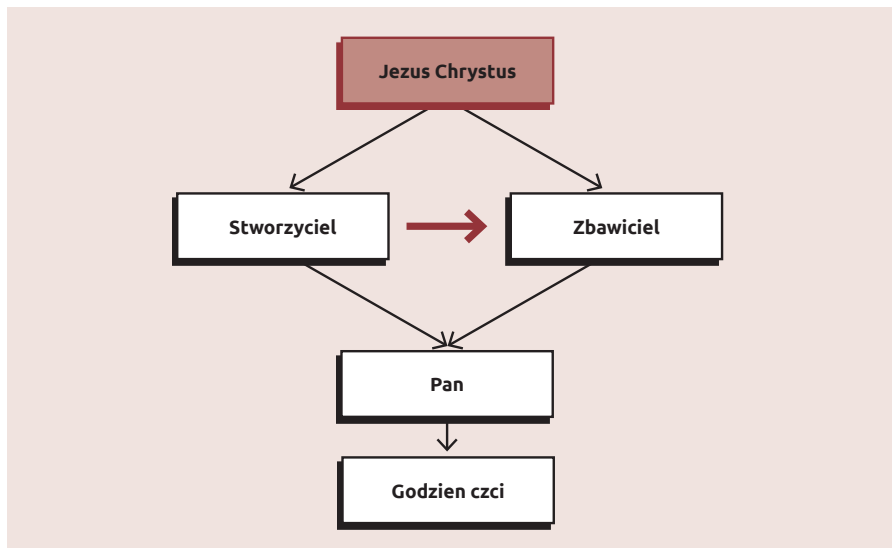
➔ List do Rzymian 8,5-9:

» Paweł wyraźnie opisuje rolę prawa. Przestrzeganie prawa nie zapewni nikomu zbawienia. Natomiast jest ono niezbędne, aby pokazać ludziom, czym jest grzech i uświadomić im, że potrzebują Zbawiciela. Oświadczenie Pawła: „kresem Prawa jest Chrystus” (List do Rzymian 10,4) oznacza po prostu, że „celem prawa jest Chrystus”. (Greckie słowo „telos” można przetłumaczyć zarówno jako „kres” czy „koniec”, jak i „cel”).

➔ List Jakuba 2,10-12

Co Jakub pisze o ważności dziesięciu przykazań?

Szabat jest znakiem tego, że Jezus Chrystus jest naszym Stwórcą i Odkupicielem, któremu należy się nasza wierność i uwielbienie. Ma nam ciągle przypominać, że Jezus nas stworzył i oferuje nam przebaczenie naszych grzechów oraz życie wieczne dzięki swojej śmierci i zmartwychwstaniu. Szabat jest pomnikiem sprzeciwiającym się usprawiedliwieniu z uczynków, czyli próbom zasłużenia na niebo poprzez dobre czyny. Stale przypomina nam, że życie i zbawienie zostały nam darowane przez Jezusa Chrystusa.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

42 SZABAT W STARYM TESTAMENCIE

Boży pomnik czasu

Szabat nie jest jedynie przykazaniem. Jest on raczej pomnikiem, który każdego tygodnia na nowo ma nam przypominać o tym, kim i jaki jest Bóg, oraz co dla nas uczynił. Szabat jest genialnym wynalazkiem Boga kierującym raz po raz nasze spojrzenie na NIEGO.

➔ Ewangelia Marka 2,23-28

Co ta historia mówi o Jezusie?

Co mówi nam ona o ludziach?

Czego możemy się z tej historii nauczyć o szabacie?

» Jezus mówi tutaj o sobie, że jest Panem szabatu. Dlaczego tak się określa? Po prostu dlatego, że jest Stwórcą i sam stworzył szabat (Ewangelia Jana 1, List do Kolosan 1, List do Hebrajczyków 1). Szabat jest również obrazem wszystkiego, co Jezus Chrystus dla nas znaczy, co dla nas uczynił i co jeszcze uczyni. Szabat jest obrazem Ewangelii wiecznej. Tylko ci, którzy w szabacie widzą jasny obraz Jezusa, mogą zrozumieć i docenić ten dar.

➔ Księga Rodzaju 2,1-3

Co Bóg zrobił z szabatem, aby odróżnić go od innych dni?

» Już pierwsza biblijna wzmianka o szabacie ukazuje jasno, że jest on wyrazem wszystkiego, czym jest dla nas Jezus:

- Bóg odpoczął w szabat nie dlatego, że był zmęczony, ale raczej dlatego, że chciał mieć spoczętność z pierwszymi ludźmi. Pierwsze sześć dni stworzenia opisują, CO Bóg uczynił, natomiast szabat pokazuje, DLACZEGO On to wszystko stworzył. Szabat jest znakiem tego, że Bogu zależy nie tylko na zewnętrznym posłuszeństwie, ale także na pełnej miłości relacji z nami. Szabat pokazuje nam, że celem naszego życia nie jest ciągłe działanie, lecz życie w relacji z Bogiem. Grzech zniszczył tę relację człowieka z Bogiem, ale przez Jezusa Chrystusa Bóg znowu ją przywrócił. Po upadku człowieka szabat stał się znakiem, że Bóg uzdrowi ten zerwany związek. Tak więc szabat jest znakiem zwycięstwa Jezusa w wielkim konflikcie między dobrem a złem.
- Bóg pobłogosławił szabat. Nie zrobił tego dla siebie. Kiedy Bóg coś błogosławi, nigdy nie robi tego dla siebie, ale zawsze dla nas, ludzi. Potwierdził to Jezus słowami: „To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu” (Ewangelia Marka 2,27).
- Bóg poświęcił szabat. Oznacza to, że oddzielił go w szczególnym celu.
- Bóg stworzył człowieka pod koniec szóstego dnia i dał mu zadanie uprawiania i strzeżenia ogrodu (Księga Rodzaju 2,15). Jednak przed pracą nastął szabat. Szabat nie miał być nagrodą za sześć dni ciężkiej pracy, lecz darem. Tak jak najpierw nastął szabat, a potem czas pracy, tak najpierw nastaje nasze zbawienie, a potem czas na nasze uczynki (List do Efezjan 2,8-10). Dlatego w Liście do Hebrajczyków 4,1-11 odpoczynek w szabat jest użyty jako obraz zbawienia przez Jezusa Chrystusa.

➔ Księga Wyjścia 20,8-11

Wiele lat później Bóg potwierdził szabat, włączając go do Dziesięciu Przykazań. Jak Bóg uzasadnił to przykazanie?

» Szabat miał przypominać Izraelitom, że Bóg jest ich Stwórcą.

➔ Księga Powtórzonego Prawa 5,13-15

Jak tutaj Bóg uzasadnił przykazanie o szabacie?

» Kiedy Bóg wyzwolił naród izraelski z niewoli, dał im mannę i w ten sposób nauczył ich, jak zachowywać szabat. Przez sześć dni mieli zbierać mannę, ale szóstego dnia mieli zebrać dwa razy więcej, bo w szabat manna nie spadała z nieba (Księga Kapłańska 16,1-31). Jako niewolnicy w Egipcie nie mogli zachowywać szabatu. Teraz, gdy byli wolni, szabat stał się uosobieniem ich wyzwolenia.

W jaki sposób jest opisane znaczenie szabatu w poniższych tekstach biblijnych?

➔ Księga Wyjścia 31,12-17:

➔ Księga Ezechiela 20,12.20:

➔ Księga Izajasza 58,13-14:

➔ Księga Izajasza 66,22-23

Jakie znaczenie będzie miał szabat na nowej ziemi?

» *Na nowej ziemi będzie tak, jak w raju przed upadkiem w grzech. Każdego szabat u będziemy odpoczywać i wielbić Boga w tym świętym i błogosławionym dniu. Dokładnie tak, jak Bóg to zaplanował od początku. I tak przez całą wieczność. Szabat przypomina nam o tym, że Bóg naprawi wszystko, co zostało zniszczone przez grzech*

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

43 SZABAT W NOWYM TESTAMENCIE

Znak zbawienia

W poprzednim temacie zobaczyliśmy, że szabat jest znakiem tego, że Jezus Chrystus jest naszym Stwórcą i Zbawicielem i że zarówno nasze życie, jak i nasze zbawienie zawdzięczamy tylko Jemu. Szabat przypomina nam, że to Bóg dał nam życie i że nie możemy w żaden sposób naszymi uczynkami zasłużyć na zbawienie. Szabat można właściwie zrozumieć tylko wtedy, gdy postrzega się go jako wyraz wiecznej ewangelii. Szabat wyraża wszystko, co Jezus Chrystus dla nas znaczy. Reprezentuje to, co Jezus już zrobił, co robi teraz i co jeszcze dla nas zrobi. Jest obietnicą, że Bóg pokona grzech i całkowicie przywróci relację między Nim a człowiekiem. Tym samym szabat jest znakiem zwycięstwa Jezusa nad szatanem. To właśnie dlatego szatan nieustannie uderza w szabat, próbując zatrzeć jego znaczenie jako Bożego znaku. Kiedy Jezus przyszedł na ten świat, to szabat w oczach ludzi w ogóle nie miał właściwego znaczenia. Faryzeusze i uczeni w Piśmie uczynili go strasliwym ciężarem poprzez wprowadzenie ogromnej liczby ludzkich nakazów i zakazów. Szabat nie był już radością i w ogóle nie był wyrazem wiecznej ewangelii. Jezus przyszedł, aby przywrócić szabatowi jego prawdziwe znaczenie. Pokazał, że szabat jest darem kochającego Boga dla ludzi. Powiedział: „**To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabat u. Zatem Syn Człowieczy jest panem szabat u**” (Ewangelia Marka 2,27-28). Jezus pokazał ludziom, czym szabat miał być w Bożym zamysle od samego początku: dniem radości, regeneracji sił, wielbienia Boga i bycia razem z innymi.

➔ Ewangelia Łukasza 13,10-17

Co ta historia mówi o Jezusie?

Czego dowiadujemy się o cierpiącej kobiecie?

Czego ta historia uczy o szabacie?

» Ta kobieta miała nie tylko chore ciało, ale była także obciążona duchowo, wykluczona społecznie i wycieńczona psychicznie. W tamtych czasach choroba była postrzegana jako kara od Boga. Jezus widział ogrom cierpienia tej kobiety i uzdrowił ją całkowicie fizycznie, psychicznie, społecznie i duchowo. Kiedy ją dotknął, wyprostowała się i pierwszą rzeczą, jaką zobaczyła, było przyjazne oblicze Jezusa. Właśnie tym szabat ma być dla nas dzisiaj. Czasem, w którym nasze spojrzenie kieruje się na piękny charakter Jezusa oraz zbawienie w Nim (por. Ewangelia Marka 5,8–9; Ewangelia Jana 9,14).

Jak Jezus, poprzez te dwa wydarzenia, wyjaśnił ludziom, po co właściwie Bóg dał nam szabat?

➔ Ewangelia Marka 1,21-22.29 31:

➔ Ewangelia Marka 3,1-6:

» Jezus odmawiał przestrzegania zasad szabatowych narzuconych przez faryzeuszów i uczonych w Piśmie, ponieważ zacierały one prawdziwe znaczenie tego dnia. To, jak Jezus obchodził szabat, było i nadal jest jasnym komunikatem o tym, jaki był pierwotny zamysł Boga wobec tego dnia.

➔ Ewangelia Łukasza 23,54-24,1

W którym dniu Jezus został ukrzyżowany? Którego dnia Jezus spoczywał w grobie? Którego dnia powstał z martwych?

» Kiedy Jezus stwarzał niebo i ziemię, ukończył wszystkie swoje dzieła szóstego dnia i odpoczął w szabat (Księga Rodzaju 1,31-2,3). Jako Zbawiciel uczynił to samo. Został ukrzyżowany szóstego dnia tygodnia, w piątek, i kiedy umierał, wykrzyknął: „Wykonało się!” (Ewangelia Jana 19,30). W szabat odpoczywał w grobie i powstał z martwych pierwszego dnia tygodnia, w niedzielę. Szabat przypomina nam o tym, co Jezus osiągnął dla nas przez swoją śmierć na krzyżu. On pokonał zło i w końcu zniszczył też grzech i śmierć. Pewnego dnia powróci i stworzy nowe niebo i nową ziemię, gdzie będziemy żyć w społeczności z Nim (2 List Piotra 3,13; Księga Apokalipsy 21,1-5). Szabat przypomina nam, że Bóg przywróci wszystko to, co zostało utracone przez grzech.

➔ List do Hebrajczyków 4,1-4.9-10

Do czego autor Listu do Hebrajczyków porównuje odpoczynek szabatu?

» W tym fragmencie Biblii szabat zostaje najpierw porównany do odpoczynku, którego Izraelici mieli doświadczyć w Ziemi Obiecanej. Ponieważ Ziemia Obiecana jest obrazem nieba (por. List do Hebrajczyków 11,8-11.13-16), odpoczynek w niej stanowi symbol niezłamanej harmonii między Bogiem a Jego stworzeniami – takiej, jaka istniała przed upadkiem Lucyfera i jaka zapanuje ponownie w wieczności. Ten „odpoczynek szabatu” został przerwany przez bunt Lucyfera przeciwko Bogu. Ponadto szabat zostaje tutaj porównany do zbawienia w Jezusie Chrystusie. To dzięki Niemu odnajdujemy odpocznienie i pokój z Bogiem (por. Ewangelia Mateusza 11,28-30; List do Rzymian 5,1).

Od szabatu do niedzieli

Jak i kiedy dzień odpoczynku został zmieniony? W czasach apostołskich nie znajdujemy śladu święcenia niedzieli. Gdyby rzeczywiście apostołowie uznali przykazanie o szabacie za nieważne, wywołałoby to gwałtowną reakcję, która pozostawiłaby wyraźny ślad na kartach Nowego Testamentu. Jednak nie ma o tym żadnej wzmianki. Apostołowie nic nie wiedzieli o święceniu niedzieli. W pierwszym wieku chrześcijanie byli w większości uważani za żydowską sektę. Natomiast Żydzi mieli złą reputację w Cesarstwie Rzymskim z powodu buntów przeciwko rzymskim okupantom, więc coraz więcej chrześcijan próbowało się od nich dystansować. Z tego powodu niektórzy chrześcijanie zaczęli obchodzić oprócz szabatu także niedzielę, która była czczona przez pogan jako dzień słońca. Począwszy od trzeciego wieku szabat był coraz częściej przestrzegany jako dzień postu i dlatego w porównaniu z niedzielą tracił na wartości w oczach ludzi. W tym czasie również zaczęto niedzielę nazywać „Dniem Pańskim”. Kiedy cesarz Konstantyn chciał zjednoczyć swoje imperium, zakończył prześladowania chrześcijan i uczynił chrześcijaństwo religią państwową. 7 marca 321 roku ogłosił niedzielę ustawowym dniem świętym. Napisał: „Wszyscy sędziowie i mieszkańcy miast, łącznie z robotnikami wszelkiej sztuki, spoczną w czcigodnym dniu słońca”. Kilka dziesięcioleci później, na soborze w Laodycei w 364 r. Kościół poszedł w ślady Konstantyna i uchwalił, że już nie należy święcić szabatu, lecz tylko niedzielę. Tak więc zmiana dnia odpoczynku z szabatu na niedzielę nie wynika z biblijnego przestania, lecz z tradycji kościelnej. „Kościół (katolicki) przeniósł święcenie szabatu na niedzielę na mocy boskiego, nieomylnego autorytetu... Protestanci, którzy twierdzą, że Biblia jest jedyną regułą wiary, nie mają podstawy do tego, by święcić niedzielę” (*The Question Box, The Catholic Universe Bulletin, 14 sierpnia 1942 r., 4*).

➔ **Ewangelia Mateusza 5,17-20**

Co Jezus powiedział o ważności prawa Bożego i próbach jego zmiany?

➔ **Mój krok z Jezusem**

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

44 ZMIANA DNIA ODPOCZYNKU

Który dzień jest szabatem?

Szabat jest pomnikiem, który zawsze przypomina nam, kim jest Jezus, co już dla nas zrobił i co jeszcze dla nas uczyni. Jest to pomnik stworzenia, odkupienia przez Jezusa Chrystusa w przeciwieństwie do zbawienia z uczynków, znak autorytetu Boga i czci należnej Bogu. Jest to obietnica, że Bóg przywróci wszystko, co zostało utracone przez grzech. Jednak który dzień tygodnia jest szabatem?

➔ **Ewangelia Łukasza 23,50-24,1**

Jak w tym fragmencie określone są poniższe dni tygodnia?

piątek: _____

sobota: _____

niedziela: _____

» Jezus został ukrzyżowany w piątek. Nazywamy ten dzień Wielkim Piątkiem. W Ewangelii Łukasza 23,54 ten dzień jest nazwany dniem przygotowania. Po nim nastąpił szabat, w którym uczniowie odpoczywali zgodnie z przykazaniem (Ewangelia Łukasza 23,56). Dzień następujący po szabacie nazwany jest pierwszym dniem tygodnia. Tego dnia Jezus powstał z martwych (Ewangelia Łukasza 24,1). Nazywamy ten dzień Niedzielą Wielkanocną. Jest więc jasne, że szabat jest siódmym, a niedziela pierwszym dniem tygodnia. Potwierdza to również fakt, że w wielu językach sobota jest po prostu nazywana szabatem, na przykład sabbado (hiszpański), subбота (rosyjski) lub as-Sabt (arabski). W języku polskim środa wzięła swoją nazwę stąd, że jest w środku tygodnia. Jest tak tylko wtedy, kiedy tydzień zaczyna się od niedzieli, a kończy na sobocie.

Spojrzenie do różnych słowników daje nam również jasną odpowiedź, który dzień oryginalnie jest pierwszym, a który siódmym dniem tygodnia.

- Szabat [hebr.], szabas, w judaizmie siódmy dzień tygodnia (sobota), kultowy dzień odpoczynku trwający od piątkowego do sobotniego zachodu słońca („Encyklopedia PWN”).
- Niedziela, Dzień Pański, pierwszy dzień tygodnia w kalendarzu chrześc. (łac. Dies Dominica), obchodzony jako święto na pamiątkę zmartwychwstania Jezusa („Encyklopedia PWN”).
- Niedziela – dzień tygodnia występujący pomiędzy sobotą a poniedziałkiem. Według normy ISO 8601 rozumiany jako siódmy. W tradycji biblijnej – chrześcijańskiej, żydowskiej jest dniem pierwszym (wikipedia.pl).
- Kalendarz – od 1 stycznia 1976 r. już nie niedziela, ale poniedziałek jest pierwszym dniem tygodnia („Der große Brockhaus, Lexikon in 26 Bänden”).

➔ Ewangelia Łukasza 4,16

Co Jezus robił w szabat?

» Dla Jezusa zachowywanie szabat, było czymś oczywistym – w końcu sam go ustanowił w raju jako Stwórca i potwierdził w Dziesięciu Przykazaniach jako Prawodawca (Ewangelia Mateusza 12,1–14; Ewangelia Marka 1,21; 2,23-28; 3,1-6; 6,2; Ewangelia Łukasza 4,31; 6,1-11; 13,10-17; 14,1-6; Ewangelia Jana 9,14). Jezus ciągle wchodził w konflikt z faryzeuszami i uczonymi w Piśmie, ponieważ nie przestrzegał ustanowionych przez nich zasad, ale obchodził szabat tak, jak to było zamierzone od samego początku. On przywrócił pierwotne znaczenie szabat.

➔ Ewangelia Mateusza 24,20

Jakie instrukcje dał Jezus swoim uczniom w kwestii ucieczki z Jerozolimy?

» Patrząc prawie 40 lat w przyszłość, Jezus opisał oblężenie i zniszczenie Jerozolimy w 70 roku. Powiedział swoim uczniom, aby na dany znak uciekali z miasta. Mieli też modlić się o to, aby ich ucieczka nie wypadła w szabat. Najwyraźniej Jezus założył, że Jego uczniowie nadal będą przestrzegać szabat 40 lat po Jego wniebowstąpieniu.

Jak pierwsi chrześcijanie obchodzili szabat?

➔ Dzieje Apostolskie 13,14.42-44:

➔ Dzieje Apostolskie 16,13:

➔ Dzieje Apostolskie 17,2:

➔ Dzieje Apostolskie 18,4:

Pierwszy dzień tygodnia jest wspomniany tylko osiem razy w Nowym Testamencie. Co działo się w tym dniu?

➔ [1] Ewangelia Mateusza 28,1 (por. [2,3] Ewangelia Marka 16,2.9; [4] Ewangelia Łukasza 24,1; [5] Ewangelia Jana 20,1):

➔ [6] Ewangelia Jana 20,19:

➔ [7] Dzieje Apostolskie 20,7:

➔ [8] 1 List do Koryntian 16,1-2:

» Biblia mówi, że Jezus zmartwychwstał pierwszego dnia tygodnia, ale nigdzie nie wspomina, że szabat został przeniesiony z soboty na niedzielę – uroczystość chrztu oraz Wieczery Pańskiej upamiętnia Jego zmartwychwstanie (List do Rzymian 6,4; 1 List do Koryntian 11,26). Nawet kiedy tydzień później ukazał się znowu swoim uczniom pierwszego dnia tygodnia, nie powiedział nic o zmianie dnia odpoczynku.

W Dziejach Apostolskich 20,7 nie jest opisane normalne nabożeństwo, lecz pożegnalne spotkanie odbywające się wieczorem, ponieważ Paweł miał udać się w podróż następnego dnia. W 1 Liście do Koryntian 16,1-2 nie ma wzmianki o tym, by zbiórka miała odbywać się podczas nabożeństwa. Wierni mieli odkładać pieniądze w swoich domach. Faktycznie nie ma ani jednego tekstu biblijnego, który by mówił, że dzień odpoczynku został przeniesiony z siódmego dnia tygodnia na pierwszy.

Jakie ogólne zasady święcenia szabatu są podane w poniższych tekstach biblijnych?

➔ **Księga Wyjścia 16,22-24:**

➔ **Księga Wyjścia 20,8-11:**

➔ **Księga Wyjścia 23,12:**

➔ **Księga Wyjścia 34,21:**

➔ **Księga Nehemiasza 13,15-19:**

➔ **Księga Izajasza 58,13-14:**

➔ **Ewangelia Łukasza 4,16:**

➔ **Ewangelia Marka 1,21.29-34:**

» **Zasady opisane w tych fragmentach Biblii, dotyczące właściwego obchodzenia szabatu, pomagają nam doświadczać błogostawieństwa szabatu w całej pełni, a przy tym wyciszyć się, naładować akumulatory, skupić się na tym, co istotne i na nowo ukierunkować na Jezusa. Przy każdej z tych zasad zastanów się, jak konkretnie możesz ją realizować w swoim życiu.**

1. Świętowanie szabatu powinno odzwierciedlać jego sens, abyśmy co tydzień na nowo przypominali sobie, co Bóg chce nam przez ten dzień przekazać.
2. Świętowanie szabatu jest aktywne. Nie powinniśmy skupiać się tylko na tym, czego nie wolno nam robić, ale na tym, co możemy zrobić.
3. Istotą szabatu jest spoteczność z Bogiem. Powinniśmy tak obchodzić ten dzień, aby nasza relacja z Nim stawała się głębsza, a zaufanie do Niego rosnąć.
4. Szabat ma przypominać, że Bóg jest naszym Stwórcą. To czas, by cieszyć się naturą i ją odkrywać.
5. Szabat jest wyrazem ratunku, jaki mamy w Jezusie. Dlatego powinniśmy wtedy rozmyślać o naszym zbawieniu i z wdzięcznością odpoczywać w Jego łasce.
6. Szabat należy do Pana. Ważne jest więc pytanie o to, jak On chce, byśmy spędzali Jego dzień, zamiast kierować się jedynie własnymi zachciankami.
7. Szabat jest święty. To, co robimy, powinno współbrzmieć z jego świętością. „Święty” oznacza także „oddzielony”. Dlatego to, co robimy w szabat, powinno być wyjątkowe i różnić się od naszej codzienności.

Biblia używa różnych określeń i ilustracji do opisanego Kościoła. Jakie terminy i obrazy znajdują się w poniższych tekstach biblijnych? Co one wyrażają?

➔ 1 List do Koryntian 3,5-11:

➔ 1 List do Koryntian 12,12-13.27:

➔ 2 List do Koryntian 11,2:

➔ List do Galacjan 3,26:

➔ List do Efezjan 2,19-22:

➔ 1 List do Tymoteusza 3,15:

➔ 1 List Piotra 2,9:

» Kościół jest ciałem Chrystusa, Jego oblubienicą, rodziną Bożą, świętynią, Kościołem Boga żywego, filarem i podwaliną prawdy, ludem Bożym, wybranym pokoleniem, królewskim kapłaństwem, ludem świętym. Wszystkie te obrazy i koncepcje oddają ścisły związek między Bogiem a Jego Kościołem oraz ukazują Boże dalekosiężne cele i zamierzenia wobec Kościoła. Jak wielkim przywilejem jest móc być częścią Kościoła Jezusa Chrystusa!

Jakie konkretne dary zostały tu wymienione? **(wersety 8-10 i 27-30)**

W jakim celu Duch Święty daje dary duchowe? **(werset 7)**

Kto decyduje o tym, jaki dar zostanie udzielony danej osobie? **(wersety 11 i 18)**

Ilu wierzących otrzymuje dary duchowe? **(wersety 7,11 i 18)**

» *Żaden człowiek nie ma wszystkich darów i zdolności potrzebnych do głoszenia Ewangelii na całym świecie. Duch Święty uzdalnia każdego naśladowcę Jezusa, dając różne dary, aby Kościół mógł wypełniać swoją misję. Duch Święty może błogostawić naturalne talenty i w ten sposób przemieniać je w dary duchowe, a także dawać zupełnie nowe umiejętności, których osoba naturalnie nie posiadała. Cel jest zawsze taki sam. Ewangelia ma być głoszona i Kościół ma być budowany.*

Co poniższe teksty biblijne mówią o darach duchowych, a zwłaszcza o celu, w jakim Duch Święty ich udziela?

➔ **List do Rzymian 12,6-8:**

➔ **List do Efezjan 4,11-14:**

➔ **1 List Piotra 4,10-11:**

» **Biblia wspomina o różnych darach duchowych, które można podzielić na trzy grupy:**

- **Dary mówienia:** dar mądrości słowa (mowa mądrości BW), umiejętność poznawania (mowa wiedzy BW), dar przemawiania, dar prorokowania, apostołstwa, nauczania, urząd proroka, bycia ewangelistą
- **Dary manifestacyjne:** dar wiary, uzdrawiania, czynienia cudów, dar prorokowania, rozróżniania duchów, mówienia językami (umiejętność głoszenia Ewangelii w językach obcych, których wcześniej się nie uczyło), wykładania języków (umiejętność rozumienia i tłumaczenia języków obcych, których wcześniej się nie uczyło)
- **Dary usługiwania:** posługiwania (wspierania pomocą), miłosierdzia, rządzenia (bycia przełożonym), rozdawania (obdarowywania BW), bycia pasterzem, urząd diakona.

Duch Święty może udzielić jeszcze wielu innych darów, w zależności od potrzeby.

➔ 1 List do Tesaloniczan 5,20-21

Jaki powinien być nasz stosunek do daru prorokowania?

» Paweł napomina nas, abyśmy byli otwarci na dar prorokowania i jednocześnie badali Biblię i sprawdzali, czy dane proroctwo jest prawdziwe czy fałszywe. Adwentyści wierzą, że Ellen White (1827-1915) otrzymała duchowy dar prorokowania. Pierwszą wizję otrzymała w wieku 17 lat i wiernie dzieliła się poselstwem, które Bóg jej dawał przez ponad 70 lat. W całej swojej służbie wywyższała Jezusa Chrystusa i Biblię. Napisała ponad 50 książek i wygłosiła wiele przemówień. Mówiła i pisała o Biblii, zbawieniu, edukacji, zdrowiu, praktycznym chrześcijaństwie i wydarzeniach czasów ostatecznych. Jej najcenniejsze książki to „Droga do Chrystusa”, „Życie Jezusa” i „Wielki bóg”. Każdy, kto czyta te książki, doświadcza, że wzrasta jego miłość do Jezusa i uznanie dla Biblii. Służba Ellen White spełnia kryteria prawdziwego proroka podane w Biblii.

STRONA WWW

Rekomendacja: Obejrzyj film „Tell the world” (Powiedz to światu), który opowiada historię Kościoła Adwentyków Dnia Siódmego, a także życia i służby Ellen White. W wersji angielskiej dostępny jest on na <https://youtu.be/nH2r0J5VbL4>.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

48 DAR PROROKOWANIA

Jak Bóg przemawia przez proroków

Przed upadkiem człowieka w grzech Bóg rozmawiał z ludźmi bezpośrednio. Jednak po upadku Bóg nie mógł już dłużej komunikować się z nimi w ten sposób. Dlatego powoływał On proroków, którzy mieli przekazywać ludziom to, co Bóg im objawiał za pośrednictwem snów i/lub widzeń. Prorocy przepowiadali przyszłość, wyjaśniali przeszłość, ganili nadużycia i składali obietnice. Raz za razem pojawiali się też fałszywi prorocy, aby odwrócić uwagę od tych prawdziwych. Szczególnie przy końcu historii grzechu ważne będzie odróżnianie prawdziwych proroków od fałszywych. Biblia mówi bowiem, że w czasach ostatecznych Bóg wyposaży wielu ludzi w duchowy dar prorokowania (por. Księga Jolela 3,1-5; Księga Apokalipsy 12,17; 19,10), jednak będzie też wielu fałszywych proroków (por. Ewangelia Mateusza 7,15; 24,24). Odróżnianie fałszywych proroków od prawdziwych będzie możliwe tylko wtedy, gdy będziemy jasno rozumieć, w jaki sposób Bóg działa poprzez biblijny dar prorokowania. Jednym z proroków powołanych przez Boga był Jeremiasz, który żył w VII/VI wieku przed Chrystusem. To były czasy, kiedy lud Boży znajdował się w głębokim odstępstwie od Boga.

➔ Księga Jeremiasza 1,4-12

W jaki sposób Bóg powołał Jeremiasza na proroka?

O co martwił się Jeremiasz?

Jakie obietnice złożył Bóg Jeremiaszowi odnośnie jego służby jako proroka?

Jakie zlecenie Bóg dał Jeremiaszowi?

W jaki sposób poniższe teksty biblijne opisują działalność prawdziwych proroków oraz to, jak można ich odróżnić od fałszywych?

➔ **Księga Powtórzonego Prawa 18,21-22:**

➔ **Księga Powtórzonego Prawa 13,1-4:**

➔ **Księga Izajasza 8,20:**

➔ **Ewangelia Mateusza 7,15-23:**

➔ **List do Efezjan 4,11-15:**

➔ **1 List Jana 4,1-3:**

Czego dowiadujemy się o znaczeniu Wieczerzy Pańskiej?

» Chleb symbolizował ciało Jezusa, a wino Jego krew. Oba symbole przypominają nam, że Jezus zapłacił życiem, by zmyć naszą winę. Podczas Paschy Żydzi mieli usunąć ze swoich domów wszystko, co kwaszone. Nawet chleb nie mógł być wyrośnięty na zakwasie, ale miał mieć postać płaskich placków – praśników (zob. Księga Wyjścia 12, 15. 19-20). Było tak dlatego, że kwas jest w Biblii symbolem grzechu, a Jezus był ofiarą doskonałą, bez jakiegokolwiek skazy czy zepsucia (zob. Księga Wyjścia 12, 5; 1 List Piotra 1, 18-19). Jezus ustanowił Wieczerzę Pańską właśnie w czasie Paschy. Według Ewangelii Łukasza 22, 18 Jezus nie będzie pił z owocu winorośli, aż przyjdzie Królestwo Boże. Wtedy nie będzie już śmierci ani fermentacji (nic się nie będzie psuło). Dlatego Jezus mówi tutaj o winie niesfermentowanym, czyli świeżym soku z winogron.

Czego dowiadujemy się o znaczeniu oraz sposobie obchodzenia Wieczerzy Pańskiej z następujących fragmentów Biblii?

➔ 1 List do Koryntian 5,6-8:

➔ 1 List do Koryntian 10,16-17:

➔ 1 List do Koryntian 11,23-29:

» Wieczerza Pańska wyraża to samo, co chrzest. Jest to wyznanie wiary w Jezusa Chrystusa i Jego Kościół. W tym sensie Wieczerza Pańska jest powtarzaniem wyznania uczynionego przy chrzcie. Biblia mówi, że powinniśmy się wewnętrznie przygotować do obchodzenia Wieczerzy Pańskiej, ale ta uroczystość nie jest dla ludzi, którzy uważają, że są już wystarczająco dobrzy, lecz dla tych, którzy rozumieją, że potrzebują Bożego przebaczenia.

➔ List do Hebrajczyków 9,27-28; 10,10.12.14

Co te wersety biblijne mówią o ofierze Jezusa?

➔ Ewangelia Jana 13,1-17

Co Jezus zrobił, widząc, że żaden z uczniów nie chciał umyć nóg pozostałym? Z jaką świadomością działał? **(wersety 1-5)**

Dlaczego Piotr nie chciał, aby Jezus umył jego nogi? Dlaczego było ważne, żeby na to pozwolił? **(wersety 6-11)**

» **Stwierdzenie:** „wykąpany” odnosi się do chrztu przez zanurzenie, zwanego też „obmycie odradzające” (List do Tytusa 3,5). Ci, którzy zostali ochrzczeni biblijnym chrztem wiary, nie potrzebują przyjmować nowego chrztu za każdym razem, kiedy otrzymują przebaczenie. Właśnie umywanie nóg symbolizuje odpuszczenie grzechów, które wciąż na nowo otrzymujemy od Jezusa.

Jakie polecenie dał Jezus swoim uczniom? **(wersety 12-17)**

» Jezus dał swoim uczniom jasne polecenie, aby odtąd też umywali sobie nawzajem nogi. Powtórzył to trzy razy. Nie ma żadnej innej praktyki, którą Jezus zleciłby swoim naśladowcom tak wyraźnie, jak umywanie sobie nawzajem nóg. Czyniąc to, wyrażamy, że podążamy za Jezusem jako naszym Panem i Mistrzem oraz traktujemy poważnie polecenie, by Jego naśladowcy miłowali się nawzajem i stanowili jedno (Ewangelia Jana 15,12; 17,21). Umywanie nóg jest ważnym przygotowaniem do Wieczery Pańskiej i pomaga nam stanąć przed Jezusem, będąc pojednanymi ze sobą nawzajem.

➔ Ewangelia Mateusza 28,20

Co uczniowie mieli przekazywać innym ludziom w ramach realizowania wielkiego zlecenia głoszenia Ewangelii?

» Uczniowie mieli uczyć innych przestrzegać wszystkiego, co Jezus im przykazał. To obejmuje także polecenie umywania nóg przed Wieczerą Pańską. Apostoł Paweł w swoim Liście do Tymoteusza wspomina o tym, że wczesny Kościół postępował zgodnie z tą wyraźną instrukcją Jezusa (1 List do Tymoteusza 5,9-10).

Jaką obietnicę dał im Bóg, jeśli będą wiernie oddawać dziesięcinę?

➔ Ewangelia Mateusza 23,23

Co Jezus powiedział na temat oddawania dziesięciny?

» Jezus skrytykował fakt, że uczeni w Piśmie skrupulatnie oddawali dziesięcinę przy jednoczesnym pomijaniu najważniejszych kwestii w Prawie. Całość swojej wypowiedzi Jezus podsumował słowami: *to zaś należało czynić (oddawać dziesięcinę), a tamtego nie opuszczać (sądu, miłosierdzia i wiary). Poprzez oddawanie dziesięciny pokazujemy, że uznajemy Boga za właściciela całego naszego mienia. W gruncie rzeczy nie oddajemy Bogu „naszej” dziesięciny, lecz „Jego” dziesięcinę. Tak jak Bóg poprzez szabat uświęcił siódmą część naszego czasu, tak samo uczynił z dziesiątą częścią naszych dochodów. Oddawanie dziesięciny jest wyrazem naszej wierności wobec Boga.*

➔ 1 List do Koryntian 9,13-14

Jak wczesny Kościół chrześcijański podchodził do dziesięciny?

» Tak jak w narodzie izraelskim dziesięcina była dawana lewitom, tak w Kościele chrześcijańskim była używana do wspierania tych, którzy głosili ewangelię. Do wszystkich innych celów, wzorem Kościoła Bożego Starego Testamentu, należało używać dobrowolnych darów.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

51 DZIESIĘCINA I DARY

Błogosławieństwo dawania

Wszystko, co mamy i kim jesteśmy, jest darem od Boga. To On obdarza nas zdrowiem, siłą, mądrością i czasem, abyśmy mogli pracować i pomnażać nasz majątek (por. Księga Powtórzonego Prawa 8,18; Psalm 24,1). Ostatecznie to Bóg jest właścicielem tego, co posiadamy, a my jesteśmy wezwani, aby jako Jego zarządcy dysponować tym, co do Niego należy, zgodnie z Jego wolą. Dlatego Biblia wzywa nas, abyśmy czcili Boga naszym majątkiem i byli wiernymi szafarzami (Księga Przysłów 3,9-10). Szczególną rolę w tym względzie odgrywa oddawanie dziesięciny i składanie dobrowolnych darów.

➔ 1 Księga Kronik 29,1-22

Co zrobił Dawid, aby pomóc w budowie świątyni?

Jak jego przykład wpłynął na innych?

Z jakim nastawieniem ludzie składali swoje dary?

Co na temat dziesięciny mówią poniższe teksty biblijne?

➔ **Księga Rodzaju 14,18-20:**

➔ **Księga Rodzaju 28,20-22:**

➔ **Księga Kapłańska 27,30.32:**

➔ **Księga Liczb 18,20-24:**

➔ **Księga Powtórzonego Prawa 12,4-12.17-19:**

➔ **Księga Powtórzonego Prawa 14,22-23:**

➔ **2 Księga Kronik 31,2-12:**

➔ **Księga Nehemiasza 10,38-39:**

➔ **Księga Nehemiasza 12,44-45:**

» *Bóg nakazał Izraelitom, aby oddawali Mu dziesięcinę ze wszystkich swoich dochodów, uznając Go w ten sposób za właściciela wszystkich ich dóbr. Dziesięcina była dawana lewitom jako nauczycielom Słowa Bożego. Ponadto Izraelici mieli składać dobrowolne dary na budowę i utrzymanie świątyni.*

➔ **Księga Malachiasza 3,6-11:**

Co Bóg zarzucał swojemu ludowi?

Do czego ich wzywał?

➔ List do Filipian 3,10-11.20-21:

» Również dla Pawła było jasne, że istnieje zmartwychwstanie umarłych, ponieważ Jezus zmartwychwstał i zwyciężył śmierć, oraz że to zmartwychwstanie nastąpi przy powtórny przyjsciu Jezusa na ziemię. Wykazał on także wyraźnie, że przy zmartwychwstaniu będziemy mieć uwielbione, nieśmiertelne ciało, które będzie podobne do ciała zmartwychwstałego Pana (por. Ewangelia Łukasza 24,39-43; 1 List do Koryntian 15,40-44.53-54).

➔ 1 List Jana 5,11-13

Kto będzie uczestniczył w tym zmartwychwstaniu do życia wiecznego?

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

52 ZMARTWYCHWSTANIE

Jezus zwycięża śmierć

Każdy człowiek ma w sobie tęsknotę za życiem. Nikt nie czuje głębokiego spełnienia na myśl, że pewnego dnia obróci się w proch i przestanie istnieć. Wręcz przeciwnie! A jednak, jeśli wykluczmy Jezusa, śmierć jest nieuniknionym końcem naszego życia. Ludzie mogą być w stanie opóźnić śmierć, ale ostatecznie nie są w stanie jej powstrzymać. Jezus jest jedynym, który pokonał śmierć i może dać nam życie wieczne. Ponieważ On zwyciężył śmierć i zmartwychwstał trzeciego dnia, dla nas również jest dostępne zmartwychwstanie. Jezus powiedział: „Ja żyję i wy żyć będziecie” (Ewangelia Jana 14,19).

➔ Ewangelia Łukasza 7,11-17

Czego dowiadujemy się z tej historii o Jezusie i Jego mocy nad śmiercią?

» Jezus pokazał podczas swojej służby na tej ziemi, że ma moc wskrzeszania umarłych. „Rzekł do niej Jezus: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie” (Ewangelia Jana 11,25). Ta nadzieja jest główną nadzieją całej Biblii.

Co poniższe teksty biblijne ze Starego Testamentu mówią o nadziei zmartwychwstania? Zwróć uwagę na wskazówki dotyczące tego, kiedy umarli zmartwychwstaną.

➔ **Księga Izajasza 26,19-21:**

➔ **Księga Daniela 12,13:**

» *Już w czasach Starego Testamentu wierzący wiedzieli, że będzie miało miejsce zmartwychwstanie (por. Księga Hioba 19,25-27 (BG); Psalm 27,13). Rozumieli, że to zmartwychwstanie nastąpi „przy końcu dni”, kiedy Bóg osądzi niegodziwość tego świata i wyratuje wierzących.*

Co mówił Jezus o nadziei zmartwychwstania, a szczególnie o czasie jego nadejścia?

➔ **Ewangelia Jana 5,28-29:**

➔ **Ewangelia Jana 6,39-40.44.54:**

➔ **Ewangelia Jana 14,3:**

» *Jezus powiedział bardzo wyraźnie, że Bóg planuje wskrzesić umarłych! Kiedy łączą się trzy rzeczy: Boża moc nad śmiercią, Jego miłość do ludzi i wiara ludzi, to jest to zapewnieniem zmartwychwstania. Jezus wyjaśnił, że to zmartwychwstanie „w dniu ostatecznym” nastąpi, kiedy On powróci, aby zabrać wierzących do nieba.*

Jak Paweł opisał to zmartwychwstanie, które będzie miało miejsce przy drugim przyjściu Jezusa?

➔ **1 List do Tesaloniczan 4,13-18:**

➔ **1 List do Koryntian 15,20-24.51-55:**

➔ Księga Izajasza 38,18-19:

» *Nadzieją Biblii jest zmartwychwstanie umarłych, a nie nieśmiertelna dusza. Szatan był pierwszym, który obiecał ludziom, że nie umrą, kiedy zgrzeszą (Księga Rodzaju 3,4). Człowiek nie jest nieśmiertelny sam z siebie. Jedynie Bóg jest nieśmiertelny (1 List do Tymoteusza 6,16) i podaruje nam tę nieśmiertelność w czasie powrotu Jezusa (1 List do Koryntian 15,51-56). Fatszywą nauką o tym, że człowiek ma nieśmiertelną duszę, można znaleźć w prawie każdej pogańskiej religii. Już apostoł Paweł musiał przeciwstawiać się poglądowi, że zmartwychwstanie miało miejsce (2 List do Tymoteusza 2,16-18). Dobrą nowiną opisaną w Biblii jest to, że umarli spoczywają bezpiecznie w rękach Boga aż do dnia zmartwychwstania. Powstaną oni z martwych w czasie powrotu Jezusa. Ten czas oczekiwania jest dla nich tylko ułamkiem sekundy, ponieważ w czasie snu śmierci nie mają świadomości upływającego czasu. Kiedy obudzą się ze snu śmierci, cierpienie na tym świecie będzie już zakończone.*

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

53 STAN UMARŁYCH

Czy dusza jest nieśmiertelna?

Zmartwychwstanie jest jedną z najpiękniejszych nadziei, jakie możemy mieć jako chrześcijanie. W ostatnim temacie zobaczyliśmy, że to zmartwychwstanie nastąpi wtedy, gdy Jezus powróci, aby położyć kres historii tego świata i zabrać wierzących do nieba. Pojawia się jednak pytanie: co dzieje się ze zmarłymi od chwili śmierci do dnia zmartwychwstania? Jak zawsze, odpowiedź znajdziemy bezpośrednio w Biblii.

➔ Ewangelia Jana 11,1-45

Przeczytaj historię zmartwychwzbudzenia Łazarza, zwracając szczególną uwagę na to, co Jezus powiedział o stanie umarłych i o zmartwychwstaniu!

» *Jezus powiedział: „Łazarz, przyjaciel nasz, zasnął” i wyjaśnił, że nie mówi o zwykłym śnie, ale o jego śmierci: „Łazarz umarł” (werset 11-14). Tak więc Łazarz nie był jeszcze w niebie, kiedy Jezus go wskrzesił. Po prostu spał w grobie. Podobnie, ponad 50 innych fragmentów Biblii nazywa śmierć snem (np. Księga Powtórzonego Prawa 31,16; Psalm 90,5; Księga Daniela 12,2; Ewangelia Mateusza 27,52 UBG; Dzieje Apostolskie 13,36; 1 List do Koryntian 15,20.51 UBG).*

➔ Księga Rodzaju 2,7

Co w Biblii oznaczają słowa ciało, dusza i duch? (Uwaga: hebrajskie słowo przetłumaczone jako „istota” to „nefesz”, czyli „dusza”).

W Biblii nie występuje coś takiego jak żywa dusza oderwana od ciała. Człowiek nie ma duszy, ale jest duszą. Biblijna formuła jest następująca:

dusza = ciało + duch

➔ **Księga Kaznodziei Salomona 3,19-20; 12,7**

Co się dzieje, gdy osoba umiera?

» Śmierć jest przeciwieństwem życia, a umieranie jest odwróceniem procesu powołania do życia przez Boga. Kiedy człowiek umiera, jego duch, czyli tchnienie, wraca do Boga. Słowo oznaczające ducha (hebr. „ruach”, gr. „pneuma”) pojawia się w Biblii kilkaset razy. Nigdy nie oznacza żywej istoty, która może myśleć lub czuć. Opisuje siłę życiową, poprzez którą Bóg daje nam życie. Biblijna formuła umierania jest następująca:

dusza - duch = ciało (proch)

To jest jak ze skrzynką zrobioną z desek i gwoździ.

skrzynka = deski + gwoździe
skrzynka - gwoździe = deski

Kiedy wyjmie się gwoździe, to skrzynka rozpada się na poszczególne części. Nigdzie się nie udaje. Po prostu przestaje istnieć. Tak samo jest z duszą. Istnieje tylko wtedy, kiedy ciało jest połączone z duchem. Kiedy człowiek umiera, duch wraca do Boga, a dusza przestaje istnieć, aż do momentu, kiedy Bóg przywróci ją do życia przy zmartwychwstaniu. Do tego czasu tożsamość człowieka spoczywa bezpiecznie w rękach Boga.

➔ **Księga Hioba 14,10-12**

Istnieje również biblijny przykład, który to wyjaśnia. W jaki sposób Hiob opisuje to, co dzieje się, gdy człowiek umiera?

» Tutaj człowiek jest porównywany do rzeki lub jeziora. Tak jak tchnienie powraca do Boga przy śmierci, tak woda wysycha i rzeka przestaje istnieć. Jeśli więc zastosujemy tu formułę z poprzednich przykładów, to sprawa wygląda tak:

rzeka = koryto rzeki + woda
rzeka - woda = koryto rzeki (pył)

Hiob opisuje śmierć jako sen, z którego człowiek nie będzie zbudzony dopóty, dopóki jest niebo nad nami. Kiedy Jezus powróci, niebo się otworzy a umarli powstaną z martwych. Jednak do tego czasu umarli nie wracają (por. Księga Hioba 7,9-10). Wiedza o tym jest najskuteczniejszą ochroną przed spirytyzmem, w którym złe duchy podają się za ludzi zmarłych.

W jaki sposób poniższe teksty biblijne opisują stan umarłych?

➔ **Psalm 6,6:**

➔ **Psalm 115,17:**

➔ **Psalm 146,4:**

➔ **Księga Kaznodziei Salomona 9,5-6.10:**

➔ Księga Apokalipsy 20,7-21,5

Co stanie się po zakończeniu tysiąca lat?

» *To, co stanie się po zakończeniu tysiąca lat, jest opisane z różnych perspektyw. To tak, jakby scena była kręcona z różnych perspektyw trzema kamerami, a następnie wszystkie trzy ujęcia są puszczane jedno po drugim. Każde ujęcie pokazuje tę samą scenę z innej perspektywy. Są one opisane w wersetach 7-10 (pierwsze), 11-15 (drugie) i 1-5 w rozdziale 21. (trzecie). Te trzy perspektywy muszą zostać połączone w jedną ogólną perspektywę, w której opisane wydarzenia zostaną wymienione we właściwej kolejności. Ta ogólna perspektywa wygląda następująco: Nowe Jeruzalem, które przez tysiąc lat było w niebie, zstępuje na ziemię z wierzącymi. Jezus wzbudza z martwych bezbożnych. To rozwiązuje szatana, ponieważ znowu ma ludzi, których może zwodzić do ostatecznego buntu przeciwko Bogu. Prowadzi ich do walki przeciwko Nowemu Jeruzalem. Otaczają miasto. Bóg przerywa tę scenę i odbywa się sąd. Będą mogli zobaczyć, że Bóg uczynił wszystko, aby ich zbawić, ale oni konsekwentnie buntowali się przeciwko Niemu. Dowody będą tak przytłaczające, że bezbożni uznają Bożą sprawiedliwość. Jednak nie będzie to szczerą pokutą, bo gdy tylko Bóg wypowie swój wyrok nad nimi, ponownie zaatakują miasto, aż spadnie ogień z nieba i pochłonie ich. Wtedy Bóg stworzy Nową Ziemię, na której nie będzie już cierpienia, bólu i śmierci. To jest nasza przyszłość! (Patrz dodatek „Tysiąc lat w księdze Apokalipsy”).*

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

54 MILENIUM

Tysiąc lat pokoju?

W Księdze Apokalipsy, w rozdziale 20. jest mowa o szczególnym okresie tysiąca lat, zwanym także Milenium. Co to za okres? Jak zawsze w tej serii lekcji biblijnych, chcemy czerpać odpowiedzi bezpośrednio z Pisma Świętego. Analizując kontekst Milenium w Księdze Apokalipsy, szybko staje się jasne, że obejmuje ono czas między powtórny przyjściem Jezusa a nastaniem Nowej Ziemi.

Kluczem do zrozumienia tego okresu są wydarzenia, które będą miały miejsce podczas powtórnego przyjścia Jezusa. Kiedy zobaczymy, co jest napisane o powtórny przyjściu Jezusa w innych fragmentach Biblii, to będziemy mogli zrozumieć to, co jest napisane o tysiącu lat w Apokalipsie. W temacie dwunastym studiowaliśmy już zagadnienie powtórnego przyjścia Jezusa na ziemię. Przyjrzyjmy się ponownie temu, co wtedy odkryłeś.

Biblia bardzo jasno opisuje, co będzie się działo przy drugim przyjściu Jezusa:

1. Wszyscy ludzie będą widzieć Jezusa w chwili Jego powrotu (Księga Apokalipsy 1,7).
2. Słońce się zaćmi, księżyc straci swój blask, gwiazdy będą spadać z nieba. Jezus przyjdzie z wielką mocą i chwałą i pośle swoich aniołów, aby zgromadzili wierzących (Ewangelia Mateusza 24,29-31).
3. Wierzący będą z radością oczekiwać Jezusa (Księga Izajasza 25,8-9).
4. Jezus zabierze wierzących do nieba (Ewangelia Jana 14,2-3).
5. Zmarli wierzący powstaną z martwych jako nieskażeni. Wierzący żyjący w tym czasie zostaną przemienieni, a następnie w jednej chwili zabrani do nieba wraz ze zmarłych wstałymi wierzącymi (Ewangelia Jana 6,39-40; 1 List do Tesaloniczan 4,13-18; 1 List do Koryntian 15,51-52).
6. Bezbożni nie będą w stanie znieść widoku Jezusa. Zginą (Księga Apokalipsy 6,12-17; Ewangelia Łukasza 17,26-30; 2 List do Tesaloniczan 1,6-8).
7. Ziemia stanie się pustkowiem (2 List Piotra 3,10).

Dodatek do tematu 54: 1000 lat w Księdze Apokalipsy

A

Wydarzenia przed rozpoczęciem 1000 lat:

1. Powrót Jezusa	Ap 19,11-16
2. Zmarli wierzący zmartwychwstają
= 1. zmartwychwstanie (do życia)	1 Tes 4,16
J 5,28-29
3. Żywi wierzący zostają przemienieni.	1. Kor 15,51-52
4. Wszyscy wierzący zostają zabrani do nieba.	1 Tes 4,16-17
J 14,2-3
Mt 24,37-39
↓	
5. Wszyscy niewierzący umierają.	Mt 24,37-39
2 Tes 1,6-8
↓	
Na ziemi nie ma już żadnego żyjącego człowieka.	Iz 24,1-3
Jer 25,30-33
↓	
6. Przez to szatan zostaje związany.	Ap 20,1-3
↓	
więzy = bezczynność
więzienie = opuszczona ziemia	

B

Wydarzenia w trakcie 1000 lat:

1. Wierzący rządzą i sądzą
z Chrystusem w niebie.	Ap 20,4-6
2. Niewierzący nie żyją.	
3. Szatan jest związany na ziemi.	Ap 20,2

C

Wydarzenia po zakończeniu 1000 lat::

1. Nowe Jeruzalem zstępuje na ziemię.	Ap 21,2
2. Zmarli niewierzący zmartwychwstają
= 2. zmartwychwstanie (na sąd) .	Ap 20,5.12-13
J 5,28-29
3. Przez to szatan zostaje uwolniony.	Ap 20,3.7
4. Szatan zwodzi niewierzących do walki.	Ap 20,8
5. Niewierzący otaczają nowe Jeruzalem.	Ap 20,9
6. Niewierzący stają przed sądem.	Ap 20,11-13
7. Wszyscy uznają sprawiedliwość Bożą.	Flp 2,9-11
8. Ogień niszczy szatana i niewierzących.	Ap 20,9
9. Bóg stwarza nową ziemię.	Ap 21,1
10. Odkupieni żyją wiecznie z Bogiem.	Ap 21,3-7

» Do tej pory odpowiedzieliśmy na dwa ważne pytania: gdzie i kiedy jest piekło? Odpowiedź brzmiała, że piekło to stara ziemia pod koniec Milenium. A teraz otrzymujemy odpowiedź na trzecie pytanie: jak długo trwa piekło? Tutaj jest napisane, że pierwsza ziemia, a wraz z nią piekło, przeminęły. Nie będzie już bólu, krzyku, ani śmierci, ponieważ pierwsze rzeczy przeminęły. Dobra wiadomość jest taka, że grzech i śmierć będą kiedyś należeć już tylko do przeszłości (por. 1 List do Koryntian 15,26; Księga Apokalipsy 20,14-15). W całym wszechświecie nie pozostanie żaden ślad zła. Jezus mówi: „bo pierwsze rzeczy przeminęły... Oto czynię wszystko nowe”.

➔ 1 List Jana 5,11-12

Jakie dwie opcje ma każda osoba?

» Biblia jasno opisuje te dwie opcje: (1) Jezus oferuje nam życie wieczne. (2) Odrzucenie tego życia oznacza wybór wiecznej śmierci (List do Rzymian 6,23). A to oznacza brak życia. Biblia wyraża się tu bardzo jasno! Życie wieczne otrzyma tylko ta osoba, która pozwoli się zbawić Jezusowi Chrystusowi. Losem bezbożnych nie jest życie wieczne w wiecznie płonąącym piekle, ale wieczna śmierć. Idea piekła, w którym niegodziwi są dręczeni ogniem przez całą wieczność, sprzeciwia się wszelkiemu poczuciu sprawiedliwości i maluje paskudny obraz Boga. Jednak Bóg jest inny. On kocha ludzi i oferuje zbawienie każdemu człowiekowi. Natomiast właśnie dlatego, że jest miłością, szanuje także decyzje ludzi, którzy odrzucają Jego, a tym samym życie wieczne, i daje im to, co pozostaje po odrzuceniu życia wiecznego, mianowicie wieczną śmierć.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

55 PIEKŁO

Zło kiedyś się skończy

Biblia pokazuje bardzo wyraźnie, że pewnego dnia Bóg położy kres złu. Ludzie, którzy nie przyjmą zbawienia w Jezusie Chrystusie, będą zgubieni. Jest to bardzo poważna sprawa. Biblia wspomina o piekle. Jednak czy ludzie tam naprawdę będą płonąć przez całą wieczność, jak powszechnie się uważa? Przyjrzyjmy się bliżej temu, co jest napisane w Biblii na ten temat!

➔ Ewangelia Mateusza 3,1-12

Co według Jana Chrzciciela stanie się z ludźmi, którzy się nie upamiętają?

» W tym miejscu Biblii oraz w wielu innych jest mowa o tym, że bezbożni ostatecznie zginą w ogniu. Ten ogień jest nazywany piekłem. Sporne pytanie brzmi: czy bezbożni będą tam płonąć przez całą wieczność, bez końca? A może po prostu spłoną i przestaną istnieć? Wydaje się, że istnieją teksty biblijne popierające oba te poglądy. Jednak kiedy przestudujemy wszystkie podane teksty, to wyłoni się nam jasny obraz. Przeczytaj, proszę, poniższe teksty i wpisz je w odpowiednie miejsce w tabeli: Ewangelia Mateusza 5,29-30; 18,8; Ewangelia Marka 9,43-48; Psalm 68,3; 104,35; Księga Izajasza 33,11-12; Księga Abdiasza 1,15-16; Księga Sofoniasza 3,8; Księga Malachiasza 3,19; List do Hebrajczyków 10,27; Księga Apokalipsy 20,9-10.

Tekst mówi o niekończącym się piekle	Tekst nie mówi wyraźnie o czasie trwania	Tekst mówi o piekle, które się skończy

» Z jednej strony Biblia mówi w kilku miejscach, że ogień palący niegodziwych będzie płonął tylko do momentu, gdy wszystko zostanie spalone. Z drugiej strony mówi o ogniu „wiecznym” lub „nieugaszonym” i mękach „na wieki wieków”. Te wersety zdają się sobie przeczyć. Jak można rozwiązać ten konflikt? Pierwszą wskazówką jest greckie słowo używane na określenie piekła w Nowym Testamencie, a mianowicie „gehenna”, co oznacza „dolina Hinnoma”. Była to dolina w pobliżu Jerozolimy, w której palono śmieci i ciała przestępców. Dym unosił się stamtąd dniami i nocą, aż po niebo, i był widoczny z Jerozolimy. Jezus używał tego obrazu, dobrze znanego Żydom, aby opisać miejsce ukarania bezbożnych. Co więcej, określenie ognia jako „nieugaszony” nie oznacza, że jest on „nieskończony”, ale po prostu, że nie może zostać ugaszony, gdy płonie. Aby to zilustrować, Jan Chrzciciel użył obrazu palenia plew (Ewangelia Mateusza 3,12; Ewangelia Łukasza 3,17). Wreszcie, kiedy Jezus mówi o wiecznym ogniu, używa wyrażen ze Starego Testamentu, które odnoszą się do Bożego sądu nad Judą w związku z najazdem Babilończyków. Oczywiście jest, że ten ogień już nie płonie, nawet jeśli był opisany jako wieczny i nieugaszony (np. Księga Izajasza 34,8-10; Księga Jeremiasza 4,4; 7,20; 17,4). To samo odnajdujemy w Nowym Testamencie, gdzie ogień, który zniszczył Sodomę i Gomorę, został nazwany ogniem wiecznym, mimo że ewidentnie już nie płonie (List Judy 7). Wyrażenie „ogień wieczny” nie oznacza ognia, w którym bezbożni będą dręczeni w nigdy niekończących się męczarniach, lecz opisuje raczej ostateczne skutki działania tego ognia.

➔ Księga Izajasza 33,10-17

W jaki sposób słowa te opisują koniec bezbożnych? (wersety 10-12)

Gdzie zamieszkają zbawieni?

» Z jednej strony jest tu jasno pokazane, że bezbożni zostaną spaleni w ogniu jak ścięte cierńce. Ogień ten określony jest jako ogień pożerający i wieczne płomienie. Natomiast z drugiej strony jest tu opisane, że wierni będą przebywać przy tym ogniu. Boża obecność i chwata są często opisywane w Biblii jako ogień trawiący (Księga Wyjścia 19,18; 24,17; Księga Powtórzonego Prawa 4,24; 2 Księga Kronik 7,2-3; Księga Izajasza 10,17; 66,15-16; List do Hebrajczyków 12,29). **Biblia mówi o wiecznym ogniu, ponieważ Bóg jest tym ogniem. Nie oznacza to jednak, że bezbożni będą płonąć na zawsze.** Kiedy Bóg objawi swoją pełną chwałę, wtedy wszystko, co grzeszne, stanie w płomieniach. Ale dla wierzących obecność Boga jest światłem i ciepłem (por. Księga Izajasza 60,19-20; Księga Apokalipsy 21,23).

➔ Księga Apokalipsy 20,7-10

Kiedy i gdzie bezbożni zostaną zniszczeni przez ogień?

» Bezbożni zostaną zniszczeni przez ogień na starej ziemi przy końcu tysiąca lat. Tak więc piekło nie jest jakimś odległym miejscem we wszechświecie, ale starą ziemią. Pozostaje jednak jeszcze to trudne stwierdzenie, że szatan i jego ziemskie moce przeciwstawiające się Bogu będą dręczone „na wieki wieków”. Greckie słowo przetłumaczone tutaj jako wiek to „aion”. To słowo można też przetłumaczyć jako „okres czasu”/ „era”, „świat” lub „wieczność”. Wyrażenie „na wieki wieków” można również oddać jako „od ery do ery”. Koniec tysiąca lat wyznacza skrzyżowanie dwóch okresów: ery grzechu i śmierci oraz ery sprawiedliwości i życia wiecznego. Bezbożni zostaną zniszczeni w momencie zetknięcia się tych dwóch okresów. Takie wy tłumaczenie tego stwierdzenia jest możliwe i zgodne z resztą biblijnych wypowiedzi na temat piekła.

➔ Księga Apokalipsy 21,1-4

Co stanie się ze starą ziemią?

Czego już nie będzie?

➔ List do Filipian 3,20-21

Jakie ciało będziemy mieli na Nowej Ziemi?

» Biblia opisuje Nową Ziemię jako realne miejsce ze zwierzętami, drzewami, domami itp. Nie będziemy zatem jakimiś niematerialnymi duchami, lecz istotami ludzkimi z krwi i kości. Paweł napisał, że wierzący będą żyć w uwielbionym, nieśmiertelnym ciele, które będzie podobne do ciała Jezusa po jego zmartwychwstaniu (por. 1 List do Koryntian 15,35-49). Biblia wyraźnie pokazuje, że Jezus zmartwychwstał z prawdziwym ciałem, którego można było dotknąć. Nawet jadł (Ewangelia Łukasza 24,36-43). Tak samo my będziemy mieli na Nowej Ziemi prawdziwe ciała. Dzięki temu zachowamy naszą tożsamość i będziemy potrafili się rozpoznać. „...wtedy zaś poznam tak, jak i zostałem poznany” (1 List do Koryntian 13,12).

➔ Księga Apokalipsy 22,14-17

Jak możemy stać się częścią tego nowego świata?

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

56 NOWA ZIEMIA

Wszystko będzie nowe!

Każdy tęskni za lepszą przyszłością. I właśnie taką przyszłość oferuje nam Jezus Chrystus. Ponieważ umarł za nas i zmartwychwstał, możemy żyć wiecznie. Czeka na nas piękna przyszłość w świecie bez cierpienia, chorób i śmierci. Ta nadzieja inspirowała, podtrzymywała i pobudzała wierzących w każdym wieku do trwania przy Bogu.

➔ List do Hebrajczyków 11,8-10.13-16

Jaką nadzieję miał Abraham i inni wierzący?

» Nadzieja na nowy świat bez grzechu i śmierci była żywa już wśród wierzących Starego Testamentu. W każdym czasie ludzie wierzący wiedzieli, że Bóg zakończy historię tego grzesznego świata z jego niewypowiedzianym cierpieniem i stworzy nowy, lepszy świat.

Jak Izajasz opisał ten nowy świat?

➔ Księga Izajasza 11,6-10:

➔ Księga Izajasza 35,1-10:

➔ Księga Izajasza 65,17-25:

➔ Księga Izajasza 66,22-23:

» *Bożym planem było, aby poprzez przykład Izraela okoliczne narody zrozumiały Bożą miłość oraz aby się nawrócili i przez to stały się częścią narodu izraelskiego (por. Księga Izajasza 55,5; 56,3-7). W ten sposób Izrael miał rozprzestrzenić się na cały świat. Błogostawieństwo Boże, takie jak jest opisane np. w Księdze Powtórzonego Prawa 28,1-14 miało być udziałem wszystkich. Ludzie mogli w pełni cieszyć się życiem w takich rajszych warunkach. Umieraliby w sędziwym wieku, syci życia. Dlatego właśnie we fragmencie z Księgi Izajasza 65,20 jest mowa o umieraniu. Na końcu Bóg usunąłby również śmierć, aby stworzyć Nową Ziemię, taką, jaka jest opisana w Księdze Apokalipsy w 21 rozdziale („... a śmierci już odtąd nie będzie”). Tak więc te fragmenty z Księgi Izajasza opisują, jak wyglądałoby życie na tej ziemi, gdyby Izrael pozostał wierny Bogu.*

Nowa Ziemia opisana w Księdze Izajasza miała być przedsmakiem ostatecznej Nowej Ziemi z Księgi Apokalipsy. Dlatego też wypowiedzi proroka Izajasza można odnieść do ostatecznej Nowej Ziemi, z tą różnicą, że tam już nie będzie śmierci. Niestety, Bóg nie mógł osiągnąć

swojego celu z Izraelem. Jednak to nie przekreśla Jego obietnicy stworzenia Nowej Ziemi. W Nowym Testamencie czytamy, że obietnice, których Bóg nie mógł spełnić Izraelowi z powodu jego niewierności, zostały przeniesione na społeczność chrześcijańską. Nie będzie raju na tej ziemi, ale Bóg i tak osiągnie swój cel, jakim jest stworzenie Nowej Ziemi.

W jaki sposób Księga Apokalipsy opisuje Nową Ziemię?

➔ Księga Apokalipsy 21,1-7:

➔ Księga Apokalipsy 21,22-27:

➔ Księga Apokalipsy 22,1-5:

» *Będziemy mogli oglądać oblicze Boga. Odłączenie od Niego spowodowane grzechem zostanie zakończone na zawsze. „...ujrzymy Go takim, jakim jest” (1 List Jana 3,2).*

» Jezus powiedział: „*moje słowa nie przeminą*”. Możemy polegać na słowach Jezusa. Nawet jeśli warunki na tym świecie będą coraz gorsze, to i tak możemy mieć pewność, że Bóg nas przeprowadzi przez ten czas i doprowadzi do upragnionego celu. Jeśli nasze życie należy całkowicie do Jezusa, to mamy przyszłość, której nie może nam odebrać żaden kryzys tego świata.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

57 ZNAKI CZASU

Rozpoznawanie czasu

Jezus przyszedł na ten świat, ale wielu w Jego własnym ludzie nie chciało przyjąć Go jako obiecanego Mesjasza. Jezus przyszedł we właściwym czasie: „Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego” (List do Galacjan 4,4), ale większość nie rozpoznała czasu. Jezus powiedział im: „Lecz On im odpowiedział: Wieczorem mówicie: >>Będzie piękna pogoda, bo niebo się czerwieni<<, rano zaś: >>Dziś burza, bo niebo się czerwieni i jest zasępione<<. Wygląd nieba umiecie rozpoznawać, a znaków czasu nie możecie?” (Ewangelia Mateusza 16,2-3). A potem przepowiedział, że ich miasto zostanie zniszczone, dlatego że „nie rozpoznało czasu swojego nawiedzenia” (Ewangelia Łukasza 19,44). Bardzo ważne jest, abyśmy rozumieli czasy, w których żyjemy, abyśmy nie byli nieprzygotowani na powrót Jezusa.

➔ Ewangelia Łukasza 21,5-7

Co Jezus przepowiedział swoim uczniom?

Jakie pytanie zadali w odpowiedzi na Jego słowa? (por. Ewangelia Mateusza 24,3)

» Kiedy Jezus mówił o tym, że świątynia zostanie całkowicie zburzona, odnosił się do zniszczenia Jerozolimy przez Rzymian w 70 roku n.e. Natomiast kiedy Jezus o tym mówił, dla uczniów było to równoznaczne z końcem świata. Dlatego też w swojej odpowiedzi Jezus miesza te dwa zdarzenia, a wydarzenia towarzyszące zniszczeniu Jerozolimy są obrazem wydarzeń, które będą miały miejsce przy powrocie Jezusa.

➔ Księga Apokalipsy 1,4-20 (c.d.)	➔ Księga Apokalipsy 22,6-11 (c.d.)

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

58 OBJAWIENIE JEZUSA CHRYSZTUSA

Jezus jest zwycięzcą

Ludzie zawsze byli zafascynowani wiedzą o przyszłości. Dużo pieniędzy wydaje się na prognozowanie. Faktem jest jednak, że chociaż przyjmujemy pewne założenia dotyczące przyszłego rozwoju, to jednak nie wiemy, co naprawdę się stanie. Jedynym, który ma pewną wiedzę o przyszłości, jest Bóg. W Biblii wielokrotnie w imponujący sposób udowodnił, że potrafi precyzyjnie przewidzieć przyszłość. Wiele z takich przepowiedni znajdujemy w ostatniej księdze Biblii, w Apokalipsie.

➔ Księga Izajasza 46,9-10

Co twierdzi Bóg w tym fragmencie? Po czym możemy poznać, czy to prawda?

» Bóg przepowiedział w Biblii, jaki będzie los niektórych królestw i miast, często wiele wieków wcześniej. Przewidywania te były dokładne i weryfikowalne. Każdy, kto ma w rękę dobrą książkę historyczną, może przekonać się, że te przepowiednie się spełniły. Te wypełnione proroctwa są niezbitym dowodem na to, że Bóg jest jedynym prawdziwym Bogiem, a Biblia Jego Słowem.

➔ 2 List Piotra 1,19

Do czego powinno nas prowadzić studiowanie „prorockiej mowy”?

» Słowo prorockie ma wskazywać nam kierunek w tym zdezorientowanym świecie. Ale to nie wszystko! Powinna nas też prowadzić do Jezusa, ponieważ to On jest tą „jutrzenką”, czyli gwiazdą poranną, która ma wzejść w naszych sercach (por. Księga Apokalipsy 22, 16).

➔ Księga Apokalipsy 1,1-3

Jak Księga Apokalipsy nazywa samą siebie? (werset 1)

» Apokalipsa jest objawieniem Jezusa Chrystusa. Oznacza to, że Jezus objawia się poprzez tę księgę i że jest jej głównym bohaterem. Apokalipsa ukazuje Jezusa jako Zbawiciela (1,5), Arcykapłana (1,12-16), Pana Kościoła (2-3), Sędziego (6,16-17), Zwycięzcę (11,15; 19,1) i Króla królów (17,14).

Co jeszcze ma nam pokazać Księga Apokalipsy? (werset 1)

» Apokalipsa pokazuje ważne wydarzenia, które będą miały miejsce przed powtórny przyjsciem Jezusa i później, aż do momentu stworzenia Nowej Ziemi.

Komu obiecano jest błogosławieństwo? (werset 3)

» Apokalipsa, w przeciwieństwie do Księgi Daniela, nie została zapieczętowana (por. Księga Daniela 12,4.9-10; Księga Apokalipsy 22,10). Ona może i powinna być rozumiana. Następujące kwestie należy wziąć pod uwagę, aby zrozumieć tę Księgę:

- Apokalipsa bardzo często odnosi się do historii, obrazów i proroctw ze Starego Testamentu. Szczególnie często nawiązuje do świętyni. Dlatego ważne jest, aby dobrze znać Stary Testament.
- Apokalipsa uznaje za fakt wszystko, co Nowy Testament mówi o Jezusie Chrystusie. Nawiązuje do Jego śmierci, zmartwychwstania, wniebowstąpienia, służby arcykapłan-skiej i powrotu. Dlatego konieczne jest dobre zbadanie tych tematów w pozostałej części Nowego Testamentu.

Apokalipsa może być rozumiana tylko wtedy, gdy nie traci się z oczu jej głównych tematów. Są nimi:

- o śmierć i zmartwychwstanie Jezusa oraz wieczna ewangelia (1,5-6.17-18; 14,6)
- o powtórne przyjscie (1,7; 2,16; 2,25; 3,3; 3,11; 6,17; 14,14-20; 16,15; 19,7; 22,7.12.17.20)
- o wydarzenia poprzedzające powtórne przyjscie Jezusa (1,1-2)
- o boskość Jezusa (1,17-18; 5,12-14; 19,10.16; 22,13)
- o zwycięstwo Jezusa w walce dobra ze złem (1,9; 2,10.13; 12-14)

- o prawdziwe i fakszywe uwielbienie (4-5; 13,8.15; 14,6-7.9-10)
- o Boży sąd nad grzechem i bezbożnością (6,10; 14,7; 15,4; 20,4.12-15)
- o Boża troska o Jego Kościół (2-3)

Który z tych głównych tematów znajdujesz w tych dwóch fragmentach z pierwszego i ostatniego rozdziału Księgi Apokalipsy? Zwróć uwagę na podobieństwa między oboma tekstami!

➔ Księga Apokalipsy 1,4-20	➔ Księga Apokalipsy 22,6-11

➔ Księga Apokalipsy 14,6-7

W jaki sposób te dwa powody do uwielbienia zostały wyrażone w przestaniu pierwszego anioła?

» *Pierwszy anioł głosi wieczną ewangelię, czyli przestanie o Jezusie Chrystusie jako Zbawicielu świata, i wzywa do uwielbienia Stwórcy. Te dwie rzeczy są ze sobą nierozdzielnie związane. W wielu miejscach Biblii zbawienie jest nazywane nowym stworzeniem. Jezus, który stworzył życie i je podtrzymuje, stwarza nowe życie w ludziach, którzy przyjmują zbawienie (Księga Psalmów 51,12; Ewangelia Jana 1,1-13; 2 List do Koryntian 4,6; 5,17; List do Efezjan 4,24). Przestanie, że Jezus jest Stwórcą i Odkupicielem, a zatem zasługuje na uwielbienie, jest sercem Apokalipsy i jest reprezentowane między innymi przez szabat, który jest znakiem stworzenia i zbawienia (Księga Wyjścia 20,11; Księga Powtórzonego Prawa 15,5). Tak więc szabat jest znakiem zwycięstwa Jezusa nad szatanem i jego buntem przeciwko rządowi Bożym, ponieważ pokazuje, że szatan nigdy prawowicie nie otrzyma uwielbienia, którego pragnie, gdyż nie jest ani Stwórcą, ani Odkupicielem (Ewangelia Mateusza 4,9).*

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

59 SERCE APOKALIPSY

Uchwycenie tego, co najważniejsze

Księga Apokalipsy ukazuje nam, kim jest Jezus Chrystus, a mianowicie Bogiem, który stał się człowiekiem, aby uwolnić ludzi od grzechu i winy. Jezus jest jednocześnie Stwórcą i Odkupicielem i dlatego zasługuje na nasze oddanie, wierność i uwielbienie. To przestanie jest sercem Apokalipsy. Możemy właściwie zrozumieć tę księgę tylko wtedy, kiedy będziemy o tym stale pamiętać.

➔ Księga Apokalipsy 4,1-11

Jak jest opisany Bóg w tej scenie? (wersety 2-3)

Kto jeszcze jest obecny oprócz Boga? (wersety 4-8)

» *24 starszych przypomina nam 24 grupy kapłanów z 1 Księgi Kronik 24. Określenie „starsi” w Biblii zawsze odnosi się do duchowych przywódców w ludzie Bożym, a nigdy do aniołów. Zatem najprawdopodobniej tych 24 starszych należy do grupy, która zmartwychwstała przy zmartwychwstaniu Jezusa i wstąpiła do nieba razem z Nim (por. Ewangelia Mateusza 27,51-53; List do Efezjan 4,8).*

Co robią niebiańskie istoty oraz 24 starszych? (wersety 9-11)

Jaki powód uwielbienia jest tu podany? **(werset 11)**

» Niebiańskie istoty i 24 starszych czczą Boga, ponieważ jest Stwórcą. Ten związek między faktem, że Bóg jest Stwórcą i że tylko On jest godny czci, jest wielokrotnie podkreślany w Biblii. Żadna stworzona istota nie powinna być czczona (Księga Apokalipsy 22,8-9). Tylko Ten, który jest wieczny i jest źródłem wszelkiego życia, jest godzien czci swoich stworzeń (por. Księga Nehemiasza 9,6; Księga Psalmów 95,6; Księga Apokalipsy 14,7). W wersecie 11. Ojciec jest czczony, ponieważ jest Stwórcą. Jednak Nowy Testament podkreśla, że Jezus Chrystus jest Stwórcą w szczególny sposób (por. Ewangelia Jana 1,3; List do Kolosan 1,16-17; List do Hebrajczyków 1,1-3) i właśnie dlatego zasługuje na nasze uwielbienie, tak samo jak Ojciec.

➔ Księga Apokalipsy 5,1-14

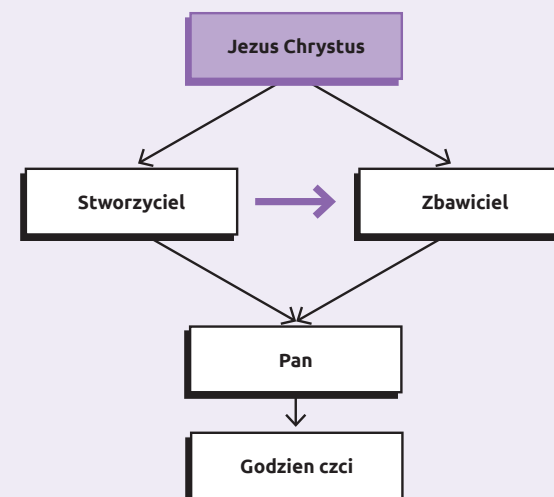
Co Jan widzi dalej? Jak się z tym czuje? **(wersety 1-7)**

» Księga z 7 pieczęciami opisuje historię Kościoła Jezusa aż do osiągnięcia celu przy powtórnej przyjściu Jezusa. Ta historia istnieje tylko dlatego, że Jezus odniósł zwycięstwo nad złem na krzyżu. Fakt, że początkowo nie można było otworzyć tej księgi, sprawił, że Jan obawiał się, że historia Kościoła Jezusa nie będzie istnieć. Ale wtedy Jezus, w postaci Baranka, wchodzi na scenę.

Jak niebiańskie istoty, aniołowie i 24 starszych zareagowało na to, że Jezus wziął księgę? **(wersety 8-14)**

Jaki powód oddawania czci Jezusowi jest tu podany? **(wersety 9-10.12)**

» Jezus jest czczony, ponieważ jest Zbawicielem. Jest to drugi podany w Biblii powód tego, że Jezus jest godny czci. Jezus jest Panem i zasługuje na uwielbienie, ponieważ jest Stwórcą i Odkupicielem. Mógł stać się Zbawicielem tylko dlatego, że jest Stwórcą. Żaden anioł nie mógł stać się człowiekiem i umrzeć za nasze grzechy. Tylko Stwórca mógł to zrobić. Jezus, który stworzył niebo i ziemię, opuścił swój tron, stał się człowiekiem i oddał życie za swoje stworzenia. Pokazał, że Boża miłość jest absolutnie bezinteresowna. Całe niebo pokłonilo się Jezusowi w uwielbieniu w obliczu tego objawienia Bożej miłości.

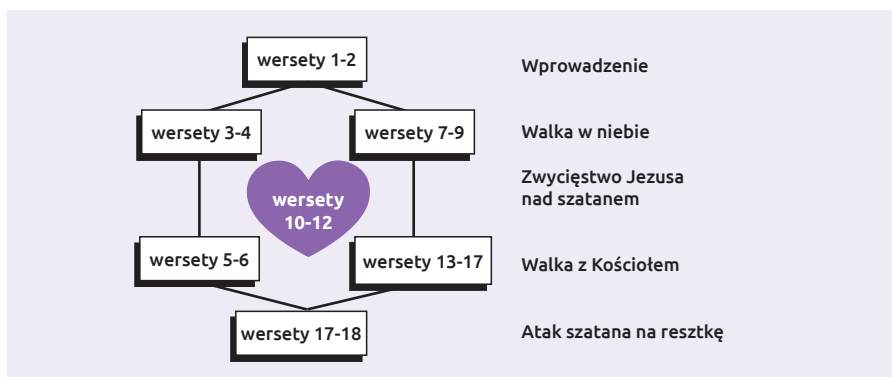
ludniony. Tutaj jest przedstawione to, jak prześladowani chrześcijanie znaleźli schronienie w Nowym Świecie po odkryciu Ameryki.

➔ Werset 17

W jaki sposób wierzący są opisani w tym wersecie?

» Wierzący są resztką potomstwa kobiety. Mają więc takie same cechy jak kobieta. Głoszą tę samą wieczną ewangelię i przestrzegają tych samych przykazań, co wczesny Kościół (por. Księga Apokalipsy 14,6-12). Ponadto mają świadectwo Jezusa, o którym Księga Apokalipsy 19,10 mówi, że jest to „duch proroctwa”. Inaczej mówiąc, jest to Duch Święty, który daje ludziom duchowy dar proroctwa, czyli daje im przesłania dla Kościoła poprzez sny i widzenia (por. Księga Joela 3,1-5). Jest tu także podkreślone, że resztką jest atakowana przez szatana. Resztką obrazuje zatem Boży Kościół czasów ostatecznych, który Bóg powołuje po średniowieczu do ogłoszenia poselstwa trzech aniołów (Księga Apokalipsy 14,6-13) i przygotowania świata na powrót Jezusa. Walka szatana z resztką jest szczegółowo opisana w 13. rozdziale Apokalipsy. Natomiast aby zrozumieć ten rozdział, musimy najpierw wrócić do Księgi Daniela. Zrobimy to w kolejnych tematach.

Poniższy schemat przedstawia strukturę 12. rozdziału Księgi Apokalipsy.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

60 KOŚCIÓŁ CZASÓW KOŃCA

Wierni w kryzysie

Odkąd szatan zbuntował się w niebie przeciwko Bogu, toczy się walka między dobrem a złem, prawdą a błędem, Chrystusem a szatanem. Od samego początku szatan starał się wciągać ludzi w swój bunt i zwalczać tych, którzy byli wierni Bogu. **Dwunasty rozdział Księgi Apokalipsy** opisuje tę walkę.

➔ Księga Apokalipsy 12,1-2

Kogo lub co reprezentuje kobieta? (2 List do Koryntian 11,2; List do Efezjan 5,31-32)

Czym jest słońce, w które przyobleczony jest Kościół? (Księga Malachiasza 3,20; Ewangelia Jana 8,12)

» Słońce opisuje Jezusa i Jego odkupienie (= sprawiedliwość), które nam daje. Jest więc tutaj opisany lud Boży, głoszący poselstwo o przyjściu Mesjasza.

Co symbolizuje księżyc? (2 List Piotra 1,19)

» Księżyc odbija światło słoneczne, ale sam nie emituje światła ani ciepła. Kto widzi księżyc, widzi odbite światło słoneczne. To jest obraz Starego Testamentu (= słowo prorockie = prawo). Stanowił on fundament dla ludu Izraela. Nie miał mocy zbawczej, wskazywał jednak na Jezusa Chrystusa.

Lud Boży jest brzemienny. Kim jest syn, który się rodzi? (Księga Izajasza 7,14; 9,5)

Co oznacza męka rodzenia? Jaki ból wiązał się z pojawieniem się Jezusa jako Mesjasza? (Ewangelia Mateusza 2,16-18; Ewangelia Jana 1,11)

➔ Wersety 3-4

Kim jest ogromny rudy smok? (por. werset 9)

» *Rogi, głowy i diademy reprezentują siły polityczne, których szatan używa do prześladowania Kościoła.*

Co oznacza trzecia część gwiazd niebieskich zrzuconych na ziemię? (por. werset 9)

» *Gwiazdy w prorocत्वach biblijnych symbolizują aniołów. Lucyfer zwiódł więc jedną trzecią aniołów, aby przyłączyli się do jego buntu przeciwko Bogu.*

Na co wskazuje fakt, że smok chciał pożreć dziecko? (Ewangelia Mateusza 2,16)

➔ Wersety 5-6

Co oznacza porwanie Syna do tronu Bożego? (Ewangelia Marka 16,19)

» *Syn, który miał rządzić wszystkimi narodami laską żelazną, jest również opisany w Psalmie 2,7-9. Jest to wyraźne odniesienie do Mesjasza. Werset 5. opisuje narodziny i wniebowstąpienie Jezusa.*

Dalej opisana jest kobieta po narodzeniu Mesjasza. Chodzi więc o społeczność chrześcijańską Nowego Testamentu. Jest ona prześladowana przez smoka (= szatana). Przez jaki okres?

Co w tym czasie robi Bóg?

➔ Wersety 7-9

Znowu chodzi o walkę w niebie, która została już opisana w wersetach 3-4. Czego dowiadujemy się o tej walce?

» *Imię Michał oznacza „któż jest jak Bóg”. W Księdze Daniela 12,1 jest mowa o tym, że Michał wstawia się za swoim ludem i ocala go z wielkiego ucisku (por. Ewangelia Mateusza 24,21). Tu może chodzić tylko o Jezusa. Michał to określenie Jezusa, zanim stał się człowiekiem.*

➔ Wersety 10-12

Jak zakończyła się walka między Chrystusem a szatanem?

» *Kiedy Jezus umarł na krzyżu, szatan został pokonany i ostatecznie wyrzucony z nieba (por. Ewangelia Jana 12,31-33; List do Hebrajczyków 2,14).*

➔ Wersety 13-16

Tutaj znowu zaczyna się nowy wątek, równoległy do wersetów 5. i 6. Co robi smok? (werset 13)

Jakie są tu paralele do wersetu 6? (werset 14)

Jak długo trwają te prześladowania? (werset 14)

» *Ten okres czasu jest nam znany z Księgi Daniela 7,25 i 12,7, gdzie opisana jest papieska dominacja i prześladowanie Kościoła. Paralele między wersetami 6. i 14. pokazują, że chodzi tu o ten sam okres czasu. W prorocत्वach biblijnych miesiąc ma 30 dni, a rok 360 dni. Ten okres czasu jest określony jako 3 i pół czasu (= roku), 42 miesiące lub 1260 dni. Stosując biblijną zasadę „dzień za rok”, daje nam to okres 1260 lat. Odpowiada to okresowi dominacji papieskiej w średniowieczu od 538 do 1798 roku (więcej na ten temat w temacie nr 62).*

Jak zareagował szatan na to, że Bóg zapewnił schronienie swojemu Kościołowi? (werset 15)

» *Szatan zaatakował Kościół tam, gdzie Bóg przygotował dla niego schronienie. Wody reprezentują narody, które szatan był w stanie wykorzystać (por. Księga Apokalipsy 17,15). Historia pokazuje nam, że siłą prześladowczą był najpierw pogański Rzym, a następnie państwo będące pod kontrolą papieskiego Rzymu.*

W jaki sposób Bóg pomógł Kościołowi? (werset 16)

» *„Morze” symbolizuje narody, natomiast „ziemia” oznacza obszar, który jest słabo za-*

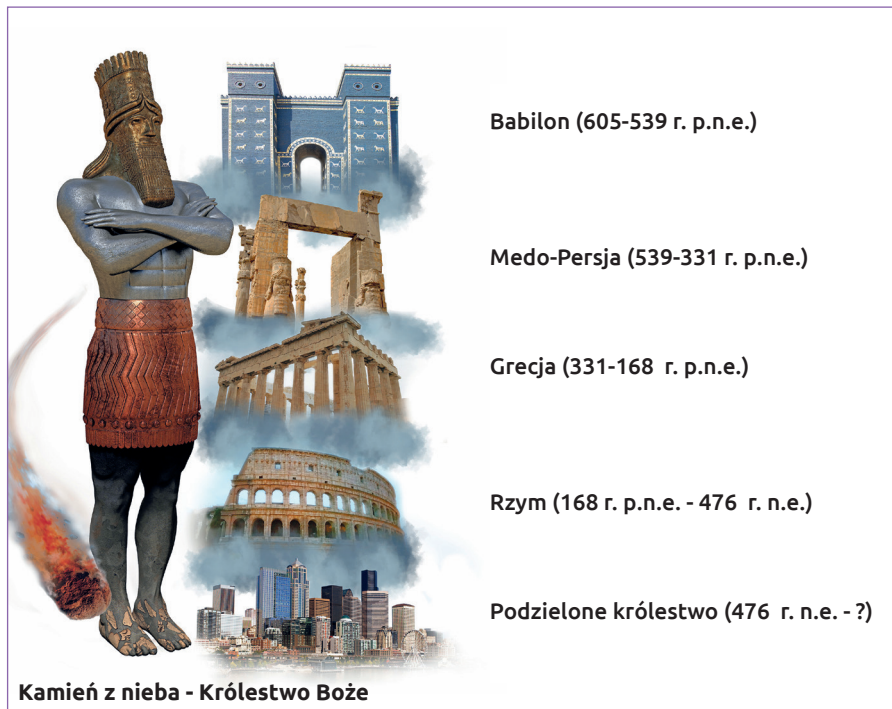
Dodatek do tematu 60: Eliasz i kobieta z 12. rozdziału Księgi Apokalipsy

Proroctwo z 12. rozdziału Księgi Apokalipsy można najlepiej zrozumieć, widząc, że opiera się ono na historii ze Starego Testamentu, a mianowicie na historii Eliasza (1 Księga Królewska 17-19). Poniższa tabela pokazuje podobieństwa między Eliaszem a kobietą z Apokalipsy 12.

Eliasz	Kobieta z 12. rozdziału Apokalipsy
Izrael odszedł od Boga. Kult pogański w dużej mierze wyparł kult Boga.	Kościół chrześcijański odchodzi coraz bardziej od Boga. Kult pogański wypiera kult prawdziwego Boga.
Boże przykazania zostały porzucone (1 Księga Królewska 18,18).	Kościół, który dopuścił się odstępstwa, usiłuje dokonać zmian w Dekalogu (Księga Daniela 7,25)
Król izraelski, Achab, ożenił się z poganką Izebel.	Następuje połączenie Kościoła i państwa (zwierzę).
Była niewielka mniejszość, która pozostała wierna Bogu; jej przedstawicielem był Eliasz.	Jest niewielka mniejszość, która pozostaje wierna Bogu, reprezentowana przez kobietę.
Nastąpiło 3,5 roku suszy (Ewangelia Łukasza 4,25; List Jakuba 5,17).	Jest 3,5 czasu duchowej suszy (Księga Apokalipsy 12,6.14; 13,5).
Doszło do prześladowań. Eliasz musiał uciekać.	Dochodzi do prześladowań. Kobieta musi uciekać (Księga Apokalipsy 12,6.13).
Eliasz uciekł w bezludne miejsce i był karmiony przez Boga.	Kobieta ucieka na pustynię i jest karmiona przez Boga (Księga Apokalipsy 12,6.14).
Po 3,5 latach Eliasz wzywał do decyzji na górze Karmel.	Po 3,5 czasach Bóg wzywa do decyzji poprzez poselstwo trzech aniołów (Księga Apokalipsy 14,6-13).
Należało wybrać między kultem Boga a kultem Baala.	Należy wybrać między kultem Boga a kultem bestii (Księga Apokalipsy 13,4.12.15; 14,6-7).
Bóg miał resztkę, która Go czciła i przestrzegała Jego przykazań (1 Księga Królewska 19,19).	Istnieje resztkę, która przestrzega przykazań Bożych (Księga Apokalipsy 12,17; 14,12).
Resztkę miała proroków (Eliasz i inni).	Resztkę ma świadectwo Jezusa, które jest duchem proroctwa (Księga Apokalipsy 12,17; 19,10).

Ogień spadł z nieba (od Boga).	Ogień spada z nieba (Księga Apokalipsy 13,13, od szatana).
Zaczął padać deszcz, gdy Izrael na nowo opowiedział się po stronie Boga.	Kościół otrzymuje nowe wylanie Ducha Świętego (deszcz późny) – (Księga Joela 3,1-5; Księga Apokalipsy 18,1).
Nastąpił sąd nad kaptanami Baala.	Następuje sąd nad zwierzęciem (Księga Apokalipsy 19,17-21).
Eliasz został żywo zabrany do nieba.	Ostatnie pokolenie zostaje żywo zabrane do nieba (1 List do Tesaloniczan 4,17).

» Kamień uderzający w stopy posągu przedstawia Królestwo Boże, które zostanie ustanowione wraz z powtórным przyjściem Jezusa Chrystusa.

Babilon (605-539 r. p.n.e.)

Medo-Persja (539-331 r. p.n.e.)

Grecja (331-168 r. p.n.e.)

Rzym (168 r. p.n.e. - 476 r. n.e.)

Podzielone królestwo (476 r. n.e. - ?)

Jak Nabuchodonozor zareagował na to proroctwo? (wersety 46-49)

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

61 BÓG ZNA PRZYSZŁOŚĆ

Historia świata zostaje przepowiedziana

Daniel był młodym człowiekiem, który urodził się oraz wychował w Jerozolimie i był świadkiem tego, jak jego miasto zostało obleżone i zdobyte przez armię babilońską. On sam został deportowany do Babilonu wraz z trzema przyjaciółmi. Tam zostali wykształceni w naukach babilońskich, a następnie służyli królowi Babilonu. Nie było łatwo w tym środowisku pozostać wiernymi Bogu, ale oni zdecydowali się postawić Boga na pierwszym miejscu we wszystkim. Bóg im błogostawił i dał im więcej mądrości niż wszystkim mędrcom Babilonu. Dał także Danielowi dar interpretowania proroczych snów. Dar ten miał zostać wkrótce wykorzystany, gdy Bóg wyjawiał babilońskiemu królowi Nabuchodonozorowi przyszły bieg historii świata.

➔ Księga Daniela 2,1-30

Jaki problem miał król Nabuchodonozor? (wersety 1-2)

Czego król oczekiwał od swoich mędrców, magów i wróżbitów? (wersety 3-11)

Jak zareagował Nabuchodonozor, gdy nie potrafili mu opowiedzieć ani wyłożyć snu? (wersety 12-13)

Co zrobił Daniel, gdy dowiedział się o wyroku śmierci? (wersety 14-18)

W jaki sposób Bóg wysłuchał modlitwy Daniela i jego trzech przyjaciół? (wersety 19-25)

» W dziękczynnej modlitwie Daniela znajduje się już wskazówka dotycząca tego, czego dotyczył ten sen: „On to zmienia okresy i czasy, usuwa królów i ustanawia królów” (werset 21). Chodzi zatem o powstawanie i upadek królestw.

Z jaką postawą Daniel stanął przed królem, gdy Bóg wyjawiał mu odpowiedź? (wersety 26-30)

» Daniel odważnie wyznaje, że jest Bóg w niebie, który jako jedyny może wyjawić tę tajemnicę. Pozostaje jednak pokorny i oddaje całą chwałę Bogu.

Jakich wskazówek udziela Daniel odnośnie tego, czego dotyczył sen? (wersety 28-29)

» Daniel potrafił nawet powiedzieć królowi, o czym ten myślał przed zaśnięciem. Król zastanawiał się mianowicie nad tym, co przyniesie przyszłość, i właśnie to objawił mu Bóg poprzez sen. Najpóźniej w tym momencie Daniel miał już pełną uwagę Nabuchodonozora.

Co Nabuchodonozor ujrzał w swoim śnie? (wersety 31-35)

Co symbolizuje głowa ze złota? (wersety 36-38)

» Sen w imponujący sposób opisuje powstanie i upadek czterech światowych imperiów, i to w większości z wyprzedzeniem wielu stuleci. Głowa ze złota symbolizuje Babilon (605–539 r. p.n.e.).

Jakie królestwa miały panować po Babilonie? (werset 39)

» Po Babilonie powstała Medo-Persja (539–331 r. p.n.e.), która wiele lat później została pokonana przez Grecję (331–168 r. p.n.e.). Oba te mocarstwa zostają wymienione z nazwy w dalszej części Księgi Daniela (por. 8,20-21; 11,2-4).

Jak jest opisane czwarte królestwo? (werset 40)

» Czwartym królestwem był „żelazny Rzym”, który panował ponad 600 lat (168 r. p.n.e. – 476 r. n.e.).

Co miało nastąpić po czwartym królestwie? (wersety 41-43)

» Czwarte królestwo, mianowicie Rzym, nie miało zostać pokonane przez kolejną światową potęgę, lecz po prostu się rozpaść. Dokładnie to się wydarzyło, dając podwaliny pod podzieloną Europę i podzielony świat. Miało pojawić się wiele prób ponownego zjednoczenia tego podzielonego świata, ale bezskutecznie. Karol Wielki, Napoleon czy Hitler potamali sobie na tym zęby. Również Unii Europejskiej nie uda się w pełni zjednoczyć Europy. Tak samo wszelkie próby ustanowienia rządu światowego zakończą się niepowodzeniem. Proctwo mówi: „...nie będą się odznaczać spoistością, podobnie jak żelazo nie da pomieszać się z gliną” (werset 43).

Co symbolizuje kamień, który uderza posąg w stopy i go niszczy? (wersety 44-45)

Wydarzenie	Werset w 7. rozdziale księgi Daniela			
Mały róg	8	-	21	24-25
Sąd	9-10	13	22a	26a
Powtórne przyjście	11-12	14	22b	26b-27

» Biblia opisuje tutaj, że po zakończeniu działalności małego rogu w średniowieczu w niebie rozpoczyna się sąd, w którym Bóg usprawiedliwia swoich wiernych. Sąd ten kończy się krótko przed powrotem Jezusa, ponieważ przy Jego przyjsciu Jego wierni otrzymają królestwo Boże i będą w nim żyć wiecznie.

Oto kolejny przegląd historii świata opisany w drugim i siódmym rozdziale Księgi Daniela.

Królestwo	Księga Daniela 2.	Księga Daniela 7.
Babilon	Głowa ze złota	Lew
Medo-Persja	Pierś wykonana ze srebra	Niedźwiedź
Grecja	Brzuch i łędźwie z miedzi	Pantera
Pogański Rzym	Nogi z żelaza	Potwór
Podzielone królestwo i Rzym papieski	Stopy i palce wykonane z żelaza i gliny	10 rogów => mały róg
Sąd		Sąd
Powtórne przyjście Jezusa	Kamień	Królestwo Boże

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

62 ANTYCHRYST ZDEMASKOWANY

Walka szatana z prawdą

W ostatnim temacie studiowaliśmy prorocstwo z drugiego rozdziału Księgi Daniela, w którym Bóg przepowiedział bieg historii świata. W szczególności zajmowaliśmy się światowymi imperiami Babilonu, Grecji, Persji i Rzymu, a także podzielonym światem, który nastąpił po Rzymie. **Siódmy rozdział Księgi Daniela** opowiada o tych samych imperiach, ale zdradza więcej szczegółów, ujawniając nadejście antychrysta.

➔ Wersety 1-7.16-17.23-24

Daniel używa w swoim opisie różnych symboli, które są wyjaśnione przez samą Biblię. Jakie jest znaczenie symboli wymienionych poniżej?

Symbole	Wyjaśnienie	Tekst biblijny
Morze		Księga Izajasza 17,12; Księga Apokalipsy 17,15
Wiatry		Księga Jeremiasza 49,36-37
Zwierzęta		Księga Daniela 7,17
Rogi		Księga Daniela 7,24

Daniel widzi cztery imperia wyłaniające się z morza narodów. Jak są one opisane? Jak są wyjaśnione?

» **Cztery zwierzęta symbolizują te same imperia, które są przedstawione również w drugim rozdziale Księgi Daniela, a mianowicie Babilon, Medo-Persję, Grecję i Rzym.**

- Lew reprezentuje Babilon. Dla Daniela był to bardzo dobrze znany symbol, jako że lew był w narodowym godle Babilonu (por. Księga Jeremiasza 4,5-7).
- Niedźwiedź przedstawia Medo-Persję. Fakt, że niedźwiedź jest podniesiony z jednej strony, ilustruje supremację Persów w tym podwójnym imperium. Trzy żebra reprezentują „łup”, który Medowie i Persowie zdobyli na drodze do stania się światową potęgą. Pokonali trzy inne wielkie imperia: Lidię, Babilon i Egipt.
- Pantera z czterema skrzydłami reprezentuje błyskawiczny sukces greckiego króla Aleksandra Wielkiego. Cztery głowy to cztery królestwa, na które rozpadło się jego imperium. Więcej na ten temat dowiemy się przy okazji studiowania ósmego rozdziału Księgi Daniela.
- Brutalna bestia z żelaznymi zębami (która pożerała, miażdżyła i deptała; por. werset 7) przypomina nam żelazne nogi posągu z drugiego rozdziału Księgi Daniela (kruszy, miażdży i łamie; por. Księga Daniela 2,40) i opisuje Cesarstwo Rzymskie (por. wersety 19 i 23).
- Dziesięć rogów czwartej bestii reprezentuje królestwa, które miały się wyłonić z Imperium Rzymskiego (por. werset 24).

➔ Wersety 8.19-27

Jak opisany jest mały róg i jego działanie?

» Cechy małego rogu

- Lokalizacja: ma swój początek między 10 rogami. Stoi więc na terytorium starożytnego Cesarstwa Rzymskiego.
- Czas: pochodzi z czasów państw następujących po Imperium Rzymskim, tj. po upadku cesarstwa w 476 r. n.e.
- Rodzaj: bardzo różni się od innych rogów. Nie jest potęgą jedynie polityczną, ale religijno-polityczną.
- Wojny: wyrzywa trzy z dziesięciu rogów, co oznacza, że niszczy trzy królestwa, które wyłoniły się z Imperium Rzymskiego.
- Zachowanie: bluźni Bogu, prześladowuje wierzących i próbuje zmienić Boże prawo.
- Czas trwania: króluje przez „czas, czasy i pół czasu”, co zgodnie z proroczą rachubą czasu oznacza 1260 lat (w kontekście proroczym dzień oznacza rok; por. Księga Apokalipsy 12,6.14; Księga Liczb 14,34; Księga Ezechiela 4,6).

Jest tylko jedna władza, która spełnia te kryteria, a jest nią papieństwo. Po tym, jak rzymski cesarz przeniósł swoją rezydencję z Rzymu do Konstantynopola w 324 r., biskup Rzymu stopniowo wypełnił powstałą pustkę w Rzymie. Nabrało to jeszcze większego znaczenia po upadku zachodniego cesarstwa w 476 roku. Kiedy cesarz wschodniorzymski Justynian w 533 r. dekretem uczynił biskupa Rzymu głową Kościołów chrześcijańskich, trzy królestwa nie chciały podporządkować się zwierzchnictwu papieża, a mianowicie Ostrogoci, Wizygoci i Wandalowie. Zostały one zniszczone przez armie wschodniorzymskie. To otworzyło papieżowi drogę do stania się głową Kościoła w 538 roku. Twierdzi on, że jest zastępcą Chrystusa na ziemi, a zatem, że jest nieomylny. Pozwolił się czcić jako „Ojciec Święty” i twierdzi, że ma moc odpuszczania grzechy. Właśnie to Biblia nazywa bluźnierstwem (por. Ewangelia Marka 2,7; Ewangelia Jana 10,33; Ewangelia Mateusza 23,9). Ponadto papieństwo stworzyło własną wersję Dziesięciu Przykazań, w której usunięto drugie przykazanie, zabraniające czczenia obrazów, i przeniesiono dzień odpoczynku, o którym mowa w czwartym przykazaniu, z szabatu (soboty) na niedzielę. Chrześcijanie, którzy chcieli nadal podążać za Biblią, byli okrutnie prześladowani w średniowieczu. Historycy szacują, że ponad 50 milionów ludzi zostało zabitych za wiarę na rozkaz Kościoła. Czas dominacji papieństwa w średniowieczu można datować na lata 538–1798 n.e. W 538 roku w życie wszedł edykt Justyniana wraz z klęską Ostrogotów, którzy do tego czasu okupowali Rzym. Natomiast w roku 1798 Napoleon, za pośrednictwem swojego generała Berthier’a, uwięził papieża i zesłał go na wygnanie. Tym samym władza sprawowana przez Kościół w średniowieczu została złamana, dokładnie po 1260 latach.

➔ Wersety 9-15.21-22.26-27

Jakie wydarzenie rozpoczęło się po zakończeniu panowania małego rogu?

» Po panowaniu małego rogu rozpoczyna się sąd w niebie, który odbywa się „na korzyść świętych Najwyższego” (werset 22). Kolejność: 1.) mały róg, 2.) sąd 3.) powtórne przyjście Jezusa jest w 7. rozdziale Daniela wielokrotnie podkreślana.

➔ Psalm 7,9-12

Jakie są konsekwencje sądu według tych słów?

» Jest tu mowa o dwóch ważnych konsekwencjach sądu. Z jednej strony wierzący zostają usprawiedliwieni, gdyż zostali niesprawiedliwie oskarżeni i oczernieni. Bóg wstawia się za nimi na sądzie i wydobywa ich sprawiedliwość na światło dzienne. Z drugiej strony, sąd kładzie kres niegodziwości bezbożnych. Dlatego dla pisarzy Biblii poselstwo o sądzie było nie tylko poważnym przestaniem (a takim jest!), ale przede wszystkim wyzwalającą, dobrą nowiną, czyli ewangelią.

➔ Psalm 9,5-11

Po czyjej stronie jest Bóg jako sędzia na sądzie?

Które słowa Dawida wskazują na jego ufność w obliczu sądu?

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

63 DOBRA NOWINA O SĄDZIE

Nareszcie sprawiedliwość

Biblia w wielu miejscach wspomina o Bożym sądzie, zarówno w Starym, jak i Nowym Testamencie. Oczywiście, przestanie sądu jest poważną sprawą i wzywa nas do poważnego traktowania Boga. Jednak, jak się za chwilę przekonamy, Boży sąd jest przede wszystkim dobrą nowiną, która wyzwala.

➔ Ewangelia Mateusza 22,1-14

Kto przyjął zaproszenie? Kto tego nie zrobił? Kto będzie wytracony, a kto zbawiony?

» W tej przypowieści zaproszenie dotarło do wszystkich, niezależnie od tego, co działo się w ich życiu. Na koniec sprawdzono, kto ubrał szatę weselną. W ten sam sposób zaproszenie Ewangelii skierowane jest do wszystkich ludzi. Sąd Boży nie bada, czy dana osoba była dobra czy zła, ale czy przyjęła dar sprawiedliwości Chrystusa, który w Biblii jest porównany do szaty.

➔ Księga Apokalipsy 14,6-7

Jakie poselstwo głosi pierwszy anioł?

» Przesłanie wiecznej Ewangelii obejmuje sąd. Sąd jest dobrą nowiną, jest częścią Bożego planu zbawienia (por. List do Rzymian 2,16).

Przyjrzyjmy się teraz różnym zagadnieniom związanym z sądem. Kiedy nastąpi sąd Boży?

➔ Dzieje Apostolskie 24,25

Paweł mówi tutaj o sądzie. Na jaki czas przypadał sąd z jego perspektywy?

➔ Księga Apokalipsy 22,11-12

Na jaki czas przypada sąd z perspektywy drugiego przyjścia Jezusa?

» Widzimy zatem, że z punktu widzenia pierwszych chrześcijan sąd należał jeszcze do przyszłości, ale z punktu widzenia czasu powrotu Jezusa należy już do przeszłości. Bo skoro Jezus przyjdzie ponownie, aby oddać każdemu według jego uczynków, to sąd musi mieć miejsce wcześniej. Pasuje to do ram czasowych umiejscawiających sąd pomiędzy panowaniem małego rogu a powtórным przyjściem Jezusa, tak jak zostało to opisane w 7. rozdziale Księgi Daniela (zob. temat 62).

➔ Księga Daniela 7,9-10

Kto jest obecny na tym sądzie w niebie?

Na podstawie czego jest wydawany wyrok?

» Księgi zawierają historię naszego życia. Oprócz tych ksiąg istnieje również Księga Życia, do której wpisany jest każdy, kto przyjął Jezusa Chrystusa jako swojego osobistego Zbawiciela (por. List do Filipian 4,3; Księga Apokalipsy 21,27).

➔ Ewangelia Jana 5,22-24,27

Czego Jezus nauczał na temat sądu?

» Jezus jest naszym Zbawicielem, Orędownikiem i Sędzią. To czyni sąd dobrą nowiną, ponieważ Jezus nie przyszedł, aby nas potępić, lecz aby nas zbawić (por. Ewangelia Jana 3,17-18). Jezus mówi tutaj, że nie pójdziemy na sąd, jeśli będziemy w Niego wierzyć. Greckie słowo tłumaczone jako „sąd” („krisin”) oznacza również „potępienie”. Jeśli wierzymy w Jezusa, to na sądzie On jest naszym orędownikiem (adwokatem) oraz sędzią i dzięki temu nie będziemy potępieni.

➔ 2 List do Koryntian 5,10

Co Paweł napisał w tym fragmencie na temat sądu?

➔ List do Efezjan 2,8-10

Stwierdzenie Pawła, że ludzie są sądzeni według swoich uczynków, wydaje się na pierwszy rzut oka nie zgadzać z tym, co mówią powyższe wersety. Co Paweł mówi tutaj o podstawie naszego zbawienia?

» Dla Pawła sąd i ewangelia, czyli usprawiedliwienie przez wiarę, nie przeczą sobie. Fundamentem naszego zbawienia pozostaje jedynie łaska, którą przyjmujemy przez wiarę. Jednak ta łaska nas zmienia, co uwidacznia się w naszych uczynkach. Bóg zna nasze serca. Nie potrzebuje przeprowadzać procesu sądowego, aby wiedzieć, kto ma Chrystusa w sercu, a kto nie. Jednak na sądzie przedstawia On nasze zmienione życie, aby udowodnić innym istotom we wszechświecie, że Chrystus jest panem naszego życia i że szanujemy prawo obowiązujące w Jego królestwie. **Decydującym pytaniem jest to, czy przyjęliśmy odkupienie przez Jezusa i czy przy Nim trwamy.** Wtedy stoimy przed Bogiem nie z naszą własną sprawiedliwością, lecz ze sprawiedliwością Chrystusa. Jezus powiedział: „Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego” (Ewangelia Jana 3,18). Ten punkt jest niezwykle ważny, aby zrozumieć sąd! Kto jest odkupiony przez Jezusa, nie zostaje na sądzie potępiony, lecz uniewinniony. **Na sądzie nie zapada decyzja, czy zostaniemy zbawieni, lecz zostaje objawione, czy jesteśmy zbawieni.** Tym samym poselstwo o sądzie nie zaprzecza sprawiedliwości przez wiarę, lecz wręcz ją wzmacnia!

dwie fazy służby w ziemskiej świątyni, tak też są dwie fazy służby w niebiańskiej świątyni. Pierwsza faza rozpoczęła się po ukrzyżowaniu, zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa, a druga po zakończeniu okresu 2300 wieczorów i poranków. Biblijna zasada dzień za rok pozwala nam ustalić, że chodzi tu o 2300 lat. Jest to najdłuższy okres prorocy w Biblii.

➔ Wersety 15-19.26

Na jaki czas wskazuje ten okres 2300 lat?

» Koniec 2300 lat sięga czasów ostatecznych. Jeśli porównamy ze sobą ósmy i dziewiąty rozdział Księgi Daniela (patrz dodatek), to natychmiast zauważamy, że oczyszczenie świątyni w rzeczywistości reprezentuje sąd, opisany w siódmym rozdziale Księgi Daniela, który ma miejsce przed powrotem Jezusa. Na tym sądzie Bóg ujawnia, że Jego dzieci przyjęły zbawienie w Jezusie Chrystusie, odpierając tym samym zarzuty szatana, który nieustannie oskarża wierzących (por. Księga Apokalipsy 12, 10). W czasie, gdy trwa sąd w niebie, Bóg powołuje swój Kościół czasów ostatecznych na ziemi, aby głosił przesłanie z Księgi Apokalipsy 14, 6-7: „godzina sądu Jego nadeszła” i przez ten Kościół Bóg przywraca prawdę o świątyni (= wieczną Ewangelię).

➔ Werset 27

Jaki problem ma Daniel po zakończeniu wizji?

» W wyjaśnieniu tej wizji Daniel nie otrzymuje wytłumaczenia 2300 wieczorów i poranków. W następnym temacie zobaczymy, że Danielowi zostaje to wyjaśnione dopiero wiele lat później, kiedy anioł Gabriel ponownie do niego przychodzi.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

64 GODZINA SĄDU (CZĘŚĆ 1)

Najdłuższy okres prorocy w Biblii

Proroctwa Księgi Daniela zapisane w rozdziałach 2., 7., 8. i 10. zasadniczo opisują ten sam okres, tj. od czasów Daniela do powrotu Jezusa. Rzucając na niego światło z różnych perspektyw i przez to skupiają się na różnych jego aspektach. Przyjrzyjmy się ponownie zestawieniu proroctw z rozdziału drugiego i siódmego.

Królestwo	Księga Daniela 2.	Księga Daniela 7.
Babilon	Głowa ze złota	Lew
Medo-Persja	Pierś ze srebra	Niedźwiedź
Grecja	Brzuch i łędźwie z miedzi	Pantera
Rzym pogański	Nogi z żelaza	Potwór
Podzielone królestwa świata i Rzym papieski	Stopy i palce z żelaza i gliny	10 rogów => mały róg
Sąd		Sąd
Powtórne przyjście Jezusa	Kamień	Królestwo Boże

Ósmy rozdział Księgi Daniela opisuje ten sam okres, ale przyjmuje zgoła odmienną perspektywę, w której zwraca uwagę na służbę świątynną.

➔ Wersety 1-4

Jakie zwierzę jest tutaj opisane? Czego dowiadujemy się o jego działaniach?

Jakie królestwo jest reprezentowane przez to zwierzę? (werset 20)

» Interesujące są tu podobieństwa do siódmego rozdziału Księgi Daniela, w którym Medo-Persja jest reprezentowana przez niedźwiedzia (Księga Daniela 7, 5). Niedźwiedź jest podniesiony z jednej strony i ma trzy żebra w pysku. Baran ma dwa rogi o nierównej długości i bodzie w trzech kierunkach: na zachód, na północ i na południe. Najwyraźniej Medo-Persja

przyszła ze wschodu. Te trzy kierunki świata wskazują na trzy wielkie mocarstwa: Babilon (na zachodzie), Lidię (na północy) i Egipt (na południu), które Medo-Persja musiała pokonać, aby dojść do władzy.

➔ Wersety 5-8

Jakie zwierzę przychodzi po baranie? Co robi to zwierzę?

Jakie królestwo reprezentuje to zwierzę? (werset 21)

» Kozioł przychodzi z zachodu. Grecja zaatakowała Medo-Persję od zachodu i pokonała ją.

Co oznaczają pozostałe cztery rogi? (werset 22)

» Ponownie mamy interesujące paralele do siódmego rozdziału Księgi Daniela. Tam Grecję reprezentuje pantera z czterema głowami. Pantera jest bardzo szybkim zwierzęciem. Kozioł jest również opisany jako bardzo szybki i posiadający cztery rogi.

➔ Werset 9

Jaka moc jest opisana jako kolejna?

» Analiza gramatyki hebrajskiej tych wersetów wyjaśnia, że wyrażenie „z jednego z nich” nie odnosi się do rogów, ale do stron świata z wersetu 8. Tak więc mały róg nie powstaje z jednego z czterech rogów, ale przychodzi z jednego z wymienionych wcześniej kierunków świata.

Jakie imperium zapanowało po upadku Grecji? (patrz tabela)

» Mały róg w swojej działalności poziomej (dot. tego, co dzieje się na ziemi) reprezentuje Imperium Rzymskie. Określenie „wspaniałemu krajowi” odnosi się do państwa izraelskiego, które zostało podbite przez Rzymian.

➔ Wersety 10-12

Czego dowiadujemy się tutaj o działalności małego rogu?

» Jest tu opisana pionowa działalność małego rogu, gdyż walczy on ze świątynią i z Jezusem. Świątynia przedstawia Ewangelię Jezusa Chrystusa, dzięki której ludzie uzyskują przebaczenie grzechów i zyskują życie wieczne (por. tematy 38. i 39. z tej serii). Ewangelia podkreśla, że Jezus jest naszym jedynym pośrednikiem i kapłanem i że tylko przez Niego mamy dostęp do Ojca. Mały róg atakuje tę prawdę i rzuca ją na ziemię, wprowadzając innych pośredników oraz innych kapłanów.

Jakie wyjaśnienie otrzymuje Daniel odnośnie małego rogu? (wersety 23-25)

» Podobieństwa do małego rogu z siódmego rozdziału Księgi Daniela są oczywiste: obydwie prześladowają Kościół (Księga Daniela 7,21.25; 8,10.24), wywyższają się i bluźnią Bogu (Księga Daniela 7,8.25; 8,11 12.24-25) oraz zostają zniszczeni przez Boga (Księga Daniela 7,11.26; 8,25). To wskazuje na to, że obydwa symbolizują tę samą władzę, a mianowicie Rzym papieski. Mały róg z ósmego rozdziału przedstawia zatem Rzym pogański (= działalność pozioma) oraz Rzym papieski (działalność pionowa). W siódmym rozdziale mały róg stanowi część czwartego zwierzęcia (= Rzymu) i jest przez to kontynuacją starego pogańskiego imperium rzymskiego.

➔ Wersety 13-14

Dokąd prawda o świątyni ma być powalona na ziemię? Co dzieje się pod koniec tego okresu?

» Słowo przetłumaczone tutaj jako „odzyska swoje prawa” (werset 14) oznacza również „będzie oczyszczona”, „będzie usprawiedliwiona” lub „będzie przywrócona”. Jest to wyraźne odniesienie do wielkiego Dnia Pojednania opisanego w Księdze Kapłańskiej, w rozdziale 16. Gwoli wyjaśnienia: służba w świątyni składała się z dwóch faz: służby codziennej i służby dorocznej. W służbie codziennej wyznawane grzechy Izraelitów były symbolicznie przenoszone na świątynię. Raz do roku, w wielkim Dniu Pojednania, świątynia (a przez to też i lud) zostawała oczyszczana z grzechów (por. Księga Kapłańska 16,16-30). W trakcie tego procesu składano na ofiarę barana i dwa kozły (te same zwierzęta, które zostały użyte jako symbole w ósmym rozdziale Księgi Daniela). Nowy Testament opisuje świątynię Starego Testamentu jako obraz lub cień niebiańskiej świątyni (por. List do Hebrajczyków 8,1-5). Jak były

Dodatek do tematu 64:**Zestawienie wyjaśnienia prorocत्व z rozdziałów 2., 7. i 8. Księgi Daniela**

Królestwo	Księga Daniela 2	Księga Daniela 7	Księga Daniela 8
Babilon	Głowa ze złota	Lew	
Medo-Persja	Pierś i ramiona ze srebra	Niedźwiedź	Baran
Grecja	Biodra z miedzi	Pantera	Kozioł
Rzym pogański	Nogi z żelaza	Czwarte zwierzę	Mały róg (działalność pozioma)
Podzielone królestwa świata i Rzym papieski	Stopy i palce z żelaza i gliny	10 rogów => mały róg	Mały róg (działalność pionowa)
Sąd		Sąd	Oczyszczenie świątyni
Powtórne przyjście Jezusa	Kamień	Królestwo Boże	Zniszczenie małego rogu

» Wyraźnie widać związek między rozdziałem 8. i 9. Księgi Daniela. W obu rozdziałach Gabriel rozmawia z prorokiem. Rozdział 8. kończy się tym, że Daniel nie zrozumie wizji. W rozdziale 9. Gabriel przychodzi do niego, aby mu dać wyjaśnienie. Rozdziały 2. i 7. zawierają wizję oraz jej pełne wyjaśnienie. Rozdział 8. natomiast zawiera wizję i tylko częściowe wyjaśnienie; 2300 wieczorów i poranków nie zostaje wyjaśnionych Danielowi. Rozdział 9. nie zawiera wizji, lecz zawiera wyjaśnienie. Musi więc ono odnosić się do 2300 wieczorów i poranków z rozdziału 8.

➔ Werset 24

Bóg wyznacza dla swojego ludu, Izraela, okres 70 tygodni, co według zasady „dzień za rok” oznacza 490 lat. Co miało się wydarzyć pod koniec tego czasu? Przez kogo wydarzenia te zostały wypełnione?

» Naród Izraelski wielokrotnie nie dotrzymywał wierności Bogu, a Bóg zawsze mu przebaczał. Teraz jednak Bóg wyznacza ostateczny czas 490 lat. Wydarzenia pod koniec tego okresu wskazują na Jezusa Chrystusa, który dokonał tego wszystkiego przez swoją śmierć, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie.

➔ Werset 25

Kiedy rozpoczyna się tych 70 tygodni lub 490 lat?

» Punktem wyjścia jest dekret o odbudowie Jerozolimy. W sprawie powrotu Izraelitów zostały wydane trzy dekryty, ale dopiero ostatni doprowadził do odbudowania miasta. Według Księgi Ezdrasza 7,7 dekret ten został wydany w siódmym roku panowania perskiego króla Artakserksesa, tj. w 457 r. p.n.e. Tłumaczenie Współczesnej Biblii Gdańskiej odwołuje się do wersetu 25. w następujący sposób: „Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy aż do Księcia Mesjasza będzie siedem tygodni i sześćdziesiąt dwa tygodnie. Zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych”. Tak więc 7+62=69 tygodni (tj. 483 lata) powinno upłynąć, zanim pojawi się Mesjasz. Tak więc w tym miejscu prorocтво przechodzi od 457 r. p.n.e. do roku 27 n.e. (zauważ, że nie było roku zerowego, więc liczymy -2, -1, 1, 2...). Właśnie w tym roku Jezus został ochrzczony, namaszczony Duchem Świętym do swojej służby i tym samym stał się Mesjaszem (= namaszczonym, por. Ewangelia Marka 1,15; List do Galacjan 4,4). Jednak ono nie kończy się w tym miejscu.

➔ Wersety 26-27

Co miało się stać po 62 tygodniach, a dokładniej w połowie ostatniego tygodnia?

» W wersetach 24-27 używany jest hebrajski paralelizm, w którym na przemian jest mowa o mieście i o Mesjaszu. W połowie ostatniego tygodnia Mesjasz miał znieść ofiary krwawe i z pokarmów. Stało się to wiosną 31 roku, kiedy Jezus złożył swoje życie w ofierze na krzyżu, sprawiając, że wszystkie ofiary ze zwierząt stały się zbyteczne. Na potwierdzenie tego faktu zastona w świątyni została rozdarta (Ewangelia Mateusza 27,51). Wraz z końcem 490 lat w 34 r. n.e. czas dla narodu izraelskiego dobiegł końca i Ewangelia trafiła do pogan. Stało się to za sprawą prześladowań Kościoła chrześcijańskiego, które rozpoczęły się po ukamienowaniu Szczepana (por. Dzieje Apostolskie 8,1-4). Proroctwo przepowiedziało również zniszczenie świątyni i całego miasta. Stało się to w 70 roku, kiedy rzymscy żołnierze podbili Jerozolimę i zburzyli to miasto oraz świątynię.

Poniższy przegląd podsumowuje strukturę wersetów 24-27 oraz przeskok między opisanymi miastem i Mesjaszem. Fragmenty podkreślone dotyczą miasta, a pogrubione Mesjasza.

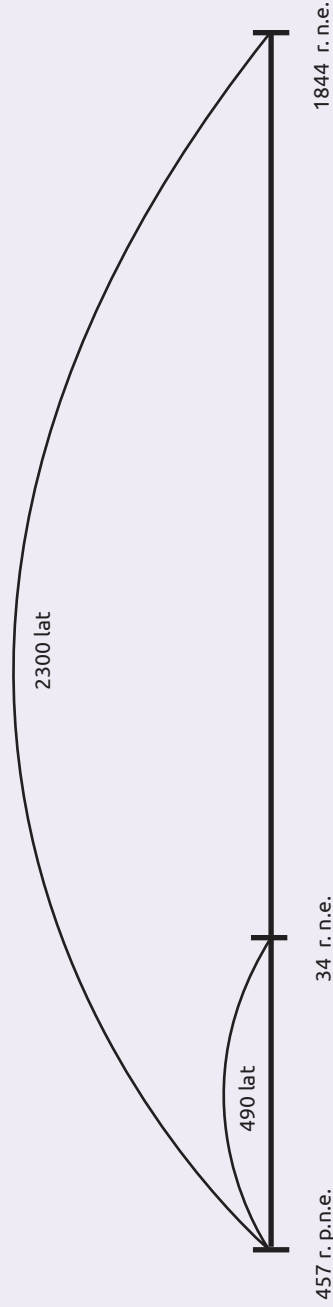
„Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono nad twoim ludem i twoim świętym miastem na zakończenie przestępstwa, na zgładzenie grzechów i na przebranie za nieprawość, na wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości, na opieczutowanie widzenia i prorocтва oraz na namaszczenie Najświętszego” (werset 24)	
„Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy aż do Księcia Mesjasza będzie siedem tygodni i sześćdziesiąt dwa tygodnie. Zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych” (werset 25)	
„A po tych sześćdziesięciu dwóch tygodniach zostanie zabity Mesjasz, lecz nie za siebie” (werset 26a).	„Utrwali przymierze z wieloma na jeden tydzień. A w połowie tego tygodnia sprawi, że ustanie ofiara spalana i ofiara z pokarmów” (werset 27a)
„A lud księcia, który przyjdzie, zniszczy miasto i świątynię i jego koniec nastąpi wśród powodzi, i do końca wojny są postanowione spustoszenia” (werset 26b).	„a przez mnóstwo obrzydliwości uczyni spustoszenie aż do końca, i wyleje się to, co postanowione, na tego, który ma być spustoszony” (werset 27b).

* wszystkie teksty w przekładzie Współczesnej Biblii Gdańskiej (UBG)

Dodatek do tematu 65: 70 tygodni i 2300 wieczorów i poranków

„A ten odpowiedział mu: Aż do dwóch tysięcy trzystu wieczorów i poranków, potem świątynia znowu wróci do swojego prawa (hebr.: „tsádaq” = oczyścić, usprawiedliwić, przywrócić”).

Księga Daniela 8,14

„Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono twojemu ludowi twojemu miastu świętemu (hebr.: „cháthak” = odcięto”).

Księga Daniela 9,24

a ich wypetnieniem. Na przykład podczas dorocznego święta Paschy zabijano baranka paschalnego, który wskazywał na Jezusa, prawdziwego Baranka Bożego, który poniósł grzech świata (Ewangelia Jana 1,29). Jezus umarł dokładnie w roku przepowiedzianym w 9. rozdziale Księgi Daniela, w czasie Święta Paschy. Jego zmartwychwstanie nastąpiło dokładnie dwa dni później, w dniu Święta Pierwocin. Pięćdziesiątnica miała miejsce dokładnie 50 dni później, podczas Święta Tygodni. Na tej podstawie William Miller doszedł do wniosku, że oczyszczenie świątyni z Księgi Daniela 8,14, które było wyraźnym odniesieniem do oczyszczenia świątyni w Dniu Pojednania (por. Księga Kaptkańska 16), musi w 1844 roku nastąpić dziesiątego dnia siódmego miesiąca (por. Księga Kaptkańska 23,27) według kalendarza żydowskiego. Przypadało to na 22 października 1844 roku. Tego dnia Miller i jego zwolennicy z wielką niecierpliwością oczekiwali powrotu Jezusa. Kiedy Jezus nie przyszedł, przeżyli ogromne rozczarowanie. Zadawali sobie pytanie, gdzie popełnili błąd. Obliczenia dotyczące czasu były tak wiarygodne, że nawet krytycy Millera nie mogli ich obalić. W końcu zrozumieli, że świątynią, której oczyszczanie rozpoczęło się po zakończeniu 2300 wieczorów i poranków, nie jest ziemia, lecz niebiańska świątynia (por. List do Hebrajczyków 8,1-5 i 9,23-24). Zdali sobie sprawę, że oczyszczenie świątyni odnosi się do niebiańskiego sądu przed powrotem Jezusa. W proroctwie z 10 rozdziału Księgi Apokalipsy znaleźli swoje rozczarowanie oraz misję dalszego głoszenia poselstwa trzech aniołów z Księgi Apokalipsy 14,6-11. Ośmieleni, wdzięczni i pełni gorliwości przyjęli polecenie: „Trzeba ci znów prorokować o ludach, narodach, językach i o wielu królach”. Zrozumieli, że prorocтво o 2300 wieczorach i porankach było najdłuższym okresem proroczym w Biblii, a ponadto, że nie będzie więcej prorocत्व dotyczących czasu przyszłych wydarzeń – „czasu już nie będzie” (UBG). Pod wieloma względami ich doświadczenie jest podobne do doświadczenia uczniów Jezusa po Jego zmartwychwstaniu. Byli gorzko rozczarowani, ale Jezus ich pouczył i polecił im zanieść Ewangelię całemu światu (patrz dodatek).

Do dalszej lektury: Ellen G. White, Wielki bój, rozdziały 20-24.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

66 ROZCZAROWANIE I ZADANIE

Powiedz to całemu światu

W pierwszej połowie XIX wieku było wielu chrześcijan trzymających się biblijnej wiary, którzy z wielkim zainteresowaniem studiowali prorocтва Księgi Daniela. Tęsknili oni za powrotem Jezusa i znajdowali wiele zachęty do nierezygnowania z nadziei leżącej w tych prorocत्वach, które wskazywały na ich czasy. **Dziesiąty rozdział Księgi Apokalipsy** opisuje ich doświadczenie.

➔ Wersety 1-4

Jak te wersety opisują wygląd i zachowanie anioła oraz to, co się dzieje potem?

» Opis anioła przypomina opis Jezusa z Księgi Apokalipsy 1,12-16. Wiele przemawia za tym, że tym aniołem jest sam Jezus (w oryginale słowo „anioł” oznacza „pośtaniec”). Stoi on prawą nogą na morzu, a lewą na lądzie, trzyma w ręku otwartą księżeczkę i donośnym głosem obwieszcza swoje poselstwo. Wskazuje to na ogólnoświatowe zwiastowanie. Na skutek jego przestania odzywa się siedem grzmotów. Kiedy Jan chciał to wszystko spisać, został poinstruowany, aby zapieczętował to poselstwo i nie zapisywał go. Siedem grzmotów kojarzy się z siedmioma listami, siedmioma pieczęciami i siedmioma trąbami z Księgi Apokalipsy, które opisują różne aspekty historii Kościoła. Sugeruje to, że siedem grzmotów również opisuje doświadczenie Kościoła, które ma coś wspólnego z otwartą księżeczką.

➔ Wersety 5-7

Co przysięga anioł?

» Anioł przysięga, że od pewnego konkretnego momentu aż do powtórnego przyjścia Jezusa nie będzie już podany żaden czas (okres lub data) dotyczący dopełnienia się tajemnicy Bożej (= Ewangelii).

➔ Wersety 8-10

Jakie doświadczenie ma Jan z tą książeczką?

» Janowi polecono, aby wziął książeczkę i ją zjadł. Oznacza to przyjęcie i głoszenie jej przestania (por. Psalm 19,11 i 119,103; Księga Ezechiela 3,1-3 i 2,8-9; Księga Jeremiasza 15,16; Ewangelia Mateusza 4,4). Książeczka ta jest słodka w ustach, ale potem w żołądku staje się gorzka. Opisuje to związane z nią doświadczenie. Początkowo towarzyszy mu wielką radość, która później przeradza się w gorzkie rozczarowanie.

➔ Werset 11

Jakie zadanie otrzymuje Jan po tym gorzkim doświadczeniu?

» Nakazano Janowi, aby ponownie prorokował „o ludach, narodach, językach i o wielu królach”. Oznacza to, że prorocze przestanie tej otwartej księgi powinno być kontynuowane. To zadanie odpowiada przestaniu trzech aniołów z Księgi Apokalipsy 14,6-11.

Aby zrozumieć to doświadczenie z otwartą książeczką, musimy zdać sobie sprawę, że dziesiąty rozdział Księgi Apokalipsy nawiązuje do doświadczenia opisanego w Księdze Daniela 12,4-10. Istnieje wiele podobieństw między tymi dwoma fragmentami Biblii.

Księga Daniela 12,4-10	Księga Apokalipsy 10,1-11
Mężczyzna w lnianej szacie stoi nad wodami rzeki.	Anioł ma prawą stopę na morzu, a lewą na lądzie.
Podnosi on prawą i lewą rękę do nieba.	Podnosi on prawą rękę do nieba.
Przysięga na Tego, który żyje wiecznie.	Przysięga na Tego, który żyje na wieki wieków.
Jego przysięga odnosi się do czasu po zakończeniu „czasu, czasów i połowy czasu”.	Przysięga, że po pewnym konkretnym momencie nie będzie już żadnego wyznaczonego okresu ani daty.
Księga jest zapieczętowana do czasu ostatecznego.	Księga zostaje otwarta w czasie ostatecznym.
Wielu będzie studiować księgę w czasie ostatecznym (po „czasie, czasach i połowie czasu”).	Księga jest studiowana i głoszona.
Ci ludzie będą mieli poznanie, zostaną oczyszczeni, wybieleni i zrozumieją.	Staje się to słodkim, a potem gorzkim doświadczeniem.

10. rozdział Apokalipsy jest wyraźnym odniesieniem do 12. rozdziału Księgi Daniela. Jednak która część Księgi Daniela została zapieczętowana? Wiele elementów, takich jak historie czy proroctwa z rozdziału 2., 7. i 8., zostało rozumianych na przestrzeni wieków. Tak więc nie cała Księga Daniela została zapieczętowana, lecz tylko jej część. Danielowi powiedziano, że proroctwo o 2300 wieczorach i porankach z rozdziału 8. ma sięgać aż do czasu ostatecznego i dopiero wtedy zostanie zrozumiane (por. Księga Daniela 8,17.19.26). Właśnie do tego nawiązuje 12. rozdział Księgi Daniela. Jak zobaczyliśmy w ostatnim temacie, proroctwo o 2300 wieczorach i porankach sięga do roku 1844. Po okresie ciemnego średniowiecza na całym świecie zaczęto intensywnie studiować proroctwa z Księgi Daniela. Jednym z tych, którzy badali te przepowiednie, był baptystryczny rolnik William Miller. Doszedł on do wniosku, że koniec 2300 wieczorów i poranków w 1844 roku odnosi się do powtórnego przyjścia Jezusa, ponieważ w jego rozumieniu świątynią, która miała być oczyszczona, była nasza planeta Ziemia. Mimo iż początkowo się wahał, to jednak w końcu zaczął głosić to przestanie, co zapoczątkowało wielki ruch przebudzeniowy. Wiele osób doświadczyło głębokiego nawrócenia. Miller dostrzegł również związek między świętami kalendarza świątynnego Starego Testamentu,

Dodatek do tematu 66: Dwa wielkie rozczarowania w Biblii

Rozczarowanie uczniów po ukrzyżowaniu Jezusa	Rozczarowanie adwentystów w XIX wieku
Uczniowie kochali Jezusa i pragnęli Jego sprawiedliwych rządów.	Adwentyści kochali Jezusa i pragnęli Jego powrotu.
Zostawili wszystko dla Jezusa.	Zostawili wszystko dla Jezusa.
Wierzyli, że Jezus niedługo ustanowi swoje królestwo.	Wierzyli, że powrót Jezusa jest bliski.
Zbudowali swoją wiarę na proroczo przepowiedzianym wydarzeniu, ale źle je zinterpretowali (por. liczne proroctwa o panowaniu Mesjasza).	Zbudowali swoją wiarę na proroczo przepowiedzianym wydarzeniu, ale źle je zinterpretowali.
Mogli mieć właściwe zrozumienie, ponieważ Jezus im to tłumaczył.	Mogli mieć właściwe zrozumienie, ponieważ Jezus powiedział, że nie będziemy znać dnia ani godziny Jego powrotu.
Jezus był przy nich w czasie tego fałszywego oczekiwania. Potrafił wykorzystać ich entuzjazm (Jezus pozwolił się uczyć, kiedy wjechał do Jerozolimy na osiołku. Obchodził z uczniami Wieczерę Pańską).	Jezus był z nimi w czasie tego fałszywego oczekiwania. Potrafił wykorzystać ich entuzjazm (nawrócenia, prawdziwe przebudzenie we wszystkich Kościołach).
Byli gorzko rozczarowani.	Byli gorzko rozczarowani.
Ich rozczarowanie zostało proroczo przepowiedziane (Ewangelia Mateusza 26,31).	Ich rozczarowanie zostało proroczo przepowiedziane (Księga Apokalipsy 10,10).
Pozwolili na to, by Słowo Boże wyprowadziło ich z błędu (Ewangelia Łukasza 24,25-27.32).	Pozwolili na to, by Słowo Boże wyprowadziło ich z błędu.
Otrzymali zlecenie misyjne (Ewangelia Mateusza 28,18-20).	Otrzymali zlecenie misyjne (Księga Apokalipsy 10,11; 14,6-7).

Jest tylko jeden kraj, który spełnia te kryteria, a mianowicie Stany Zjednoczone Ameryki. USA zaczęły jako naród chrześcijański z chrześcijańskimi wartościami, który nie chciał być rządzony ani przez króla, ani przez papieża. Jednak tutaj jest przepowiedziane, że Ameryka użyje swoich wpływów w tym celu, by cały świat czcił pierwszą bestię. W Biblii „oddawanie czci” zawsze oznacza postuszeństwo, więc to proroctwo mówi nam, że zostaną wydane prawa, które będą skłaniać ludzi do postuszeństwa papieżowi. Ten wpływ na korzyść pierwszej zwierzęcia jest wywierany za pomocą dwóch strategii. Po pierwsze, poprzez znaki i cuda (wersety 13 i 14a). Spuszczenie ognia z nieba przypomina wylanie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy, z tą różnicą, że tutaj robi to nie Bóg, a jego przeciwnik. Tak więc jest tu opisane fałszywe wylanie Ducha, poprzez które świat ma być doprowadzony z powrotem do postuszeństwa papieżowi. To właśnie dzieje się za sprawą ruchu charyzmatycznego, który łączy katolicyzm, protestantyzm i spirytyzm. Drugą strategią doprowadzenia świata do czczenia pierwszej bestii jest wzniesienie obrazu/posągu bestii (wersety 14b i 15). To przypomina nam 3. rozdział Księgi Daniela, w którym król Babilonu postawił posąg (obraz ze swojego snu) i przymuszał do czczenia go. W 13. rozdziale Księgi Apokalipsy dwa wersety opisują obraz bestii. W wersecie 14. jest napisane, że druga bestia mówi mieszkańcom ziemi „by wykonali obraz Bestii, która otrzymała cios mieczem, a ożyła”. Natomiast werseł 15. dodaje, że drugiej bestii dano „by duchem obdarzyła obraz Bestii, tak iż nawet przemówił obraz Bestii i by sprawił, że wszyscy zostaną zabici, którzy nie oddadzą pokłonu obrazowi Bestii”. Jest tu mowa o powstaniu instytucji religijno-politycznej bardzo zbliżonej do średniowiecznego papieżstwa. Rozpoczynając od terytorium Stanów Zjednoczonych, odstępczy protestantyzm powróci do Kościoła katolickiego i za pomocą wydawanych praw oraz prześladowań wymusi religijne postuszeństwo. A wszystko po to, by pomóc papieżowi odzyskać dawną władzę.

W następnym temacie odkryjemy, o co chodzi w znamienu bestii, o którym jest mowa w wersetach 16-17.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

67 WOLNOŚĆ W NIEBEZPIECZEŃSTWIE

Kiedy powróci średniowiecze

Księga Apokalipsy przepowiada globalny kryzys wolności, jakiego świat nigdy wcześniej nie widział. Jest to najjaśniej opisane w trzynastym rozdziale, gdzie kontynuowana jest historia z 7. rozdziału Księgi Daniela i 12. rozdziału Księgi Apokalipsy (przypomnij sobie tematy numer 60 i 62). Te dwa rozdziały opisują prześladowania Kościoła w średniowieczu. W 13. rozdziale Księgi Apokalipsy ta historia jest opisana ponownie, a następnie przedstawiony jest jej ciąg dalszy.

➔ Wersety 1-10

Jakie są cechy opisanej tu bestii? Co się z nią dzieje?

» Opis tej bestii (zwierzęcia) jest bezpośrednim odniesieniem do 7. rozdziału Księgi Daniela. Tam cztery zwierzęta wynurzają się z wody jedno po drugim: najpierw lew, potem niedźwiedź, następnie pantera, a w końcu bestia z dziesięcioma rogami (por. Księga Daniela 7,1-7). Bestia z 13. rozdziału Księgi Apokalipsy jest hybrydą tych czterech zwierząt. Tak więc władza, którą reprezentuje, przejęła pewne cechy z Babilonu, Persji, Grecji i Rzymu. Jeśli porówna się cechy małego rogu z siódmego rozdziału Księgi Daniela z cechami tej bestii, to szybko staje się jasne, że obydwa symbole wskazują na tę samą moc, a mianowicie papieżstwo.

Mały róg z 7. rozdziału Księgi Daniela	Pierwsza bestia z 13. rozdziału Księgi Apokalipsy
Cztery zwierzęta wychodzące z morza (lew, niedźwiedź, pantera, bestia)	Jedno zwierzę (bestia) o cechach pantery, niedźwiedzia, lwa i bestii wychodzące z wody
Czwarte zwierzę ma dziesięć rogów.	Bestia ma dziesięć rogów.
Czwarte zwierzę zostaje zniszczone podczas drugiego przyjścia Jezusa (mały róg nie jest nowym zwierzęciem, lecz kontynuacją czwartego zwierzęcia – bestii).	Bestia zostaje zniszczona podczas drugiego przyjścia Jezusa (por. Księga Apokalipsy 19,20).
Mały róg bluźni Bogu i prześladuje wierzących.	Bestia bluźni Bogu i prześladuje wierzących.
Mały róg panuje przez czas, czasy i połowę czasu (= 1260 dni = 1260 lat).	Bestia działa przez 42 miesiące (= 1260 dni = 1260 lat). Potem otrzymuje śmiertelną ranę.

» Faktyczną moc stojącą za tą bestią jest szatan, zwany smokiem w Księdze Apokalipsy 12,9. „A Smok dał jej swą moc, swój tron i wielką władzę” (werset 2). Wersety 1-10 opisują działalność papieżstwa w średniowieczu, lecz wersety 3-4 dają też pewien wgląd w czasy ostateczne: „I ujrzałem jedną z jej głów jakby śmiertelnie zranioną, a rana jej śmiertelna została uleczone” (werset 3a). Papieżstwo otrzymało śmiertelną ranę, gdy Napoleon rozkazał swojemu generałowi Berthier wmaszerować do Rzymu i pojmać papieża. W ten sposób średniowieczna potęga Kościoła została złamana. Tak więc śmiertelna rana jest symbolem odebrania władzy papieżowi. Zatem zagojenie się rany musi oznaczać odzyskanie tej władzy. „A cała ziemia w podziwie powiodła wzrokiem za Bestią; i pokłon oddali Smokowi, bo władzę dał Bestii. I Bestii pokłon oddali, mówiąc: Któż jest podobny do Bestii i któż potrafi rozpocząć z nią walkę?” (wersety 3b i 4). Ta bestia jest marionetką szatana, używaną do zwalczania Jezusa i Jego ludu – resztki. Na pierwszy rzut oka Jezus, opisany w Księdze Apokalipsy jako Baranek (por. Księga Apokalipsy 5,6-13), wydaje się nie mieć żadnych cech wspólnych z tą bestią. Ale jeśli przyjrzymy się uważnie, to zobaczymy, że istnieje między nimi wiele podobieństw:

Jezus Chrystus jako Baranek Boży	Pierwsza bestia z 13. rozdziału Księgi Apokalipsy
Ma 7 rogów (Księga Apokalipsy 5,6).	Ma 10 rogów.
Rozpoczął swoją służbę po chrzcie (wyjściu z wody).	Wychodzi z wody (morza).
Działał przez 3,5 roku.	Działała przez czas, czasy i połowę czasu, czyli 3,5 roku proroczego.

Umarł na krzyżu.	Otrzymała śmiertelną ranę.
Powstał z martwych.	Rana została wygojona.
Jest czczony po swoim zmartwychwstaniu (Ewangelia Mateusza 28,17).	Jest czczona po zagojeniu się śmiertelnej rany.
Cały świat ma czcić Jezusa (Księga Apokalipsy 14,7).	Cały świat będzie czcił bestię.
Ci, którzy czczą Jezusa, czczą Ojca (Ewangelia Jana 5,23; Księga Apokalipsy 5,13-14).	Ten, kto czci bestię, czci smoka.

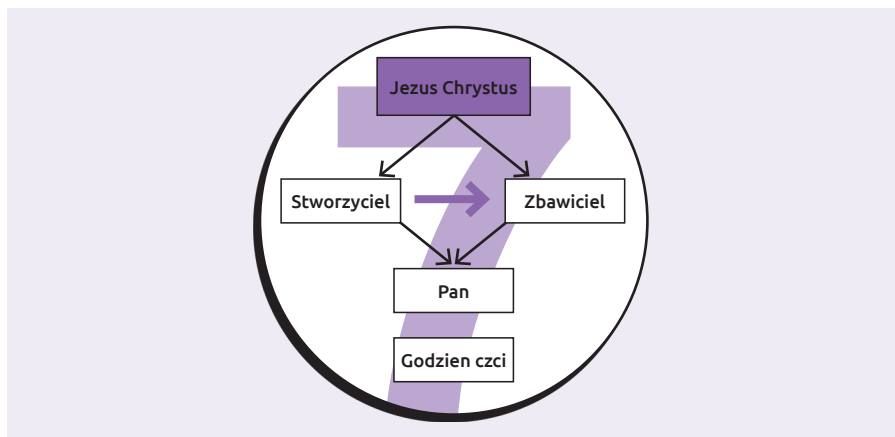
» Te podobieństwa pokazują, że bestia próbuje podszywać się pod Jezusa. Takie jest właśnie znaczenie terminu „antychryst” – ktoś, kto zajmuje miejsce Chrystusa. Słowo „anti” oznacza „przeciwko” i „zamiast” (por. 2 List do Tesaloniczan 2,3-4). Wersety 11-18 mówią o wygojeniu się śmiertelnej rany i odzyskaniu przez bestię globalnej władzy.

➔ Wersety 11-18

Jakie są cechy drugiej bestii (zwierzęcia)? Jak ona działa?

» Pojawienie się drugiej bestii ukazuje nam, w jaki sposób pierwsza bestia odzyska swoją dawną moc. **Łatwo jest ją zidentyfikować:**

- Wkracza na scenę po pierwszej bestii, tj. powstaje po zakończeniu średniowiecza.
- Wychodzi z ziemi, podczas gdy wszystkie inne zwierzęta wychodziły z morza i musiały pokonywać inne królestwa. Jeśli morze reprezentuje ludy i narody, to ziemia będzie oznaczało coś przeciwnego, czyli obszar słabo zaludniony lub niezaludniony. Opisany jest tu zatem kraj, który mógł rozwijać się jak drzewo posadzone w nowej ziemi na pustej przestrzeni.
- Wygłada jak baranek, ale mówi jak smok. Jest to mowa o kraju, który z pozoru jest chrześcijański, ale w końcu zadziała w duchu szatana.
- Sprawuje całą moc pierwszego zwierzęcia, czyli staje się potęgą światową.

Jeśli pieczęcią Boga jest szabat, to znamieniem bestii jest to, co zostało umieszczone w miejsce prawdziwego szabatu, czyli niedziela. Kościół katolicki otwarcie przyznaje, że przeniósł biblijny dzień odpoczynku z soboty na niedzielę i że jest to znak jego autorytetu.

„Kościół (katolicki) przeniósł święcenie szabatu na niedzielę na mocy boskiego, nieomylnego autorytetu... Protestanci, którzy twierdzą, że Biblia jest jedyną regułą wiary, nie mają podstawy do tego, by święcić niedzielę” (The Question Box, The Catholic Universe Bulletin, 14 sierpnia, 1942, 4).

Pytanie: „Jak brzmi trzecie przykazanie?”. Odpowiedź: „Trzecie przykazanie brzmi: Pamiętaj o dniu szabatu, aby go uświęcić”. Pytanie: „Który dzień jest szabatem?”. Odpowiedź: „Sobota jest szabatem”. Pytanie: „Dlaczego święcimy niedzielę zamiast soboty?”. Odpowiedź: „Święcimy niedzielę zamiast soboty, ponieważ Kościół katolicki na soborze w Laodycei (A.D. 336) przeniósł świętość z soboty na niedzielę” (The Convert's Catechism of Catholic Doctrine by Father Peter Geiermann, C.Ss.R., str. 64).

Trzynasty rozdział Księgi Apokalipsy przepowiada zatem ogólnoswiatowy przymus święcenia niedzieli w przyszłości. Kiedy ten czas nadejdzie, niedziela stanie się znamieniem bestii.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki temu studium biblijnemu? Czy chcesz zachowywać szabat z miłości do Jezusa i przez to uznać Go za najwyższy autorytet w swoim życiu?

68 PIECZĘĆ CZY ZNAMIEŃ

Znak wierności

Księga Apokalipsy pokazuje, że walka między Chrystusem a szatanem będzie miała swój wielki punkt kulminacyjny tuż przed powrotem Jezusa. Przyjdzie taki moment, kiedy już wszyscy usłyszą Ewangelię i podejmą ostateczną decyzję. Będą wtedy tylko dwie grupy ludzi. W Księdze Apokalipsy są oni opisani jako ci, którzy mają znamień bestii i ci, którzy mają pieczęć Boga.

➔ Księga Apokalipsy 13,16-17

Czego dowiadujemy się o znamieniu bestii? Kto je dostanie?

➔ Księga Apokalipsy 7,1-4; 14,1-5

Czego dowiadujemy się o pieczęci Bożej? Kto ją dostanie?

» Kiedy Księga Apokalipsy mówi o znaku na ręce i na czole, przywołuje obraz znany ze Starego Testamentu. Aby zrozumieć, jakie znaczenie ma to wyrażenie w Księdze Apokalipsy, musimy najpierw zrozumieć, co oznacza ono w Starym Testamencie.

Jakie znaczenie ma znak na ręce i na czole?

➔ Księga Wyjścia 13,6-10.16:

➔ **Księga Powtórzonego Prawa 6,4-8:**

➔ **Księga Powtórzonego Prawa 11,18-23:**

➔ **Księga Ezechiela 9,1-6:**

» Znak na ręce i na czole odnosi się do dwóch rzeczy. Po pierwsze do Paschy, która przypominała Izraelitom o ich wybawieniu z Egiptu oraz o obietnicy przyjścia Mesjasza. A po drugie do prawa Bożego, które Bóg dał na Synaju, aby pokazać, jaki On jest i jak wygląda życie w miłości. Znak na ręce i na czole wyraża odkupienie, przynależność i miłość do Boga oraz postuszeństwo wobec wszystkich Jego przykazań. Kolejność jest ważna: Odkupienie → Relacja → Postuszeństwo. Dokładnie to wyraża pieczęć Boża. Ten, kto otrzymuje pieczęć Bożą, doświadczył odkupienia przez Jezusa Chrystusa, żyje z Nim w pełnej miłości relacji i jest posłuszny Jego przykazaniom. Oni „strzegą przykazań Boga i wiary Jezusa” (Księga Apokalipsy 14,12). Nie chodzi tu o powierzchowne dostosowanie się, ale o postuszeństwo, które wypływa z serca, z miłości. Pieczęć Boża jest zewnętrznym wyrazem wewnętrznej postawy. W końcu każda osoba, która szczerze podąży za Jezusem Chrystusem, otrzyma tę pieczęć. Pieczętowanie jest dokonywane przez Ducha Świętego, który wypisuje Boże prawo w naszych sercach (por. 2 List do Koryntian 3,3; List do Hebrajczyków 8,10). Tak więc pieczęć (czy też imię) Boga na czole znaczy to samo, co prawo w sercu. Pieczęć Boga jest wyrazem oddawania Mu czci. Mówi o powodzie, dla którego Jezus Chrystus zastępuje na nasze uwielbienie, tj., ponieważ jest naszym Stwórcą i Odkupicielem (por. temat 59).

Które przykazanie jest w Biblii nazywane znakiem?

➔ **Księga Wyjścia 31,12-17:**

➔ **Księga Ezechiela 20,10-12.18-20:**

» Szabat wyraża w pełni to, kim jest dla nas Jezus Chrystus. Pokazuje, że Jezus jest naszym Stwórcą i Odkupicielem i dlatego zastępuje na naszą wierność i uwielbienie (por. tematy 42. i 43.). Pokazuje, że jego autorytet jest ponad jakimkolwiek ludzkim autorytetem. W szczególny sposób szabat jest też znakiem odnowienia. Wskazuje na to, że Jezus przywróci relację z Bogiem, która została zniszczona przez grzech. **Tym samym szabat jest znakiem zwycięstwa Jezusa nad szatanem.** Przypomina szatanowi, że nigdy nie otrzyma uwielbienia, którego pragnie, ponieważ nie jest ani Stwórcą, ani Odkupicielem. Właśnie dlatego szatan atakuje szabat i próbuje zastąpić go niedzielą, która opiera się wyłącznie na ludzkim autorytecie.

➔ **Księga Apokalipsy 14,6-7.12**

Do czego wzywa poselstwo pierwszego anioła?

» Pierwszy anioł głosi wieczną ewangelię, czyli poselstwo o odkupieniu przez Jezusa Chrystusa. Ponadto wzywa on do oddawania czci Bogu jako Stwórcy. „Oddajcie pokłon Temu, co niebo uczynił i ziemię, i morze, i źródła wód!”. Jest to niemal dosłowny cytat z przykazania o szabacie (por. Księga Wyjścia 20,11). Chodzi zatem o wyjątkową pozycję Jezusa Chrystusa jako Stwórcy i Odkupiciela, któremu należy się cała nasza miłość, wierność, oddanie i uwielbienie. Szabat, przedstawiony jako pieczęć Boża, jest znakiem tej intymnej relacji z Jezusem Chrystusem. Poselstwo to wzywa nas zatem, abyśmy w czasach, w których autorytet kościelny stawiany jest ponad Słowem Bożym, zachowywali szabat jako pieczęć Bożą.

» *Bóg stanowczo przestrzega przed oddawaniem czci bestii i jej obrazowi oraz przed przyjmowaniem znamienia bestii, które jest przeciwieństwem Bożej pieczęci, tj. szabatu (por. Księga Apokalipsy 7,3; 14,1). Kiedy fałszywy kult zostanie narzucony, jak to jest opisane w Księdze Apokalipsy 13,16-17, święcenie niedzieli będzie równoznaczne z przyjęciem znamienia bestii. Trzecie poselstwo anielskie wyjaśnia, że znak ten nie może zostać narzucony żadnemu człowiekowi, który naśladuje Jezusa. Nawet jeśli cały świat będzie wywierał presję, by uczestniczyć w fałszywym kulcie Babilonu, to jednak każdy sam zadecyduje o tym, czy przyjmie znak bestii, czy też nie. Jezus da nam siłę, by oprzeć się presji i pozostać Mu wiernym.*

Co to jest gniew Boży? To wyrażenie bardzo często występuje w Biblii i oznacza Bożą odpowiedź na grzech. Ważne jest, aby zrozumieć, że gniew Boży nie jest przeciwieństwem Jego miłości, lecz raczej jej wyrazem w obliczu niszczycielskiej mocy grzechu. Pamiętaj o tym! Bóg nienawidzi grzechu właśnie dlatego, że tak bardzo nas kocha. Im lepiej rozumiemy Bożą miłość, tym wyraźniej widzimy odrażającą naturę grzechu. Gniew Boży pokazuje, jak bardzo brzydzi się On grzechem. Bóg kocha każdego człowieka i złożył na krzyżu ostateczną ofiarę, aby uwolnić ludzi od grzechu i winy oraz dać im życie wieczne. Odrzucenie tego zbawienia i wciąganie innych w bunt przeciwko Bogu jest bardzo poważną sprawą. Biblia pokazuje wyraźnie, że Bóg osądzi niegodziwość, bunt, zatwardziałość serca, niesprawiedliwość, obojętność i brak miłości. On zaprowadzi sprawiedliwość. Gniew Boży zniszczy Babilon, a wraz z nim każdego nieskruszonego grzesznika. Plagi opisane w rozdziałach 15. i 16. Księgi Apokalipsy są wyrazem tego gniewu. „I ujrzałem na niebie znak inny – wielki i godzien podziwu: siedmiu aniołów trzymających siedem plag, tych ostatecznych, bo w nich się dopełni gniew Boga” (Księga Apokalipsy 15,1). Aby lepiej zrozumieć ten ogień, który zniszczy niegodziwych, wróć do tematu 55.

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Jakie decyzje chcesz podjąć, aby zastosować to w swoim życiu?

69 OSTATNIE BOŻE PRZESŁANIE

Każdy musi zdecydować

Prawdziwe oddawanie czci według Biblii to takie, które następuje z własnej, nieprzymuszonej woli. Jednak 13. rozdział Księgi Apokalipsy pokazuje, że kult bestii, czyli akceptacja supremacji papieża, ma zostać wymuszony. Konsekwencje dla wszystkich, którzy odmówią uznania autorytetu papieża, będą drastyczne: od bojkotu ekonomicznego aż do kary śmierci. Czternasty rozdział Księgi Apokalipsy opisuje przesłanie, które jest Bożą odpowiedzią na ten przymus oddawana czci. Jest to ostatnie przesłanie, które ten świat usłyszy przed powrotem Jezusa.

➔ Księga Apokalipsy 14,6-7

Gdzie zostanie ogłoszone to przesłanie?

» *To przesłanie będzie głoszone na całym świecie. Jezus to przepowiedział: „A ta ewangelia o królestwie będzie głoszona po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom. I wtedy nadejdzie koniec” (Ewangelia Mateusza 24,14). Osiemnasty rozdział Księgi Apokalipsy opisuje efekt tego ogólnoswiatowego głoszenia: „Potem ujrzałem innego anioła – zstępującego z nieba i mającego wielką władzę, a ziemia od chwały jego rozbitła” (Księga Apokalipsy 18,1). Bóg kocha ludzi i chce ich zbawić, dlatego dopilnuje, aby każdy człowiek usłyszał Ewangelię.*

Jaka jest treść tego przesłania?

» *To przesłanie jest wieczną Ewangelią, a więc przedstawia Jezusa jako jedyne Zbawiciela. Ta Ewangelia pozostanie prawdą, nawet jeśli większość nie będzie chciała jej słuchać. Nie ma innego przesłania, przez które moglibyśmy być zbawieni. Każda inna ewangelia wprowadza w błąd (por. List do Galacjan 1,6-9). Przesłanie pierwszego anioła podkreśla również, że Jezus jako nasz Stwórca (por. Ewangelia Jana 1,1-3; List do Kolosan 1,16) ma być czczony. Chodzi więc tu o serce Apokalipsy, o czym studiowaliśmy już w temacie 59., czyli o to, że Jezus jest Stwórcą i Odkupicielem. Z tego tytułu jest też Panem i dlatego zasługuje na naszą cześć. To pierwsze przesłanie mówi również o tym, że nadeszła godzina sądu. Poselstwo to jest głoszone od 1844 roku, kiedy rozpoczął się sąd w niebie (por. tematy 64 i 65).*

➔ Księga Kaznodziei Salomona 12,13-14

Jakie podobieństwa dostrzegasz pomiędzy tymi wersetami a przestaniem trzech aniołów?

➔ Księga Apokalipsy 14,8

Jakie jest przestanie drugiego anioła?

» W tym miejscu Księga Apokalipsy używa obrazu odnoszącego się do historii ze Starego Testamentu. Po tym, jak lud Boży przebywał już 70 lat w niewoli babilońskiej, Babilon został podbity przez perskiego króla Cyrusa. To pozwoliło Żydom powrócić do swojej ziemi i odbudować świątynię (por. Księga Izajasza 44,24-28). Tak więc przestanie „upadł Babilon” oznacza: czas wracać do domu! Niestety, większość żydów pozostała wtedy w Babilonie. Dobrze im się tam powodziło i przyjemniej było pozostać. To poselstwo „upadł Babilon” stawia nas więc przed pytaniem, czy naprawdę chcemy, aby Jezus wkrótce powrócił i zabrat nas do domu. W Starym Testamencie poselstwu „upadł Babilon” towarzyszyło polecenie odbudowania świątyni. Świątynia była miejscem, przez które Bóg objawił swój charakter i plan zbawienia (por. Psalm 63,3). Współczesne przestanie o upadku Babilonu jest również wezwaniem do Kościoła, aby jasno głosił poselstwo o świątyni. Babilon reprezentuje fałszywą ewangelię, która sprowadza ludzi na manowce. Ta fałszywa ewangelia może zostać ujawniona wyłącznie poprzez zestawienie jej z prawdziwą ewangelią. Demaskowanie fałszywego kultu jest ważne, ale nacisk ma być kładziony na głoszenie prawdy. Najlepszym sposobem walki z błędem jest opowiadanie prawdy.

➔ Księga Apokalipsy 18,1-24

Jak opisany jest tutaj upadek Babilonu?

» Babilon obrazuje wspólne działanie papieżstwa, odstępczego protestantyzmu i spirytyzmu, które jest opisane w 13. rozdziale Księgi Apokalipsy. Ta koalicja jest również opisana w rozdziale 16. i tam wersecie 13. jako smok, bestia i fałszywy prorok. Trzynasty rozdział pokazuje, jak cały świat oddaje cześć bestii, natomiast w rozdziale 18. widzimy, jak wszystkie narody piją wino Babilonu. Oba te rozdziały opisują to samo. Symboliczne picie wina to słuchanie błędnych nauk, a to prowadzi do fałszywego kultu. Rozdział 18. wspomina nie tylko o królach ziemi, ale także o kupcach, którzy wzbogacili się dzięki swoim kontaktom z Babilonem. To pokazuje nam zjednoczone działanie religii, polityki i biznesu. Ten system będzie się wydawał niezwykły, jednak szybko zostanie obalony przez Boże sądy.

➔ Księga Apokalipsy 18,4

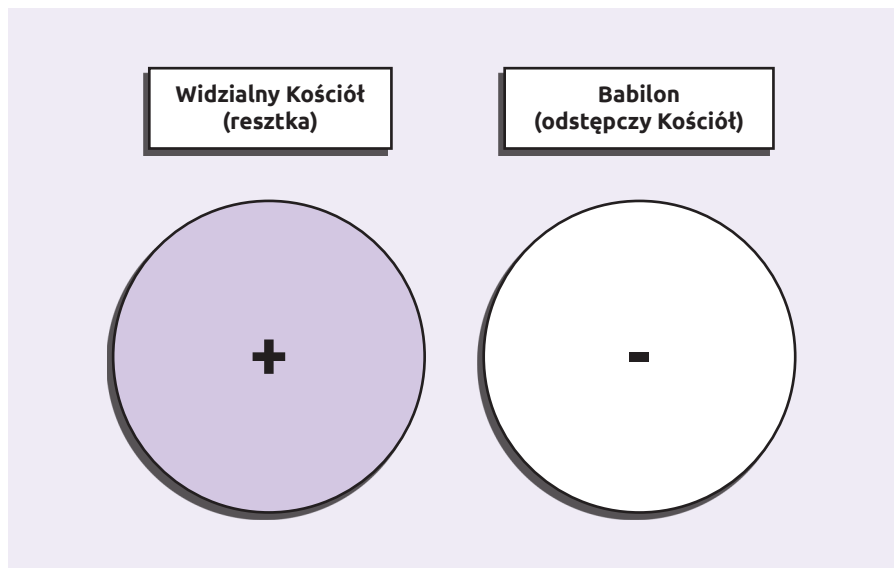
Do czego Bóg wzywa ludzi wierzących, którzy wciąż są w Babilonie?

» Babilon upadł, ale w tym systemie wciąż są ludzie, którzy szczerze kochają Jezusa. Bóg mówi do nich „ludu mój” i wzywa do opuszczenia Babilonu.

➔ Księga Apokalipsy 14,9-13

Jakie jest przestanie trzeciego anioła?

» Jezus obiecuje, że każdy, kto do Niego należy, będzie słyszał Jego głos i będzie mógł za Nim podążać. Ostatecznie będzie to „jedna owczarnia, jeden pasterz”. Jego wierzący będą zapieczętowani i nikt nie będzie mógł ich wyrwać z ręki Jezusa. Wtedy będzie tylko widzialny Kościół, ponieważ wszyscy, którzy podążają za Jezusem, będą zjednoczeni w wierze.

Księga Apokalipsy określa ostatnie pokolenie wierzących, którzy żywo doczekają przyjścia Jezusa, mianem 144 tysięcy. Jest to symboliczna liczba (12x12x1000), która wyraża pełnię Kościoła. Nie zabraknie tam nikogo, kto idzie za Jezusem. Apokalipsa wyjaśnia, że te 144 tysiące to w rzeczywistości „wielki tłum, którego nie mógł nikt policzyć, z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków”. 144 tysiące są opisane cztery razy w Księdze Apokalipsy, raz tuż przed zapieczętowaniem i trzy razy w niebie przed tronem Boga (patrz dodatek). Przesłanie jest jasne: Kościół Boży dotrze do celu!

➔ Mój krok z Jezusem

Co uświadomiłeś sobie dzięki studium tego tematu? Czy chcesz zachowywać szabaty z miłości do Jezusa i przez to uznać Go za najwyższy autorytet w swoim życiu?

70 OSTATNI BOŻY KOŚCIÓŁ

Wierni razem

Jezus założył swój Kościół na ziemi i wyjaśnił swoim uczniom, że będzie on celem ataków szatana. Jednocześnie obiecał, że szatanowi nie uda się zniszczyć Kościoła. „[...] a bramy piekielne go nie przemogą” (Ewangelia Mateusza 16,18). Walka szatana z Kościołem jest przedstawiona bardzo dramatycznie w 12. rozdziale Księgi Apokalipsy. Na końcu tego opisu pozostaje jedynie resztki, która trwa wiernie przy Jezusie do końca.

➔ Księga Apokalipsy 12,17

Jakie są cechy resztki?

» W tym jednym wersecie opisane są cztery cechy resztki:

1. Ma te same cechy co kobieta, która jest ubrana w słońce i stoi na księżycu (Księga Apokalipsy 12,1). Słońce jest symbolem wskazującym na Jezusa i Ewangelię (por. Księga Malachiasza 3,20; Ewangelia Jana 8,12), a księżyc na prawo Boże. Kościół chrześcijański został założony „na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus” (List do Efezjan 2,20). Tak więc Kościół czasów ostatecznych ma to samo poselstwo co Kościół pierwotny.
2. Ma świadectwo Jezusa, którym jest duch proroctwa (por. Księga Apokalipsy 19,10). Duch proroctwa to Duch Święty, który inspiruje proroków. W ten sposób Jezus daje wskazówki resztki, tak samo jak robił to w czasach nowotestamentowych (por. Dzieje Apostolskie 13,1-2; 21,9-11; 1 List do Koryntian 12,8-11; List do Efezjan 4,11).
3. Przestrzega Bożych przykazań. Resztki nie popiera zmiany Dziesięciu Przykazań dokonanej przez mały róg (por. Księga Daniela 7,25), lecz nalega na przestrzeganie ich w takiej postaci, jaką dał Bóg. Dokładnie tak jak to czynił wczesny Kościół (por. List do Rzymian 3,31; 7,12; List Jakuba 2,10-12).
4. Jest atakowana przez szatana. Podobnie jak we wczesnym Kościele, ataki te następują od wewnątrz i z zewnątrz (por. Dzieje Apostolskie 20,29-30). Możemy się więc spodziewać, że w Kościele będą też ludzkie błędy. Ten kto szuka doskonałego Kościoła, nie znajdzie takiego na ziemi.

➔ Księga Apokalipsy 14,6-7.12

Jakie cechy mają wierzący, którzy głoszą przestanie trzech aniołów?

» Trzej aniołowie to symbol resztki, ponieważ Jezus zlecił misję ogłoszenia Ewangelii na całym świecie swojemu Kościołowi, a nie aniołom (por. Ewangelia Mateusza 5,13-16; 24,14; 28,18-20). **Cechy resztki, która głosi to przestanie, są następujące:**

1. Są ogólnością światowym ruchem, ponieważ głoszą Ewangelię na całym świecie (por. Ewangelia Mateusza 24,14; Ewangelia Marka 16,15).
2. Głoszą wieczną ewangelię (por. List do Galacjan 1,6-9).
3. Mają wiarę Jezusa, tzn. podążają za przykładem i nauką Jezusa (por. Ewangelia Mateusza 28,19).
4. Przestrzegają **wszystkich** przykazań Bożych, łącznie z szabatem (por. Ewangelia Mateusza 5,17-20).
5. Głoszą, że nadeszła godzina sądu (por. Księga Daniela 8,14).

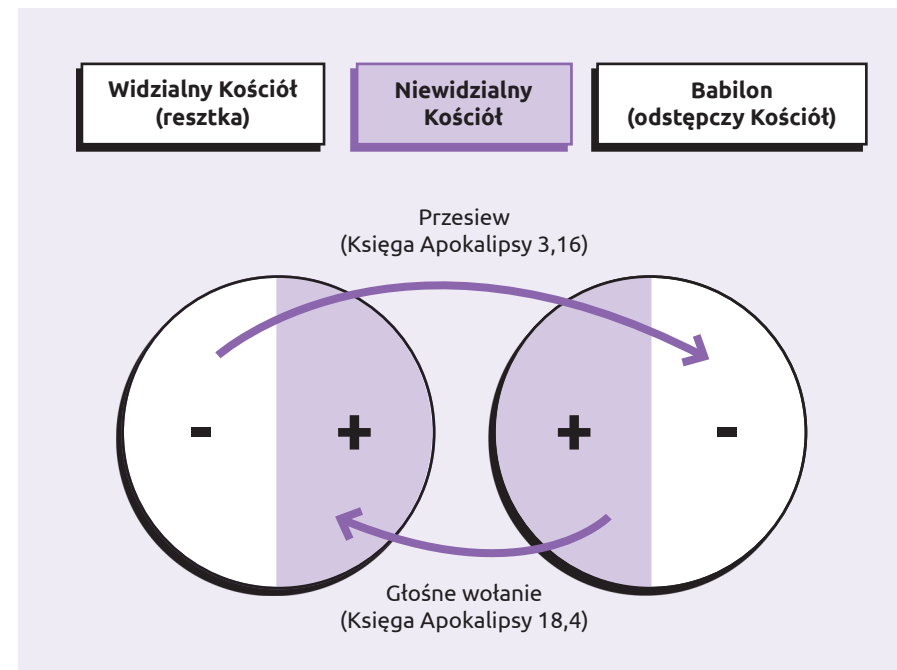
Jest tylko jeden Kościół, który spełnia wszystkie te kryteria, a jest to Kościół Adwentystów Dnia Siódmego. Nie oznacza to, że tylko adwentyści będą zbawieni, ponieważ Bóg ma swoje szczerze dzieci w każdym Kościele. Jednak ruch adwentowy został powołany przez Boga, aby głosić przestanie trzech aniołów i przygotować świat na powrót Jezusa. Bóg zaprasza ludzi ze wszystkich narodów, plemion, języków i ludów, aby stali się częścią tego ruchu.

➔ Księga Apokalipsy 3,14-22

Jaki obraz resztki maluje list do Laodycei?

» Siedem listów z 2. i 3. rozdziału Księgi Apokalipsy opisuje Kościół Jezusa na przestrzeni wieków. Ostatni z nich jest listem do Laodycei i opisuje Kościół czasów ostatecznych. Laodycea oznacza „lud sądu” i opisuje Kościół w czasie niebiańskiego sądu. W liście tym omówiony jest głęboko zakorzeniony duchowy problem resztki, a mianowicie letniość.

Można walczyć w obronie prawdy a zarazem stracić swoją miłość do Boga (por. Księga Apokalipsy 2,2-4). Jezus wzywa resztkę, której wiara stała się letnią, do pokuty. Część osób odpowie na to wezwanie i doświadczy przebudzenia, ale będą też i tacy, którzy pozostaną w swojej letniości i będą wypluci, czyli odsiani jak plewy spomiędzy dobrych ziaren zbóż. Kościół Boży opisany w Księdze Apokalipsy można opisać dwoma określeniami: widzialny i niewidzialny. Widzialnym Kościołem jest Kościół adwentystów, ale jak pokazuje przestanie do Laodycei, nie każdy adwentysta będzie zbawiony. Przynależność do Kościoła nie zbawia, lecz tylko wiara w Jezusa Chrystusa. Oprócz Kościoła widzialnego istnieje także Kościół niewidzialny, na który składają się wszyscy szczerzy ludzie, którzy są prawdziwie nawróceni i pozostają wierni Jezusowi. Tacy ludzie są na całym świecie we wszystkich wyznaniach religijnych. Dlatego Apokalipsa nazywa część ludzi, którzy są w Babilonie, ludem Bożym i wzywa ich do opuszczenia Babilonu. To wezwanie określane jest przez niektórych głośnym wołaniem (por. Księga Apokalipsy 18,4).

➔ Ewangelia Jana 10,16.27-28

Jak będzie wyglądał Boży Kościół tuż przed przyjściem Jezusa?

Dodatek do tematu 70: Kim są 144 tysiące?

Sto czterdzieści cztery tysiące zostały wspomniane w sumie cztery razy w Księdze Apokalipsy. Przeczytaj podane poniżej fragmenty z i wypisz, czym charakteryzuje się ta grupa ludzi! Zwróć szczególną uwagę na to, czy opis dotyczy czasu przed czy też po powrocie Jezusa i czy akcja rozgrywa się na ziemi, czy w niebie!

➔ **Księga Apokalipsy 7,1-8**➔ **Księga Apokalipsy 7,9-17**➔ **Księga Apokalipsy 14,1-5**➔ **Księga Apokalipsy 15,2-4**

Kiedy potączy się te cztery opisy w jedną całość, to wyłania się następujący obraz 144 tysięcy:

1. Zostają zapieczętowani przed drugim przyjściem Jezusa i mają wypisane na czołach imię Ojca i Baranka.
2. Są ostatnim pokoleniem wierzących, które żywo doczeka przyjścia Jezusa. Oni nie umrą.
3. Śpiewają pieśń, której nikt inny nie może się nauczyć. Jest to pieśń Mojżesza i Baranka. Ta pieśń opisuje ich doświadczenie i porównuje ich doświadczenie z doświadczeniem Izraela podczas Exodusu (por. Księga Wyjścia rozdział 15). W tym czasie Izraelici byli ścigani przez Egipcjan, którzy chcieli ich zabić. Z ludzkiego punktu widzenia byli zgubieni. Jednak dzięki cudowi Bożemu zostali uratowani, podczas gdy Egipcjanie zginęli. Sto czterdzieści cztery tysiące będą miały podobne doświadczenie przed drugim przyjściem Jezusa. Ponieważ nie przyjmą znaku bestii, będą mieli zostać zabici, jednak zostaną uratowani dzięki Bożej interwencji.
4. Całym sercem idą za Jezusem i są opisani jako nienaganni. Są doskonałym odzwierciedleniem charakteru Jezusa.
5. Odnieśli zwycięstwo nad bestią i jej obrazem i nie przyjęli znamienia bestii.
6. Liczba 144 000 (12x12x1000) ma znaczenie symboliczne. Wyraża pełnię Kościoła. Nikt, kto należy do Jezusa, nie będzie zgubiony. Szatanowi nie uda się oddzielić od Jezusa żadnego z Jego szczerych naśladowców.
7. Również odniesienie do 12 plemion Izraela z rozdziału 7,5-8 wskazuje na to, że ta liczba musi być symboliczna, ponieważ wymienione plemiona już nie istnieją. Ponadto w Nowym Testamencie termin Izrael odnosi się do Kościoła. Każdy, kto należy do Jezusa, jest częścią Izraela (por. List do Rzymian 2,28-29; 11,16-24; List do Galacjan 3,28-29; List do Efezjan 2,11-22).
8. Niezliczona rzesza „z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków” przychodzi z „wielkiego ucisku”. Jest tu mowa o ostatnich wielkich prześladowaniach, jakich „nie było od początku świata aż dotąd i nigdy nie będzie” (Ewangelia Mateusza 24,21; Księga Daniela 12,1). To ostateczna bitwa przeciwko wierzącym, która jest opisana w Księdze Apokalipsy 13,16-17. Ten wielki tłum, którego nikt nie mógł zliczyć, jest zatem wyjaśnieniem symbolicznego opisu 144 tysięcy.

Ellen White opisała 144 tysiące w 40. rozdziale książki Wielki bój. Zwróć uwagę na to, w jaki sposób w swoim opisie wykorzystuje ona wszystkie cztery fragmenty biblijne (E. White, Wielki bój, 2017):

Nad kryształowym morzem, znajdującym się przed tronem, nad tym szklanym morzem, które jaśnieje wspaniałością Bożą, jakby było zmieszane z ogniem, stoją ci, którzy „odnieśli zwycięstwo nad zwierzęciem i jego posągami, i nad liczbą imienia jego” (Ap 15,2). Na górze Syjon stoją wraz z Barankiem sto czterdzieści cztery tysiące odkupionych, trzymających „harfy Boże”. Głos „harfiarzy, grających na swoich harfach”, brzmi jak „szum wielu wód”, jak „łoskot potężnego grzmotu” (Ap 14,2). Śpiewają oni „nową pieśń” przed tronem — pieśń, której nikt nie może się nauczyć oprócz owych stu czterdziestu czterech tysięcy. Jest to pieśń Mojżesza i Baranka, pieśń wybawienia. Oprócz stu czterdziestu czterech tysięcy zbawionych nikt nie może nauczyć się tej pieśni, gdyż jest to pieśń ich doświadczeń — doświadczeń, przez które nikt poza nimi nie przeszedł: „Są to ci, którzy (...) podążają za Barankiem, dokądkolwiek idzie”. Ponieważ zostali wzięci z ziemi spośród żyjących, uważani są za „pierwociny dla Boga i dla Baranka” (Ap 14,4). „To są ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku” (Ap 7,14), którzy przeżyli ten trudny czas, jakiego jeszcze nie było, odkąd ludzie istnieją na ziemi; wytrzymali czas trwogi Jakubowej i podczas wykonania wyroków Bożych ostali się bez Pośrednika. Zostali wybawieni, ponieważ „wyprali szaty swoje, i wybielili je we krwi Baranka” (Ap 7,14). „I w ustach ich nie znaleziono kłamstwa; są bez skazy” (Ap 14,5) przed Bogiem. „Dlatego są przed tronem Bożym i służą mu we dnie i w nocy w świątyni jego, a Ten, który siedzi na tronie, ostoni ich obecnością swoją” (Ap 7,15). Zbawieni widzieli, jak klęski i zarazy niszczyły ziemię, jak słońce okazywało wielką moc, rażąc ludzi swymi promieniami; sami zresztą znosili cierpienie, głód i pragnienie. Ale „nie będą już łaknąć ani pragnąć, i nie padnie na nich słońce ani żaden upał. Ponieważ Baranek, który jest pośród tronu, będzie ich pastą i poprowadzi do źródeł żywych wód, i otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu (Ap 7,16-17).

Księga Apokalipsy 15,2-4

Księga Apokalipsy 14,1-5

Księga Apokalipsy 15,2-4

Księga Apokalipsy 14,1-5

Księga Apokalipsy 7,9-17

Księga Apokalipsy 14,1-5

Księga Apokalipsy 7,9-17